Psaltirea în traducerea sinodală

Psaltirea în traducerea sinodală, împărțită în catisme și cu rugăciuni plasate între catisme (în limba rusă modernă).

Tradanie.ru este cea mai mare arhivă multimedia ortodoxă de pe RuNet: prelegeri, discursuri, filme, cărți audio și cărți pentru citire pe dispozitive electronice; disponibilă gratuit pentru toată lumea.

- RUGĂCIUNI ÎNAINTE DE CITIREA PSALTIULUI
- Kathisma 1
- Kathisma 2
- Kathisma 3
- Kathisma 4
- Kathisma 5
- Kathisma 6
- Kathisma 7
- Kathisma 8
- Kathisma 9
- Kathisma 10
- Kathisma 11
- Kathisma 12
- Kathisma 13
- Kathisma 14
- Kathisma 15
- Kathisma 16
- Kathisma 17
- Kathisma 18
- Kathisma 19
- Kathisma 20
- RUGĂCIUNI DUPĂ CITIREA MAI MULTELOR CATISME SAU A ÎNTREGULUI PSALTIU

RUGĂCIUNI ÎNAINTE DE CITIREA PSALTIULUI

Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Regele Ceresc… Trisagion… Tatăl nostru…

Troparii:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi! Nu avem nicio scuză, iar noi, păcătoșii, aducem această rugăciune către Tine, Stăpâne: miluiește-ne pe noi!

Slavă: Triumful cel slăvit al proorocului Tău, Doamne, a arătat Bisericii Cerul și împreună cu oamenii se bucură îngerii. Prin rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, rânduiește-ne viața în pace, ca să-Ți cântăm: Aliluia.

Și acum: Cerând mântuire de mulțimea păcatelor mele cea mare, la Tine apelez, o, Preacurată Născătoare de Dumnezeu: cercetează sufletul meu cel slab și roagă-te Fiului Tău și Dumnezeului nostru să-mi dăruiască iertare pentru răul pe care l-am făcut, Preafericite.

Doamne, ai milă, 40.

Rugăciune către Sfânta Treime Dătătoare de Viață:

Preasfântă Treime, Dumnezeule și Creator al întregii lumi, grăbește-mi și îndrumă-mi inima, ca să încep cu mintea și să sfârșesc cu fapte bune această carte insuflată de Dumnezeu, pe care Duhul Sfânt a rostit-o prin gura lui David. Vreau să repet cuvintele acestei cărți acum și eu , nevrednic, dar conștientizându-mi neștiința, cad înaintea Ta cu rugăciune și-Ți cer ajutorul: Doamne, îndrumă-mi mintea și întărește-mi inima, ca să nu rostesc doar cuvinte, ci să aprofundez sensul cuvintelor și astfel să mă pregătesc să săvârșesc fapte bune și la Judecata de Apoi să stau de partea dreaptă cu toți aleșii Tăi. Și acum, Stăpâne, binecuvântează, ca, suspinând din inimă și cu limba, să cânt, zicând așa:

Veniți, să ne închinăm Regelui, Dumnezeului nostru.

Veniți, să ne închinăm și să ne prosternăm înaintea lui Hristos, Împăratul, Dumnezeul nostru.

Veniți, să ne închinăm și să ne prosternăm înaintea lui Hristos Însuși, Împăratul și Dumnezeul nostru.

Kathisma 1

Psalmul 1

Psalmul lui David.

1 Fericit este omul care nu umblă după sfatul celor nelegiuiți, nu stă pe calea păcătoșilor și nu șade pe scaunul celor batjocoritori,

2 Dar plăcerea lui este în legea Domnului și cugetă zi și noapte la legea Lui.

3 El va fi ca un pom sădit lângă râuri de apă, care își dă rodul la vremea lui și ale cărui frunze nu se ofilesc; și tot ce face va izbuti.

4 Nu așa este cu cei răi, ci ei sunt ca pleava pe care o izgonește vântul [de pe fața pământului].

5 De aceea, cei răi nu vor sta în picioare la judecată, nici păcătoșii în adunarea celor drepți.

6 Căci Domnul cunoaște calea celor drepți, dar calea celor răi va pieri.

Psalmul 2

Psalmul lui David.

1 De ce se înfurie popoarele și neamurile cugetă lucruri deșarte?

2 Împărații pământului se ridică și domnitorii fac sfat împreună împotriva Domnului și împotriva unsului Său.

3 „ Să le rupem legăturile lor și să lepădăm de noi frânghiile lor!”

4 Cel ce șade în ceruri va râde, Domnul îi va batjocori.

5 Atunci le va vorbi în mânia Lui și îi va îngrozi în furia Lui:

6 „ L-am uns pe Împăratul Meu peste Sion, muntele Meu cel sfânt;

7 Voi vesti hotărârea: Domnul mi-a zis: „Tu ești Fiul Meu; astăzi te-am născut;

8 Cere-Mă, și-ți voi da neamurile de moștenire și marginile pământului de stăpânire.

9 Îi vei zdrobi cu un toiag de fier, îi vei zdrobi ca pe un vas de olar.

10 De aceea, fiți înțelepți, regilor, și învățați-vă, judecători ai pământului!

11 Slujiți Domnului cu frică și bucurați-vă cu tremur.

12 Închinați-vă Fiului, ca să nu Se mânie și să nu pieriți pe cale , căci mânia Lui se aprinde repede. Fericiți sunt toți cei ce se încred în El.

Psalmul 3

Un psalm al lui David, când a fugit de fiul său Absalom.

2 Doamne, cât de înmulțiți sunt vrăjmașii mei! Mulți se ridică împotriva mea!

3 Mulți zic sufletului meu: „Nu este mântuire pentru el la Dumnezeu!”

4 Dar Tu, Doamne, ești scutul și slava mea și Tu îmi înalți capul.

5 Strig către Domnul cu glasul meu și El mă aude din muntele Său cel sfânt.

6 Mă culc și dorm; mă scol, căci Domnul mă ocrotește.

7 Nu mă voi teme de poporul care s-a ridicat împotriva mea din toate părțile.

8 Scoală-te, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeul meu, căci Tu lovești peste obraz pe toți vrăjmașii mei și zdrobești dinții celor răi.

9 Mântuirea este a Domnului; binecuvântarea Ta este peste poporul Tău.

Glorie:

Psalmul 4

[1] Către mai-marele corului. La *instrumente cu coarde.* Un psalm al lui David.

[2] Când strig, ascultă-mă, Dumnezeul dreptății mele; în necazurile mele mi-ai dat loc. Ai milă de mine și ascultă rugăciunea mea.

[3] Fiii oamenilor, până când va fi slava Mea dezonorată? Până când veți iubi deșertăciunea și veți căuta minciunile?

[4] Să știți că Domnul Și-a pus deoparte pe Sfântul Său; Domnul mă aude când Îl chem.

[5] Mâniați-vă și nu păcătuiți; cugetați în inimile voastre în paturile voastre și fiți liniștiți.

[6] Aduceți jertfe de dreptate și încredeți-vă în Domnul.

[7] Mulți zic: „Cine ne va arăta binele?” Arată-ne lumina feței Tale, Doamne!

[8] Mi-ai umplut inima de bucurie, de când le-au crescut grâul, mustul și untdelemnul.

[9] Mă culc și dorm în pace, căci Tu, Doamne, mă faci să locuiesc în siguranță.

Psalmul 5

[1] Către mai-marele corului. La *instrumente de suflat.* Un psalm al lui David.

[2] Ascultă, Doamne, cuvintele mele și ia aminte la gândurile mele.

[3] Ascultă glasul strigătului meu, Împăratul meu și Dumnezeul meu, căci către Tine mă rog!

[4] Doamne, ascultă glasul meu dimineața; dimineața voi sta înaintea Ta și voi aștepta,

[5] Căci Tu ești un Dumnezeu care nu-Și place răutatea; răul nu va locui la Tine.

[6] Cei răi nu vor sta înaintea ochilor tăi; Tu urăști pe toți cei ce săvârșesc nelegiuire.

[7] Vei nimici pe cei ce spun minciuni; Domnul este urât pe cei sângeroși și înșelători.

[8] Cât despre mine, în mulțimea îndurării Tale voi intra în Casa Ta, mă voi închina în fața sfântului Tău Templu, cu frica Ta.

[9] Doamne, călăuzește-mă în dreptatea Ta, din pricina vrăjmașilor mei; netezește calea Ta înaintea mea.

[10] Căci nu este adevăr în gura lor; inima lor este pieire, gâtul lor este un mormânt deschis; ei lingușesc cu limba lor.

[11] Osândește-i, Dumnezeule, și dă-i să cadă prin planurile lor; izgonește-i după mulțimea nelegiuirii lor, pentru că s-au răzvrătit împotriva Ta.

[12] Toți cei ce se încred în Tine se vor bucura, vor cânta veșnic; și Tu îi vei ocroti; și cei ce iubesc Numele Tău se vor slavi în Tine.

[13] Căci Tu, Doamne, vei binecuvânta pe cel drept, îl vei încorona cu bunăvoință ca cu un scut.

Psalmul 6

[1] Către mai-marele corului. Pe un instrument cu opt coarde. Un psalm al lui David.

[2] Doamne, nu mă mustra în mânia Ta și nu mă pedepsi în urgia Ta!

[3] Ai milă de mine, Doamne, căci sunt slab; vindecă-mă, Doamne, căci oasele mele sunt tulburate;

[4] Sufletul meu este foarte tulburat, dar Tu, Doamne, până când?

[5] Întoarce-Te, Doamne, izbăvește-mi sufletul; mântuiește-mă pentru îndurarea Ta,

[6] Căci în moarte nu este nicio pomenire de Tine; în mormânt cine Te va lăuda?

[7] Sunt obosit de suspinele mele; îmi spăl patul în fiecare noapte și îmi ud patul cu lacrimile mele.

[8] Ochiul meu este mistuit de durere, este obosit din cauza tuturor vrăjmașilor mei.

[9] Depărtați-vă de la mine, toți cei ce săvârșiți nelegiuirea, căci Domnul a auzit glasul plânsului meu.

[10] Domnul mi-a auzit cererea; Domnul va primi rugăciunea mea.

[11] Toți vrăjmașii mei să fie rușinați și zdrobiți aspru; să se întoarcă și să fie rușinați într-o clipă.

Glorie:

Psalmul 7

[1] Cântarea de jale pe care a cântat-o David Domnului cu privire la Cuș, din semința lui Beniamin.

[2] Doamne, Dumnezeul meu, în Tine mă încred; izbăvește-mă de toți prigonitorii mei și izbăvește-mă!

[3] ca nu cumva să-mi sfâșie sufletul ca un leu, să-l sfâșie când nu este nimeni care să mă izbăvească.

[4] Doamne, Dumnezeul meu, dacă am făcut ceva, dacă este nelegiuire în mâinile mele,

[5] Dacă am răsplătit răul celui ce era împăcat cu mine, l-am mântuit pe cel ce mi-a devenit dușman fără motiv,

[6] atunci să-mi urmărească vrăjmașul sufletul și să-l ajungă, să-mi calce în picioare viața în pământ și să-mi arunce slava în țărână.

[7] Scoală-Te, Doamne, în mânia Ta, ridică-Te împotriva urgiei vrăjmașilor mei; trezește-Te pentru mine, ca să fac judecata pe care ai poruncit-o.

[8] Mulțimea de oameni va sta în jurul tău; ridică-te deasupra lor, înălțându-te.

[9] Domnul judecă popoarele. Judecă-mă, Doamne, după dreptatea mea și după integritatea mea!

[10] Să înceteze răutatea celor răi, dar întărește pe cei drepți, căci Tu cercetezi inimile și gândurile, Dumnezeule drept!

[11] Scutul meu este în Dumnezeu, care mântuiește pe cei cu inima curată.

[12] Dumnezeu este un judecător drept, [puternic și îndelung răbdător] și un Dumnezeu care pedepsește aspru în fiecare zi,

[13] Dacă *cineva* nu se întoarce, el își ascute sabia, își întinde arcul și îl îndreaptă,

[14] El îi pregătește unelte ale morții; El face săgețile Lui arzătoare.

[15] Iată, *cel rău* a zămislit nelegiuirea, a rămas însărcinat cu răutate și a născut nedreptatea.

[16] A săpat o groapă, a săpat-o și a căzut în groapa pe care o făcuse.

[17] Răutatea lui se va întoarce asupra capului lui și răutatea lui va cădea peste creștetul capului lui.

[18] Voi lăuda pe Domnul pentru dreptatea Lui și voi cânta laude Numelui Domnului Celui Preaînalt.

Psalmul 8

[1] Către mai-marele corului. Despre tunul din Gat . Un psalm al lui David.

[2] Doamne, Dumnezeul nostru, cât de măreț este Numele Tău pe tot pământul! Slava Ta este mai presus de ceruri!

[3] Din gura pruncilor și a celor ce sugă ai rânduit laude pentru vrăjmașii Tăi, ca să reduci la tăcere pe vrăjmaș și pe răzbunător.

[4] Când privesc cerurile Tale, lucrarea degetelor Tale, luna și stelele pe care le-ai rânduit,

[5] Ce *este* omul, că Te gândești la el, și fiul omului, că-l cercetezi?

[6] L-ai făcut puțin mai prejos decât îngerii, l-ai încununat cu slavă și cinste;

[7] L-ai pus stăpânitor peste lucrările mâinilor Tale și i-ai pus toate lucrurile sub picioare.

[8] toate oile și boii, precum și fiarele câmpului,

[9] Păsările cerului și peștii mării și tot ce trece pe cărările mărilor.

[10] Doamne, Dumnezeul nostru, cât de măreț este Numele Tău pe tot pământul!

Conform primei kathisme: Trisagion, Tatăl nostru.

Și troparele:

Eu, risipitorul, zămislit în fărădelegi, nu îndrăznesc să privesc spre înălțimile cerului, ci, nădăjduind în dragostea Ta de oameni, strig: Dumnezeule, curăță-mă pe mine, păcătosul, și mă mântuiește. Dacă abia se mântuiește cel drept, atunci unde voi ajunge eu, păcătosul? N-am îndurat povara zilei și a căldurii, ci cu cei plătiți din ceasul al unsprezecelea, socotește-mă, Dumnezeule, și mă mântuiește.

Slavă: Deschide-mi repede îmbrățișarea Ta părintească, căci mi-am risipit averea, trăind în desfrânare; dar, privind acum la nesfârșita bogăție a darurilor Tale, Mântuitorule, strig cu căință: nu lepăda inima mea cea sărăcită, căci am greșit împotriva Cerului și înaintea Ta.

Și acum: Nădejdea creștinilor, Preasfântă Fecioară, Dumnezeule, pe Care L-ai născut mai presus de orice pricepere, roagă-Te neîncetat cu puterile cerești să dăruiești iertare de păcate și îndreptare a vieții noua tuturor, care Te cinstim pururea cu credință și dragoste.

Doamne, îndură-te (40) și rugăciune:

Doamne Atotputernic, Cel de neînțeles, Izvor de lumină și Putere care întrece rațiunea, Părinte al Cuvântului Ipostatic și Emițător al Duhului Tău Unul-Puternic, pentru mila și bunătatea ta negrăită, nu ai disprețuit firea omenească, stăpânită de întunericul păcatului, ci ai luminat lumea cu lumina divină a sfintelor Tale învățături, prin lege și prin proroci, și după aceea ai binevoit să ni-L trimiți pe Unul-Născut Fiul Tău întrupat și să ne luminezi cu lumina Ta! Fie ca urechile Tale să asculte glasul rugăciunii noastre; dă-ne nouă, Dumnezeule, să petrecem toată noaptea acestei vieți prezente cu inimă veselă și sobră, așteptând venirea

Fiului Tău și Dumnezeului nostru, Judecătorul tuturor, ca să nu ne aflăm culcați și dormind, ci veghem la împlinirea poruncilor Tale și să intrăm în bucuria Ta, unde glasul celor care sărbătoresc este neîncetat și bucuria nespusă a celor care văd frumusețea nespusă a feței Tale. Căci Tu, Dumnezeule, ești bun și iubești oamenii și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Kathisma 2

Psalmul 9

[1] Către mai-marele corului. După moartea lui Laben. Un psalm al lui David.

[2] Te voi lăuda, Doamne, din toată inima mea; voi povesti toate minunile Tale.

[3] Mă voi bucura și mă voi veseli în Tine; voi cânta laude Numelui Tău, Tu, Cel Preaînalt.

[4] Când vrăjmașii mei se vor întoarce, se vor împiedica și vor pieri înaintea feței Tale,

[5] Căci Tu ai făcut judecata și pricina mea; Tu ședzi pe tron și judeci cu dreptate.

[6] Te-ai mâniat pe neamuri, ai nimicit pe cei răi, le-ai șters numele pentru totdeauna și în veac.

[7] Armele vrăjmașului au dispărut și ai nimicit cetățile; amintirea lor piere odată cu ei.

[8] Dar Domnul rămâne pe vecie; El Și-a pregătit scaunul de domnie pentru judecată.

[9] El va judeca lumea cu dreptate, El va judeca neamurile cu neprihănire.

[10] Domnul va fi un refugiu pentru cei asupriți, un adăpost în zile de necaz;

[11] Și cei ce cunosc Numele Tău se vor încrede în Tine, căci Tu, Doamne, nu i-ai părăsit pe cei ce Te caută.

12 Cântați Domnului, care locuiește în Sion, vestiți printre popoare lucrările Lui!

13 Căci El va răzbuna sângele Domnului, Își va aduce aminte de ei și nu va uita strigătul celor asupriți.

14 Ai milă de mine, Doamne, vezi necazul meu din cauza celor ce mă urăsc, Tu, care mă ridici din porțile morții,

15 Ca să vestesc toate laudele Tale în porțile fiicei Sionului și mă voi bucura de mântuirea Ta.

16 Neamurile s-au afundat în groapa pe care au săpat-o, și piciorul li s-a prins în lațul pe care l-au ascuns.

17 Domnul se cunoaște după judecățile pe care le face; cel rău este prins în lucrarea mâinilor lui.

18 Să fie îndurerați cei răi în Locuința Morților și toate neamurile care uită pe Dumnezeu.

19 Căci cei săraci nu vor fi uitați pe vecie și nădejdea celor nevoiași nu va fi pierdută complet.

20 Scoală-Te, Doamne, ca omul să nu biruiască; să fie judecate neamurile înaintea Ta!

21 Doamne, pune frică asupra lor, ca neamurile să știe că sunt oameni!

22 De ce, Doamne, stai departe și Te ascunzi în vreme de necaz?

23 Cel rău, în mândria lui, prigonește pe sărac: să fie prinși în uneltirile pe care le-a urzit.

24 Căci cel rău se laudă cu pofta sufletului său, iar cel lacom se binecuvântează.

25 Cel rău, în mândria lui, disprețuiește pe Domnul: „El nu va căuta; în toate gândurile lui este: „Nu este Dumnezeu!”

26 Căile Lui sunt întotdeauna rele; judecățile Tale sunt departe de el; El disprețuiește pe toți vrăjmașii Săi.

27 El zice în inima lui: „Nu mă voi clătina și niciun rău nu *mă* va atinge în generație și generație .”

[28] Gura lui este plină de blesteme, înșelăciune și minciuni; sub limba lui este chin și pieire.

[29] El pândește în spatele curții, în locuri ascunse ucide pe cei nevinovați; ochii lui spionează pe cei săraci.

[30] El pândește în ascuns, ca un leu în vizuina lui; pândește ca să prindă pe sărac; îi apucă pe săraci și îi trage în lațul său.

[31] Se apleacă, se culcă, și săracii cad în ghearele lui puternice;

[32] El zice în inima lui: „Dumnezeu a uitat, Și-a ascuns fața și nu va mai vedea niciodată!”

[33] Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, ridică mâna Ta și nu uita pe cei asupriți ai tăi.

[34] De ce disprețuiește cel rău pe Dumnezeu, zicând în inima lui: „Nu vei căuta aceasta!”

[35] Tu vezi, căci Tu privești spre nedreptăți și asupriri, ca să pedepsești cu mâna Ta. Săracul se încredințează Ție; Tu ești ajutorul orfanului.

[36] Zdrobește brațul celui rău și al celui rău, ca să i se caute răutatea și să nu se găsească.

[37] Domnul este Împărat în veci de veci; neamurile vor pieri din țara Lui.

[38] Doamne, Tu asculți dorința celor smeriți; întărește-le inima; deschide-Ți urechea,

[39] Ca să se facă dreptate orfanilor și celor asupriți, ca nimeni să nu se mai teamă pe pământ.

Glorie:

Psalmul 10

Către mai-marele corului. Un psalm al lui David.

[1] Mă încred în Domnul; de ce ziceți sufletului meu: „Fugi la muntele tău *ca* o pasăre?”

[2] Căci iată, cei răi întind arcul, își îndreaptă săgeata spre coardă, ca să tragă în întuneric asupra celor cu inima dreaptă.

[3] Când temeliile sunt dărâmate, ce pot face cei drepți?

[4] Domnul este în templul Său cel sfânt; scaunul Lui de domnie este al Domnului în ceruri; ochii Lui privesc, și pleoapele Lui cercetează pe fiii oamenilor.

[5] Domnul îl încearcă pe cel drept, dar sufletul Lui urăște pe cel rău și pe cel ce iubește violența.

[6] El va face să plouă cărbuni aprinși, foc și pucioasă peste cei răi, iar partea lor din pahar este un vânt arzător.

[7] Căci Domnul este drept, El iubește dreptatea; fața Lui privește pe cei drepți.

Psalmul 11

[1] Către mai-marele corului. Pe un instrument cu opt coarde. Un psalm al lui David.

[2] Mântuiește-mă, Doamne, căci nu mai este cel drept, căci nu mai sunt credincioși printre fiii oamenilor.

[3] Fiecare om spune minciuni aproapelui său; buzele sunt lingușitoare, vorbesc dintr-o inimă vicleană.

[4] Domnul va nimici toate buzele lingușitoare și orice limbă lăudăroasă,

[5] *Cei* ce zic: „Vom triumfa cu limba noastră, buzele noastre sunt cu noi; cine este stăpânul nostru?”

[6] Din cauza necazului săracilor și a gemetelor celor nevoiași, acum Mă voi scula, zice Domnul, și îl voi pune în siguranță pe cel pe care vor să-l prindă.

[7] Cuvintele Domnului sunt cuvinte curate, ca argintul lăcuit într-un cuptor de pământ, curățit de șapte ori.

[8] Tu, Doamne, îi vei păzi; Tu îi vei păzi pe vecie de neamul acesta.

[9] Cei răi umblă de jur împrejur, dar cei ticăloși dintre fiii oamenilor sunt înălțați.

Psalmul 12

[1] Către mai-marele corului. Un psalm al lui David.

[2] Până când, Doamne, mă vei uita complet și până când Îți vei ascunde fața de mine?

[3] Până când voi avea gânduri în sufletul meu și voi avea întristare în inimă zi și noapte? Până când se va înălța vrăjmașul meu asupra mea?

[4] Privește-mă și ascultă-mă, Doamne, Dumnezeul meu! Luminează-mi ochii, ca să nu adorm *somnul* morții!

[5] Să nu zică vrăjmașul meu: «L-am biruit!» Și să nu se bucure prigonitorii mei dacă mă clatină!

[6] Dar eu mă voi încrede în bunătatea Ta, inima mea se va bucura de mântuirea Ta. Voi cânta Domnului, care mi-a făcut milă.

Glorie:

Psalmul 13

Către mai-marele corului. Un psalm al lui David.

[1] Nebunul zice în inima lui: „Nu este Dumnezeu!” S-au stricat, au făcut urâciuni; nu este nimeni care să facă binele.

[2] Domnul S-a uitat din ceruri peste fiii oamenilor ca să vadă dacă este vreunul care să înțeleagă și să-L caute pe Dumnezeu.

[3] Toți s-au abătut de la cale, au devenit la fel de ticăloși; nu este nimeni care să facă binele, nici măcar unul.

[4] Nu vor ști oare toți cei ce săvârșesc nelegiuirea, cei ce mănâncă pe poporul Meu *cum* mănâncă pâine și nu cheamă pe Domnul?

[5] Acolo se vor înspăimânta, [unde nu este frică], căci Dumnezeu este în generația celor drepți.

[6] Ai râs de cel sărac, zicând că Domnul este refugiul lui.

[7] <Cine va da mântuirea lui Israel din Sion?> Când va aduce Domnul înapoi prinșii de război ai poporului Său, atunci Iacov se va bucura și Israel se va veseli.

Psalmul 14

Psalmul lui David.

[1] Doamne, cine va locui în cortul Tău? Cine va locui pe muntele Tău cel sfânt?

[2] Cel ce umblă în neprihănire, face dreptatea și spune adevărul în inima lui,

[3] care nu clemește cu limba lui, nu face rău aproapelui său și nu ridică ocară împotriva aproapelui său;

[4] Cel ce disprețuiește pe cel nelegiuit, dar onorează pe cei ce se tem de Domnul; cel ce jură *chiar și cu* răutate și nu se schimbă;

[5] care nu-și dă banii cu camătă și nu ia mită împotriva celui nevinovat. Cine face aceste lucruri nu se va clătina niciodată.

Psalmul 15

Cântarea lui David.

[1] Păzește-mă, Dumnezeule, căci în Tine mă încred.

[2] Am zis Domnului: „Tu ești Domnul meu; Tu nu ai nevoie de bunătățile mele.

[3] Sfinților de pe pământ și minunaților *Tăi* - pentru ei este toată dorința mea.

[4] Să se înmulțească necazurile celor ce aleargă la un *dumnezeu* străin ; nu le voi turna jertfe de băutură cu sânge și nu le voi pomeni numele cu buzele mele.

[5] Domnul este partea moștenirii mele și paharul meu; Tu ține partea mea.

[6] Hotarele mele sunt în *locuri* plăcute și moștenirea mea îmi este plăcută.

[7] Voi binecuvânta pe Domnul, care mi-a dat pricepere; chiar și noaptea inima mea mă învață.

[8] Îl pun pe Domnul pururea înaintea mea, căci El este la dreapta mea; nu mă voi clătina.

[9] De aceea mi se bucură inima și limba mea se veselește, și trupul meu se va odihni în nădejde.

[10] Căci nu-mi vei lăsa sufletul în Locuința Morților și nu vei îngădui ca Sfântul Tău să vadă putrezirea,

[11] Tu îmi vei arăta calea vieții; înaintea Ta este o bucurie deplină; la dreapta Ta sunt desfătări veșnice.

Psalmul 16

Rugăciunea lui David.

[1] Ascultă, Doamne, dreptatea mea, ia aminte la strigătul meu și primește rugăciunea mea de pe buzele adevărului.

[2] Să vină judecata la mine din fața Ta; ochii Tăi să vadă ce este drept.

[3] Mi-ai cercetat inima, m-ai cercetat noaptea, m-ai încercat și n-ai găsit nimic; gura mea nu se depărtează de gândurile mele.

[4] În treburile oamenilor, după cuvântul gurii Tale, m-am păzit de cărările asupritorului.

[5] Fă-mi pașii neclintiți pe căile Tale și nu lăsa pașii mei să se clatine.

[6] Strig către Tine, căci mă vei auzi, Dumnezeule; pleacă-Ți urechea spre mine și ascultă cuvintele mele.

[7] Arată-Ți minunata îndurare, Mântuitorul celor ce se încred în Tine, împotriva celor ce se împotrivesc dreptei Tale.

[8] Păzește-mă ca lumina ochilor Tăi; ascunde-mă la umbra aripilor Tale.

[9] De fața celor răi care mă atacă, de vrăjmașii sufletului meu care mă înconjoară:

[10] Sunt învăluiți în grăsimea lor, vorbesc cu mândrie cu buzele lor.

[11] Ne înconjoară la fiecare pas, își pun ochii să *mă* doboare la pământ;

[12] Sunt ca un leu însetat de pradă, ca un leu tânăr care stă în locuri ascunse.

[13] Scoală-Te, Doamne, avertizează-i și doboară-i! Eliberează-mi sufletul de cei răi prin sabia Ta,

[14] Dintre oameni, prin mâna Ta, Doamne, din popoarele lumii, a căror parte este în *această* viață, al căror pântece îl umpli din comorile Tale; copiii lor se vor sătura și vor lăsa rămășițe copiilor lor.

[15] Cât despre mine, voi privi fața Ta în dreptate; când mă voi trezi, mă voi sătura de chipul Tău.

Conform celei de-a doua kathisme: Trisagion, Tatăl nostru.

Și troparele:

Sunt un smochin neroditor, Doamne, și nu port rod de pocăință și mă tem să nu fiu tăiat și să nu fiu stingător. Dar mă rog Ție, întoarce-te și mă mântuiește. Ca valurile mării, nelegiuirile mele se ridică împotriva mea, ca o corabie în adâncuri, sunt aruncat de multe păcate, dar îndreaptă-mă spre un liman liniștit, Doamne, prin pocăință și mă mântuiește.

Slavă: „ Miluiește-mă”, a zis David, „și Te chem: „Am păcătuit, Mântuitorule, curățindu-mi păcatele prin pocăință, miluiește-mă”.

Și acum: Caldă ocrotire a creștinilor, roagă-te Fiului Tău, Născătoare de Dumnezeu, să ne izbăvească de tot răul și răutatea vrăjmașului și să ne dăruiască iertare pentru cele ce am greșit, pentru bunătatea milei Tale și a rugăciunilor Tale, Născătoare Fecioară.

Doamne, îndură-te (40) și rugăciune:

Doamne Atotputernice, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Fiul Tău unul-născut, dă-mi trup neîntinat, inimă curată, minte veselă și limpede, pogorârea Duhului Sfânt, spre dobândirea și păstrarea adevărului în Hristos, cu Care slavă, cinste și

închinăciune se cuvine Ție, cu Duhul Sfânt acum și pururea și în vecii vecilor, amin.

Kathisma 3

Psalmul 17

[1] Către mai marele cântăreților, David, slujitorul Domnului, care a rostit Domnului cuvintele acestei cântări, când l-a izbăvit Domnul din mâna tuturor vrăjmașilor săi și din mâna lui Saul. Și a zis:

[2] Te iubesc, Doamne, tăria mea!

[3] Domnul este cetăreața mea și izbăvitorul meu; Dumnezeul meu este stânca mea; în El mă voi încrede; scutul meu, cornul mântuirii mele și cetăreața mea.

[4] Voi chema pe Domnul, care este preavrednic de laudă, și voi fi mântuit de vrăjmașii mei.

[5] M-au înconjurat chinurile morții și m-au înspăimântat râurile nelegiuirii;

[6] Lanțurile iadului m-au înconjurat și cursele morții m-au prins.

[7] În strâmtorarea mea, am chemat pe Domnul și am strigat către Dumnezeul meu; El mi-a auzit glasul din templul Său și strigătul meu a ajuns la urechile Lui.

[8] Pământul s-a cutremurat și s-a cutremurat, temeliile munților s-au mișcat și s-au mișcat, căci Dumnezeu era mânios;

[9] Din mânia Lui se ridica fum, din gura Lui un foc mistuitor; cărbuni aprinși *cădeau* din el.

[10] El a plecat cerurile și s-a pogorât, și întunericul era sub picioarele Lui.

[11] El a călărit pe heruvimi, a zburat și a fost purtat pe aripile vântului.

[12] Și a făcut din întuneric acoperământul Lui, din baldachinul Lui de jur împrejur, din întuneric de apă, din nori de cer.

[13] De strălucirea dinaintea Lui au fugit norii Lui, grindină și cărbuni aprinși.

[14] Domnul a tunat în ceruri și Cel Preaînalt a dat glasul Său: grindină și cărbuni aprinși.

[15] El a aruncat săgețile Sale și i-a împrăștiat, fulgere din belșug și i-a împrăștiat.

[16] Și izvoarele de apă s-au arătat și temeliile lumii s-au descoperit,
la *glasul* amenințării Tale, Doamne, la suflarea duhului mâniei Tale.

[17] El *Și-a întins mâna* de sus și m-a luat și m-a scos din ape multe;

[18] M-a izbăvit de vrăjmașul meu cel puternic și de cei ce mă urau, care erau mai puternici decât mine.

[19] S-au ridicat împotriva mea în ziua necazului meu, dar Domnul a fost sprijinul meu.

[20] M-a scos într-un loc larg și m-a izbăvit, pentru că Își găsește plăcerea în mine.

[21] Domnul mi-a răsplătit după dreptatea mea, mi-a răsplătit după curăția mâinilor mele.

[22] Căci am păzit căile Domnului și n-am făcut rău față de Dumnezeul meu.

[23] Căci toate poruncile Lui sunt înaintea mea și nu m-am abătut de la orânduirile Lui.

[24] Am fost fără prihană înaintea Lui și am avut grijă să nu păcătuiesc;

[25] Domnul mi-a răsplătit după dreptatea mea, după curățenia mâinilor mele înaintea ochilor Lui.

[26] Cu cel milostiv Te vei arăta milostiv și cu cel drept Te vei arăta drept,

[27] Cu cel curat, curat, dar cu cel rău, după răutatea lui.

[28] Căci Tu mântuiești pe poporul asuprit, dar Tu cobori ochii mândri.

[29] Tu îmi aprinzi candela, Doamne; Dumnezeul meu luminează întunericul meu.

[30] Cu tine voi înfrânge armata; cu Dumnezeul meu voi urca pe zid.

[31] Dumnezeule, calea Lui este perfectă, cuvântul Domnului este curat; El este un scut pentru toți cei ce se încred în El.

[32] Căci cine este Dumnezeu afară de Domnul și cine este o stâncă afară de Dumnezeul nostru?

[33] Dumnezeu mă încinge cu putere și îmi face calea dreaptă;

[34] El îmi face picioarele ca ale cerbilor și mă așază pe înălțimile mele;

[35] El îmi deprinde mâinile pentru război și brațele mele frâng un arc de aramă.

[36] Mi-ai dat scutul mântuirii Tale; dreapta Ta m-a susținut și îndurarea Ta m-a făcut mare.

[37] Tu îmi lărgești pașii sub mine, ca să nu-mi alunece picioarele.

[38] Îmi urmăresc dușmanii și-i ajung și nu mă voi întoarce până nu-i voi nimici;

[39] Îi lovesc și nu se mai pot ridica; cad sub picioarele mele,

[40] Căci m-ai încins cu putere pentru luptă și mi-ai pus sub picioare pe cei ce s-au ridicat împotriva mea.

[41] Mi-ai întors spatele dușmanilor mei și îi voi nimici pe cei ce mă urăsc.

[42] Ei strigă, dar nu este nimeni care să-i mântuiască; strigă către Domnul, dar El nu-i ascultă.

[43] Îi împrăștii ca pleava pe care o bate vântul și îi călc în picioare ca mocirla de pe ulițe.

[44] M-ai izbăvit de răzvrătirea poporului și m-ai pus conducător peste popor; un neam pe care nu-l cunoșteam îmi slujește.

[45] Mă ascultă numai la auzul veștii mele; străinii mă lingușesc;

[46] Străinii pălesc și tremură în cetățile lor.

[47] Viu este Domnul și binecuvântat fie apărătorul meu, înălțat fie Dumnezeul mântuirii mele,

[48] Dumnezeul care mă răzbună și îmi supune neamurile,

[49] Tu mă izbăvești de vrăjmașii mei, m-ai înălțat mai presus de cei ce se ridică împotriva mea și m-ai izbăvit de omul aspru.

[50] De aceea Te voi lăuda printre popoare, Doamne, și voi cânta laude Numelui Tău,

[51] Care mântuiește pe împărat în mare măsură și arată îndurare față de unsul Tău David și față de urmașii lui pe vecie.

Glorie:

Psalmul 18

[1] Către mai-marele corului. Un psalm al lui David.

[2] Cerurile spun slava lui Dumnezeu și întinderea vestește lucrarea mâinilor Lui.

[3] Ziua zice cuvântul zilei, și noaptea nopții dă pricepere.

[4] Nu există grai sau limbă în care glasul lor să nu se audă.

[5] Glasul lor se întinde în tot pământul și cuvintele lor până la marginile lumii. În ele a făcut o locuință soarelui,

[6] Și iese ca un mire din camera lui de nuntă, se bucură ca un uriaș să alerge într-o cursă:

[7] Ieșirea Lui este de la marginea cerurilor și călătoria Lui este până la capătul lor și nimic nu este ascuns de căldura Lui.

[8] Legea Domnului este desăvârșită și înviorează sufletul; mărturia Domnului este adevărată și înțelepcește pe cel neînțelept.

[9] Poruncile Domnului sunt drepte și veselesc inima; porunca Domnului este curată și luminează ochii.

[10] Frica de Domnul este curată și dăinuie pe vecie; judecățile Domnului sunt adevărate și toate sunt drepte.

[11] Sunt mai de preț decât aurul și decât mult aur curat, mai dulci decât mierea și decât picăturile din fagure.

[12] Și robul Tău este păzit de ele; păzirea lor este o mare răsplată.

[13] Cine îi poate deosebi greșelile? Curățâ-mă de păcatele *mele ascunse.*

[14] Și păzește-l pe robul Tău de păcatele îndrăznețe, ca să nu stăpânească ele peste mine; atunci voi fi fără prihană și curat de o mare stricăciune.

[15] Fie cuvintele gurii mele și cugetarea inimii mele plăcute înaintea Ta, Doamne, tăria mea și izbăvitorul meu!

Psalmul 19

[1] Către mai-marele corului. Un psalm al lui David.

[2] Domnul să te asculte în ziua necazului; Numele Dumnezeului lui Iacov să te ocrotească.

[3] El să-ți trimită ajutor din sanctuar și să te întărească din Sion.

[4] Să-și aducă aminte de toate jertfele tale și să-ți îngrașe arderile de tot.

[5] Domnul să-ți dea după inima ta și să-ți împlinească toate planurile.

[6] Ne vom bucura de mântuirea Ta și în Numele Dumnezeului nostru vom înălța steagul. Domnul să împlinească toate cererile tale.

[7] Acum știu că Domnul mântuiește pe unsul Său; El îi răspunde din cerul Său cel sfânt, cu puterea mântuitoare a dreptei Sale.

[8] Unii se laudă cu care, alții cu cai; dar noi ne lăudăm cu Numele Domnului Dumnezeului nostru.

[9] Ei s-au clătinat și au căzut, dar noi ne-am ridicat și am stat în picioare.

[10] Doamne, mântuiește-l pe împărat și ascultă-ne când strigăm!

Psalmul 20

[1] Către mai-marele corului. Un psalm al lui David.

[2] Doamne, împăratul se bucură de puterea Ta și se veselește nespus de mântuirea Ta.

[3] I-ai împlinit dorința inimii lui și nu i-ai refuzat cererea,

[4] Căci l-ai întâmpinat cu binecuvântări bune și i-ai pus pe cap o cunună de aur curat.

[5] Ți-a cerut viață; i-ai dat zile lungi pentru totdeauna și în veac.

[6] Mare este slava Lui în mântuirea Ta: l-ai pus cinste și măreție.

[7] L-ai binecuvântat pe vecie, l-ai înveselit cu bucuria feței Tale.

[8] Căci împăratul se încrede în Domnul și nu se va clătina în bunătatea Celui Preaînalt.

[9] Mâna Ta îi va găsi pe toți vrăjmașii tăi, dreapta Ta îi va găsi pe cei ce te urăsc.

[10] În ziua mâniei Tale îi vei face ca un cuptor aprins; în mânia Lui, Domnul îi va nimici și focul îi va mistui.

[11] Vei nimici rodul lor de pe pământ și sămânța lor dintre fiii oamenilor,

[12] Căci au urzit răul împotriva Ta, au urzit planuri, dar n-au putut să le împlinească.

[13] Îi vei pune ca țintă; vei trage săgeți din arcurile Tale în fața lor.

[14] Înalță-te, Doamne, în puterea Ta! Vom cânta și vom slăvi puterea Ta.

Glorie:

Psalmul 21

[1] Către mai-marele corului. La răsăritul zorilor. Un psalm al lui David.

[2] Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, de ce m-ai părăsit? Cuvintele strigătului meu sunt departe de a mă mântui.

[3] Dumnezeul meu, strig ziua, dar nu-mi răspunzi; noaptea, dar nu am odihnă.

[4] Dar Tu, Cel Sfânt, locuiești printre laudele lui Israel.

[5] Părinții noștri s-au încrezut în Tine; s-au încrezut, și Tu i-ai izbăvit.

[6] Au strigat către Tine și au fost mântuiți; s-au încrezut în Tine și nu s-au rușinat.

[7] Eu sunt un vierme și nu un om, o ocară printre oameni și disprețuit de popor.

[8] Toți cei ce mă văd își bat joc de mine, își zic cu buzele și își clatină din cap:

[9] „ El s-a încrezut în Domnul; El să-l izbăvească, să-l mântuiască, dacă Îi este binevoitor!”

[10] Dar Tu m-ai scos din pântecele mamei mele, m-ai făcut să am încredere în mine, la sânii mamei mele.

[11] Din pântecele mamei mele am fost aruncat asupra Ta; din pântecele mamei mele Tu ai fost Dumnezeul meu.

[12] Nu te depărta de mine, căci necazul este aproape și nu este nimeni care să te ajute.

[13] M-au înconjurat mulți tauri, m-au înconjurat cei grași din Basan.

[14] Și-au deschis gura împotriva mea ca un leu lacom de pradă și care răcnește.

[15] Sunt turnat ca apa; toate oasele mele s-au desfăcut; inima mea este ca ceara, topită în mijlocul măruntaielor mele.

[16] Puterea mea s-a uscat ca un ciob de lut, limba mea s-a lipit de cerul gurii mele și m-ai coborât în țărâna morții.

[17] Căci mă înconjoară câinii, o ceată de răufăcători mă înconjoară; mi-au străpuns mâinile și picioarele.

[18] Toate oasele mele ar putea fi numărate; dar ei mă privesc și mă fac de privelițe;

[19] Îmi împart hainele între ei și trag la sorți pentru hainele mele.

[20] Dar nu Te depărta de mine, Doamne! Tu, tăria mea, grăbește-te să mă ajuți!

[21] Scapă-mi sufletul de sabie și de câini sufletul meu cel pustiu!

[22] Scapă-mă de gura leului și de coarnele unicornilor; ascultă-mă și *izbăvește* -mă!

[23] Voi vesti Numele Tău fraților mei; Te voi lăuda în mijlocul adunării.

[24] Voi, cei ce vă temeți de Domnul, lăudați-L! Toată sămânța lui Iacov, slăviți-L! Toată sămânța lui Israel să se teamă de El!

[25] Căci El n-a disprețuit, nici n-a disprețuit necazul celui nenorocit și nu Și-a ascuns fața de el, ci l-a ascultat când a strigat către El.

[26] Lauda mea este de la Tine în adunare cea mare; îmi voi împlini jurămintele înaintea celor ce se tem de Tine.

[27] Să mănânce săracii și să se sature; cei ce-L caută să laude pe Domnul; inimile voastre să trăiască veșnic.

[28] Toate marginile pământului își vor aduce aminte de Domnul și se vor întoarce la El și toate familiile neamurilor se vor închina înaintea Ta.

[29] Căci Împărăția este a Domnului și El stăpânește peste neamuri.

[30] Toți cei mari ai pământului vor mânca și se vor închina; toți cei ce se coboară în țărână și cei ce nu-și pot păstra viața se vor închina înaintea Lui.

[31] Sămânța mea Îi va sluji și va fi numită a Domnului pe vecie.

[32] Ei vor veni și vor vesti dreptatea Lui poporului care se va naște, ce a făcut Domnul.

Psalmul 22

Psalmul lui David.

[1] Domnul este păstorul meu; nu voi duce lipsă de nimic.

[2] El mă face să mă culc în pășuni verzi și mă conduce la ape liniștite.

[3] El îmi întărește sufletul și mă călăuzește pe cărările dreptății, pentru Numele Său.

[4] Chiar dacă aș umbla prin valea umbrei morții, nu mă voi teme de niciun rău, căci Tu ești cu mine; toiagul și stâlpul Tău mă mângâie.

[5] Tu pregătești o masă înaintea mea în fața vrăjmașilor mei; îmi ungi capul cu untdelemn; paharul meu este plin.

[6] Cu siguranță, bunătatea și îndurarea Ta mă însoțesc în toate zilele vieții mele și voi locui în Casa Domnului pe vecie.

Psalmul 23

Un psalm al lui David. [În prima zi a săptămânii].

[1] Al Domnului este pământul și plinirea lui, lumea și toți cei ce locuiesc pe ea,

[2] Căci El l-a întemeiat pe mări și l-a așezat pe râuri.

[3] Cine se va sui în muntele Domnului sau cine va sta în locul Lui cel sfânt?

[4] Cel ce are mâinile curate și inima curată, care nu și-a înălțat sufletul spre deșertăciune și nu a jurat cu viclenie,

[5] *El* va primi binecuvântare de la Domnul și îndurare de la Dumnezeu, Mântuitorul său.

[6] Aceasta este generația celor ce-L caută, cei ce-Ți caută fața, Dumnezeul lui Iacov!

[7] Ridicați-vă capetele, porți, și ridicați-vă, uși veșnice, și va intra Împăratul slavei!

[8] Cine este acest Împărat al slavei? Domnul cel puternic și puternic, Domnul cel puternic în luptă.

[9] Ridicați-vă capetele, porți, și ridicați-vă, uși veșnice, și va intra Împăratul slavei!

[10] Cine este acest Împărat al slavei? Domnul oștirilor, El este Împăratul slavei.

Conform celei de-a 3-a kathisme: Trisagion, Tatăl nostru.

Și troparele:

Trăind pe pământ, suflete al meu, pocăiește-te, căci țărâna din mormânt nu se poate ruga și fi eliberat de păcate. Strigă către Hristos Dumnezeu: Cunoștitorule de inimi, am păcătuit; înainte ca să mă osândești, miluiește-mă. Până când, suflete al meu, vei rămâne în păcate? Până când te vei retrage de la pocăință? Adu-ți aminte de judecata viitoare și strigă către Domnul: Cunoștitorule de inimi, am păcătuit; înainte ca să mă osândești, miluiește-mă.

Slavă: La Judecata de Apoi sunt demascat fără acuzatori, condamnat fără martori, căci cărțile conștiinței sunt neîndreptate și faptele ascunse sunt descoperite. Înainte de a cerceta în fața oamenilor ce am făcut, Dumnezeule, curățește-mă și mă mântuiește.

Și acum: Marea taină pe care ai săvârșit-o este mai presus de orice înțelegere și explicație, o, Doamnă, binecuvântată de Dumnezeu: ai zămislit și ai născut pe Cel Neînțeles, îmbrăcat în trup prin sângele Tău cel curat. Roagă-L, o, Preacurate, ca pe Fiul Tău, să mântuiască pe toți cei ce-Ți cântă Ție.

Doamne, îndură-te (40) și rugăciune:

Doamne Atotputernicul, Cuvântul Tatălui Veșnic, Dumnezeule desăvârșit, Iisuse Hristoase! Pentru mila Ta neschimbată, nu Te desparți niciodată de slujitorii Tăi, ci Te odihnești pururea în ei; nu mă părăsi pe mine, slujitorul Tău, Împărate Preasfânt, ci dăruiește-mi mie, nevrednicului, bucuria mântuirii Tale și luminează-mi mintea cu lumina cunoașterii Evangheliei Tale, luminează-mi sufletul cu dragostea Crucii Tale, întărește-mi trupul cu nepătimirea Ta, liniștește-mi gândurile și păzește-mi picioarele de poticnire și nu mă distruge cu fărădelegile mele, Doamne Bunule, ci încearcă-mă, Dumnezeule, și luminează-mi inima, încearcă-mă și cunoaște-mi cărările și vezi dacă am apucat pe calea fărădelegii și păzește-mă de ea și călăuzește-mă pe calea veșnică. Căci Tu ești Calea, Adevărul și Viața și Ție înălțăm slavă împreună cu Tatăl Tău cel fără de început și cu Preasfântul, Bunul și de viață făcătorul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, amin.

Kathisma 4

Psalmul 24

Psalmul lui David.

[1] Către Tine, Doamne, îmi înalț sufletul.

[2] Dumnezeul meu, în Tine mă încred; să nu fiu niciodată rușinat; să nu se triumfe vrăjmașii mei asupra mea.

[3] Să nu se rușineze toți cei ce se încred în Tine; să se rușineze cei ce greșesc în zadar.

[4] Arată-mi, Doamne, căile Tale și învață-mă cărările Tale.

[5] Călăuzește-mă în adevărul Tău și învață-mă, căci Tu ești Dumnezeul mântuirii mele; în Tine nădăjduiesc toată ziua.

[6] Adu-ți aminte de îndurările Tale, Doamne, și de bunătatea Ta, căci ele sunt din veșnicie.

[7] Nu-Ți aduce aminte de păcatele tinereții mele și de fărădelegile mele; adu-Ți aminte de mine, Doamne, în bunătatea Ta, pentru bunătatea Ta.

[8] Domnul este bun și drept; de aceea El călăuzește pe păcătoși pe calea lor,

[9] El îi călăuzește pe cei smeriți în dreptate și îi învață pe cei smeriți calea Sa.

[10] Toate căile Domnului sunt îndurare și adevăr pentru cei ce păzesc legământul Lui și mărturiile Lui.

[11] Pentru Numele Tău, Doamne, iartă-mi păcatul, căci este mare.

[12] Cine este omul care se teme de Domnul? El îl va învăța calea pe care să o aleagă.

[13] Sufletul lui va locui în bunătate, iar sămânța lui va moșteni țara.

[14] Secretul Domnului este cu cei ce se tem de El și le va arăta legământul Său.

[15] Ochii mei sunt pururea ațintiți spre Domnul, căci El îmi scoate picioarele din laț.

[16] Privește spre mine și ai milă de mine, căci sunt singur și nenorocit.

[17] Multe sunt necazurile inimii mele; scoate-mă din necazurile mele.

[18] Privește necazul și oboseala mea și iartă toate păcatele mele.

[19] Uită-te la dușmanii mei, cât de mulți sunt și *cu ce* ură aprigă mă urăsc.

[20] Păzește-mi sufletul și izbăvește-mă; nu mă lăsa să fiu rușinat, căci mă încred în Tine.

[21] Fie ca integritatea și dreptatea să mă păzească, căci mă încred în Tine.

[22] Dumnezeule, izbăvește pe Israel din toate necazurile lui!

Psalmul 25

Psalmul lui David.

[1] Judecă-mă, Doamne, căci am umblat în neprihănirea mea și mă încred în Domnul; nu mă voi clătina.

[2] Încearcă-mă, Doamne, și încearcă-mă; topește-mi rărunchii și inima,

[3] Căci bunătatea Ta este înaintea ochilor mei și am umblat în adevărul Tău,

[4] N-am șezut cu cei mincinoși și nu voi merge cu cei trădători;

[5] Urăsc adunarea celor răi și nu voi ședea cu cei răi.

[6] Îmi voi spăla mâinile în nevinovăție și voi umbla în jurul altarului Tău, Doamne,

[7] Ca să vestesc cu glas de laudă și să povestesc toate minunile Tale.

[8] Doamne, am iubit locuința casei Tale și locul unde locuiește slava Ta.

[9] Nu-mi pierde sufletul împreună cu păcătoșii, nici viața mea cu oamenii însetați de sânge,

[10] Ale căror mâini sunt pline de răutate și a căror dreaptă este plină de mită.

[11] Cât despre mine, umblu în neprihănirea mea: izbăvește-mă, Doamne, și ai milă de mine!

[12] Piciorul meu stă pe *calea cea dreaptă;* în adunări voi binecuvânta pe Domnul.

Psalmul 26

Un psalm al lui David. [Înainte de ungere].

Domnul este lumina și mântuirea mea; de cine să mă tem? Domnul este tăria vieții mele; de cine să mă înspăimânt?

2 Chiar dacă cei răi, potrivnicii și dușmanii mei, vin împotriva mea ca să-mi mănânce carnea, ei înșiși se vor împiedica și vor cădea.

3 Chiar dacă o oștire s-ar ridica împotriva mea, inima mea nu se va teme; chiar dacă s-ar ridica război împotriva mea, tot voi avea încredere.

4 Un lucru am cerut de la Domnul, și voi căuta: să locuiesc în Casa Domnului în toate zilele vieții mele, ca să privesc frumusețea Domnului și să mă îndrept spre templul Lui,

5 Căci El mă va ascunde în cortul Său în ziua necazului, mă va ascunde în locul ascuns al cortului Său și mă va înălța pe o stâncă.

6 Atunci mi-aș înălța capul deasupra vrăjmașilor mei care mă înconjoară și aș aduce jertfe de mulțumire în cortul Lui; aș cânta și aș lăuda înaintea Domnului.

7 Ascultă, Doamne, glasul meu când strig; ai milă de mine și răspunde-mi.

8 Inima mea Îți spune: «Caută fața mea!», așa că și eu voi căuta fața Ta, Doamne.

9 Nu-mi ascunde fața Ta, nu-l lepăda cu mânie pe robul Tău. Tu mi-ai fost ajutorul; nu mă lepăda și nu mă părăsi, Dumnezeul mântuirii mele.

10 Căci tatăl meu și mama mea m-au părăsit, dar Domnul mă va primi.

11 Învață-mă calea Ta, Doamne, și călăuzește-mă pe calea dreptății, din cauza vrăjmașilor mei.

12 Nu mă lăsa în mâna vrăjmașilor mei, căci martori mincinoși s-au ridicat împotriva mea și scot răutate.

13 Dar eu cred că voi vedea bunătatea Domnului în țara celor vii.

[14] Nădăjduiește în Domnul, fii curajos și întărește-ți inima; nădăjduiește în Domnul.

Glorie:

Psalmul 27

Psalmul lui David.

[1] Către Tine, Doamne, strig: tăria mea! Nu-mi tăcea, ca să nu ajung în tăcerea Ta ca cei ce se pogoară în groapă.

[2] Ascultă glasul rugăciunilor mele când strig către Tine, când îmi ridic mâinile spre templul Tău cel sfânt.

[3] Nu mă nimici împreună cu cei răi și cu cei ce săvârșesc nelegiuirea, cu cei ce vorbesc de pace cu vecinii lor, dar în inima lor este răutate.

[4] Răsplătește-le după faptele lor, după răutatea faptelor lor; răsplătește-le după lucrarea mâinilor lor; dă-le ce li se cuvine.

[5] Pentru că nu iau aminte la lucrarea Domnului și la lucrarea mâinilor Lui, El îi va nimici și nu-i va zidi.

[6] Binecuvântat fie Domnul, căci a auzit glasul rugăciunilor mele!

[7] Domnul este tăria mea și scutul meu; inima mea s-a încrezut în El și El m-a ajutat și inima mea s-a bucurat; de aceea Îl voi lăuda cu cântecul meu.

[8] Domnul este tăria poporului Său și cetăreața mântuitoare a unsului Său.

[9] Mântuiește-Ți poporul și binecuvântează-Ți moștenirea! Paște-i și înalță-i pe vecie.

Psalmul 28

Un psalm al lui David. [La sfârșitul Sărbătorii Corturilor.]

[1] Dați Domnului, fii ai lui Dumnezeu, dați Domnului slavă și cinste,

[2] Dați Domnului slava cuvenită numelui său; închinați-vă Domnului în *sanctuarul său cel frumos.*

[3] Glasul Domnului este peste ape; Dumnezeul slavei tună, Domnul este peste multe ape.

[4] Glasul Domnului este puternic, glasul Domnului este măreț.

[5] Glasul Domnului zdrobește cedrii; Domnul zdrobește cedrii Libanului.

[6] Îi face să sară ca un vițel, Libanul și Sirionul ca un pui de unicorn.

[7] Glasul Domnului aprinde o flacără de foc.

[8] Glasul Domnului cutremură pustia; Domnul cutremură pustia Cades.

[9] Glasul Domnului dezlănțuie cerbii și golește pădurile; și în templul Lui toate vestesc slava *Lui* .

[10] Domnul a șezut peste potop și Domnul va ședea ca Împărat pe vecie.

[11] Domnul va da tărie poporului Său, Domnul va binecuvânta poporul Său cu pace.

Psalmul 29

[1] Un psalm al lui David; o cântare pentru sfințirea unei case.

[2] Te voi preamări, Doamne, căci m-ai înălțat și n-ai îngăduit vrăjmașilor mei să triumfe asupra mea.

[3] Doamne, Dumnezeul meu, am strigat către Tine și Tu m-ai vindecat.

[4] Doamne, mi-ai scos sufletul din locuința morților și m-ai înviat, ca să nu mă cobor în groapă.

[5] Cântați Domnului, sfinții Lui, lăudați-L pentru pomenirea sfințeniei Lui,

[6] Căci mânia Lui este doar pentru o clipă, dar harul Lui dăinuie *pe vecie* . Plânsul poate dura o noapte, dar bucuria vine dimineața.

7 Și am zis în prosperitatea mea: „Nu mă voi clătina niciodată!”

8 Doamne, în bunăvoința Ta, Tu mi-ai întărit muntele; dar Ți-ai ascuns fața, *și* eu sunt tulburat.

9 *Atunci* am strigat către Tine, Doamne, și L-am implorat pe Domnul:

10 „ Ce folosește sângele meu când mă cobor în groapă? Te va lăuda țărâna și va vesti ea adevărul Tău?”

11 Ascultă, Doamne, și ai milă de mine; Doamne, fii ajutorul meu!”

12 Mi-ai prefăcut jalea în bucurie, mi-ai luat sacul și m-ai încins cu veselie.

13 Sufletul meu să Te laude și să nu tacă. Doamne, Dumnezeul meu, Te voi lăuda în veci.

Glorie:

Psalmul 30

Către mai marele cântăreților. Un psalm al lui David. [În vremuri de neliniște].

2 În Tine, Doamne, mi-am pus încrederea; să nu fiu niciodată rușinat: izbăvește-mă în dreptatea Ta.

3 Pleacă-Ți urechea spre mine și grăbește-te să mă izbăvești! Fii pentru mine o stâncă tare, o casă de adăpost, ca să fiu mântuit.

4 Căci Tu ești stânca mea și cetățuia mea: pentru Numele Tău, călăuzește-mă și mă îndrumă.

5 Scoate-mă din cursa pe care mi-au întins-o, căci Tu ești tăria mea.

6 În mâna Ta îmi încredințez duhul; Tu m-ai izbăvit, Doamne, Dumnezeul adevărului.

7 Îi urăsc pe cei ce se închină la idoli deșartă, dar eu mă încred în Domnul.

[8] Mă voi bucura și mă voi veseli de îndurarea Ta, căci Tu ai privit la necazul meu
și ai cunoscut amărăciunea sufletului meu.

[9] și nu m-a dat în mâna vrăjmașului; mi-a așezat picioarele într-un loc larg.

[10] Ai milă de mine, Doamne, căci sunt în necaz; ochiul meu, sufletul meu și
măruntaiele mele sunt mistuite de durere.

[11] Viața mea se scurge în durere și anii mei în suspin; puterea îmi slăbește din
cauza păcatelor mele și oasele mele se strice.

[12] Sunt o ocară pentru toți vrăjmașii mei și chiar pentru vecinii mei și o groază
pentru cunoscuții mei; cei ce mă văd pe uliță fug de mine.

[13] Sunt uitat în inimi, ca un mort; sunt ca un vas spart,

[14] Căci aud bârfele multora; teroarea este de jur împrejur; ei uneltesc împotriva
mea, pun la cale să-mi ia viața.

[15] Cât despre mine, Doamne, mă încred în Tine și zic: „Tu ești Dumnezeul meu!”

[16] Zilele mele sunt în mâna Ta; izbăvește-mă din mâna vrăjmașilor mei și din cei
ce mă prigonesc.

[17] Fă să strălucească fața Ta peste robul Tău; mântuiește-mă în îndurarea Ta.

[18] Doamne, nu mă rușina, căci strig către Tine! Ci cei răi să fie rușinați și să tacă
în Locuința Morților!

[19] Să fie amuțite buzele mincinoase, cele care vorbesc de rău împotriva celui
drept cu mândrie și dispreț.

[20] Cât de mare este bunătatea Ta, pe care ai păstrat-o pentru cei ce se tem de
Tine și pe care ai pregătit-o pentru cei ce se încred în Tine, înaintea fiilor
oamenilor!

[21] Îi ascunzi în locul ascuns al feței Tale, de tulburarea oamenilor; îi ascunzi la
umbră, de cearta limbilor.

[22] Binecuvântat fie Domnul, căci mi-a arătat minunata Lui îndurare într-o cetate
întărită.

[23] În necazul meu am zis: „Sunt izgonit dinaintea ochilor Tăi!” Dar Tu mi-ai auzit
glasul rugăciunii când am strigat către Tine.

[24] Iubiți pe Domnul, toți drepții Lui! Domnul păzește pe cei credincioși și răsplătește pe cei ce se poartă cu mândrie.

[25] Fiți curajoși și întăriți-vă inima, toți cei ce nădăjduiți în Domnul!

Psalmul 31

Psalmul lui David. Învățătură.

[1] Fericit este cel ale cărui fărădelegi sunt iertate și ale cărui păcate sunt acoperite!

[2] Fericit este omul căruia Domnul nu-i ține socoteală păcatul și în al cărui duh nu este viclenie!

[3] Când am tăcut, oasele mele s-au îmbătrânit de gemetele mele de toată ziua,

[4] Căci zi și noapte mâna Ta era grea asupra mea; odihna mea se dusese ca în seceta verii.

[5] Dar mi-am mărturisit păcatul înaintea Ta și nu mi-am ascuns nelegiuirea; am zis: „Îmi voi mărturisi fărădelegile Domnului!” Și Tu mi-ai iertat nelegiuirea păcatului meu.

[6] De aceea, orice om drept se va ruga Ție la vremea potrivită, și atunci potopul cu ape mari nu-l va ajunge.

[7] Tu ești ascunzișul meu: mă ocrotești de necaz și mă înconjori cu bucuria izbăvirii.

[8] „ Te voi învăța și te voi învăți calea pe care trebuie să mergi; te voi călăuzi și voi avea ochii asupra ta.”

[9] „ Nu fiți ca calul sau ca catârul, care nu au pricepere și ale căror fălci trebuie ținute cu frâu și zăbală, ca să nu vă asculte.”

[10] Multe sunt necazurile celui rău, dar cel ce se încrede în Domnul va fi statornic.

[11] Bucurați-vă în Domnul și veseliți-vă, drepților; strigați de bucurie, toți cei cu inima curată!

Conform celei de-a 4-a kathisme: Trisagion, Tatăl nostru.

Și troparele:

Cercetează, Doamne, sufletul meu smerit, care mi-a irosit toată viața în păcate; primește-mă ca pe o desfrânată și mântuiește-mă. Înotând prin prăpastia acestei vieți, mă gândesc la adâncimile multor rele ale mele și, neavând cârmaci în gânduri, cu glasul lui Petru strig către Tine: „Mântuiește-mă, Hristoase, mântuiește-mă, Dumnezeule, că Tu ești Iubitorul de oameni”.

Slavă: În curând vom intra la ospățul de nuntă al lui Hristos și vom auzi cu toții glasul binecuvântat al lui Hristos Dumnezeul nostru: „Veniți, voi care iubiți slava Cerului, fiți părtași fecioarelor înțelepte, având candele aprinse ale credinței.”

Și acum: Suflete, pocăiește-te înaintea plecării tale, judecata păcătoșilor este neîndurată și nesuferită. Strigă Domnului cu inimă împietrită: „Am păcătuit cu știință și fără știință, Cel generos, pentru rugăciunile Maicii Domnului, miluiește-mă și mă mântuiește.”

Doamne, îndură-te (40) și rugăciune:

Ție, Doamne, cel bun și neiertător, îmi mărturisesc păcatele, cad înaintea Ta strigând, nevrednic: „Am păcătuit, Doamne, am păcătuit și sunt nevrednic să privesc spre înălțimile cerului, din cauza mulțimii fărădelegilor mele”. Dar, Doamne, Doamne, cel bun și milostiv, dă-mi lacrimi de căință, ca cu ele să Te rog, ca să fiu curățit înainte de sfârșit de orice păcat, căci un loc cumplit și înfricoșător se află înaintea mea, despărțit de trup, și o mulțime de demoni întunecați și neomeni mă vor întâlni și nu va fi nimeni care să-mi vină în ajutor și să mă izbăvească. De aceea cad înaintea bunătății Tale, nu mă trăda în fața greșiților mei și fie ca vrăjmașii mei să nu se laude cu mine, Doamne bunule, și să nu zică: „Ai căzut în mâinile noastre și ai fost trădat nouă”. Doamne, nu uita îndurările Tale și nu-mi plăti după fărădelegile mele și nu-Ți întoarce fața de la mine; Doamne, dă-mi pricepere, ci mai degrabă cu milă și îndurare. Și nu lăsa vrăjmașul meu să se bucure de mine, ci stinge-i răutatea împotriva mea și distruge toate lucrările lui și deschide-mi cale nestingherită către Tine, Doamne bunule; căci chiar dacă am păcătuit, nu m-am îndreptat spre alt doctor și nu mi-am întins mâna către un dumnezeu străin. Nu lepăda rugăciunea mea, ci ascultă-mă în bunătatea Ta și întărește-mi inima în frica Ta și harul Tău să fie peste mine, Doamne, ca un foc care arde gândurile mele necurate. Căci Tu, Doamne, ești o lumină mai strălucitoare decât orice lumină; bucurie mai mare decât orice bucurie; odihnă mai bună decât orice odihnă; viață adevărată și mântuire care dăinuie în vecii vecilor. Amin.

Kathisma 5

Psalmul 32

[Un psalm al lui David.]

[1] Bucurați-vă în Domnul, cei drepți! Se cuvine celor fără prihană să laude.

[2] Lăudați pe Domnul cu harpa, cântați laude lui cu psaltirul cu zece coarde.

[3] Cântați-I un cântec nou, cântați-I cu glasuri de strigăt,

[4] Căci cuvântul Domnului este drept și toate lucrările Lui sunt adevărate.

[5] El iubește dreptatea și judecata; pământul este plin de îndurarea Domnului.

[6] Prin cuvântul Domnului au fost făcute cerurile și toată oștirea lor prin suflarea gurii Lui.

[7] El a adunat apele mării ca o grămadă și a pus adâncurile în cămară.

[8] Tot pământul să se teamă de Domnul; toți locuitorii lumii să tremure înaintea Lui,

[9] Căci El a vorbit și s-a făcut; El a poruncit și s-a întărit.

[10] Domnul zădărnicește planul neamurilor, El zădărnicește planurile popoarelor.

[11] Dar sfatul Domnului dăinuie veșnic, gândurile inimii Lui din neam în neam.

[12] Binecuvântat este neamul al cărui Dumnezeu este Domnul, neamul pe care l-a ales El ca moștenire a Lui!

[13] Domnul privește din ceruri, El privește pe toți fiii oamenilor;

[14] De pe tronul pe care șade, El privește peste toți cei ce locuiesc pe pământ:

[15] El a creat inimile tuturor și are în vedere toate faptele lor.

16 Un rege nu se mântuiește prin mulțimea armatei sale, iar un uriaș nu se mântuiește prin putere mare.

17 Calul nu este de niciun folos pentru salvare; nu poate scăpa prin puterea lui mare.

18 Iată, ochiul Domnului este peste cei ce se tem de El, peste cei ce nădăjduiesc în bunătatea Lui,

19 Că El le va mântui sufletul de la moarte și îi va hrăni în vreme de foamete.

20 Sufletul nostru se încrede în Domnul: El este ajutorul și cetăreața noastră.

21 În El se bucură inima noastră, pentru că ne-am încrezut în Numele Lui cel sfânt.

22 Fie mila Ta, Doamne, peste noi, căci ne încredem în Tine.

Psalmul 33

1 Un psalm al lui David, când s-a prefăcut nebun înaintea lui Abimelec și a fost izgonit dinaintea lui și a plecat.

2 Îl voi binecuvânta pe Domnul în orice vreme; lauda Lui va fi necurmat în gura mea.

3 Sufletul meu se va lăuda în Domnul: cei smeriți vor auzi și se vor bucura.

4 Preamăgiți-L pe Domnul împreună cu mine și să-I înălțăm împreună Numele!

5 L -am căutat pe Domnul, și El m-a ascultat și m-a izbăvit de toate temerile mele.

6 Cei care priveau spre El erau luminați și fețele lor nu se rușinau.

7 Acest sărman a strigat, iar Domnul l-a auzit și l-a izbăvit din toate necazurile lui.

8 Îngerul Domnului tăbărește în jurul celor ce se tem de El și îi izbăvește.

9 Gustați și vedeți că Domnul este bun; binecuvântat este omul care se încrede în El.

[10] Temeți-vă de Domnul, toți sfinții Lui, căci nu duc lipsă de nimic celor ce se tem de El.

[11] Leii tineri suferă de sărăcie și foame, dar cei ce-L caută pe Domnul nu vor duce lipsă de niciun bine.

[12] Veniți, copii, și ascultați-mă; vă voi învăța frica de Domnul.

[13] Oare dorește omul să trăiască și să iubească viața lungă, ca să vadă binele?

[14] Păzește-ți limba de rău și buzele tale de la cuvinte înșelătoare.

[15] Depărtează-te de rău și fă binele; caută pacea și urmărește-o.

[16] Ochii Domnului *sunt* peste cei drepți și urechile Lui sunt cu luare aminte la strigătul lor.

[17] Dar fața Domnului este împotriva celor ce fac răul, ca să le șteargă pomenirea de pe pământ.

[18] Cel neprihănit strigă, și Domnul aude și îi izbăvește din toate necazurile lor.

[19] Domnul este aproape de cei cu inima zdrobită și îi va mântui pe cei cu duhul zdrobit.

[20] Multe sunt necazurile celui drept, dar Domnul îl izbăvește din toate.

[21] El îi păzește toate oasele; niciunul din ele nu este zdrobit.

[22] Răul îl va ucide pe păcătos, iar cei ce urăsc pe cel drept vor pieri.

[23] Domnul va mântui sufletul robilor Săi și niciunul dintre cei ce se încred în El nu va pieri.

Glorie:

Psalmul 34

Psalmul lui David.

[1] Doamne, pledează împotriva celor ce se luptă cu mine; luptă împotriva celor ce se luptă împotriva mea.

[2] Ia scutul și armura și scoală-te să-mi ajuți!

[3] Scoate-ți sabia și astupă *calea* celor ce mă urmăresc; spune sufletului meu: „Eu sunt mântuirea ta!”

[4] Să fie rușinați și înfruntați cei ce caută viața mea; să se întoarcă înapoi și să fie înfruntați cei ce plănuiesc răul împotriva mea.

[5] Să fie ca pleava luată de vânt și îngerul Domnului să *-i izgonească!*

[6] Calea lor să fie întunecată și alunecoasă și îngerul Domnului să-i urmărească,

[7] Căci fără motiv mi-au întins plasa lor, fără motiv au săpat *-o* pentru sufletul meu.

[8] Să vină neașteptat peste el nimicirea și să-l prindă lațul pe care l-a ascuns *pentru mine* ; să cadă în el și să fie nimicit.

[9] Dar sufletul meu se va bucura în Domnul, se va veseli de mântuirea care vine de la El.

[10] Toate oasele mele vor zice: „Doamne, cine este ca Tine, care izbăvești pe cel slab de cel puternic, pe cel sărac și nevoiaș de cei ce-l jefuiesc?”

[11] Martori mincinoși s-au ridicat împotriva mea; mă întreabă despre lucruri pe care nu le știu;

[12] Îmi răsplătesc rău pentru bine și îmi lasă sufletul orfan.

[13] Când erau bolnavi, mă îmbrăcam cu sac, mi-am asuprit sufletul cu post și rugăciunea mea se întorcea în sânul meu.

[14] M-am purtat ca și cum ar fi fost prietenul meu, fratele meu; am umblat trist, cu capul plecat, ca unul care își jelește mama.

[15] Dar când m-am împiedicat, ei s-au bucurat și s-au adunat laolaltă; batjocoritorii s-au adunat împotriva mea, nu știu de ce; m-au ocărât și n-au încetat;

[16] Împreună cu batjocoritorii ipocriți, și-au scrâșnit dinții împotriva mea.

[17] Doamne, până când vei vedea *aceste lucruri?* Scapă-mi sufletul de sinuciderea lor și sufletul meu cel pustnic de lei!

[18] Te voi lăuda în adunare mare, Te voi preamări în mijlocul unei mari mulțimi.

[19] Ca să nu se bucure de mine cei ce-mi sunt vrăjmași pe nedrept și să nu clipească cei ce mă urăsc fără motiv;

[20] Căci ei nu vorbesc despre pace, ci urzesc planuri nelegiuite împotriva celor pașnici de pe pământ;

[21] Își lărgesc gura împotriva mea, zicând: „Bravo, bravo! Ochiul nostru a văzut!”

[22] Tu ai văzut, Doamne; nu tace; Doamne, nu te depărta de mine.

[23] Trezește-te, trezește-te la judecata mea, la pricina mea, Dumnezeul meu și Domnul meu!

[24] Judecă-mă după dreptatea Ta, Doamne Dumnezeul meu, și să nu se bucure oamenii de mine!

[25] Să nu zică în inima lor: „Ne este bine!” Să nu zică: „L-am înghițit!”

[26] Toți cei ce se bucură de nenorocirea mea să fie rușinați și îngroziți; cei ce se înalță împotriva mea să fie îmbrăcați în rușine și ocară.

[27] Să se bucure și să se veselească cei ce doresc dreptatea mea și să zică neîncetat: „Slăvit să fie Domnul, care dorește pacea robului Său!”

[28] Și limba mea va vesti dreptatea Ta și lauda Ta toată ziua.

Psalmul 35

[1] Către mai marele cântărilor, slujitorul Domnului David.

[2] Răutatea celui rău vorbește în inima mea: Nu este frică de Dumnezeu înaintea ochilor lui,

[3] Căci se lingușește în ochii lui, ca și cum și-ar cerceta nelegiuirea, ca să o urască;

[4] Cuvintele gurii lui sunt perverse și înșelătoare; el refuză să priceapă să facă binele.

[5] El plănuiește nelegiuire în patul său, apucă o cale nedreaptă și nu urăște răul.

[6] Doamne, îndurarea Ta se întinde până la ceruri și adevărul Tău până la nori.

[7] Dreptatea Ta este ca munții lui Dumnezeu și judecățile Tale sunt ca adâncul cel mare. Tu păzești oamenii și animalele, Doamne.

[8] Cât de scumpă este îndurarea Ta, Dumnezeule! Fiii oamenilor se încred la umbra aripilor Tale:

[9] Se vor sătura cu grăsimea casei Tale și îi vei adăpa din râul desfătărilor Tale.

[10] Căci la Tine este izvorul vieții; în lumina Ta vedem lumina.

[11] Continuă bunătatea Ta peste cei ce Te cunosc și dreptatea Ta peste cei cu inima dreaptă,

[12] Să nu mă calce piciorul mândriei și să nu mă izgonească mâna celor răi!

[13] Acolo cad lucrătorii nelegiuirii, sunt doborâți și nu se mai pot ridica.

Glorie:

Psalmul 36

Psalmul lui David.

[1] Nu-i pizmui pe cei răi, nu-i pizmui pe cei ce săvârșesc nelegiuirea,

[2] Căci vor fi tăiați în curând ca iarba și se vor usca ca iarba verde.

[3] Încrede-te în Domnul și fă binele; locuiește în țară și păzește adevărul.

[4] Găsește-ți desfătarea în Domnul, și El îți va împlini dorințele inimii tale.

[5] Încredințează-ți calea în mâna Domnului, încrede-te în El, și El va face.

[6] El va face să strălucească dreptatea ta ca lumina și dreptatea ta ca lumina zilei.

[7] Supuneți-vă Domnului și încredeți-vă în El! Nu vă supărați din cauza celui ce izbutește în calea lui sau din cauza omului care face rău.

[8] Încetează mânia și părăsește urgia; nu te mânia până la a face răul,

[9] Căci cei ce fac răul vor fi nimiciți, dar cei ce se încred în Domnul vor moșteni țara.

[10] Încă puțină vreme și cel rău nu va mai fi; te vei uita la locul lui și el nu va mai fi acolo.

[11] Dar cei blânzi vor moșteni pământul și se vor desfăta în belșug de pace.

[12] Cel rău urzește împotriva celui drept și scrâșnește din dinți împotriva lui.

[13] Dar Domnul râde de el, pentru că vede că vine ziua lui.

[14] Cei răi scot sabia și își întind arcul, ca să doboare pe cei săraci și nevoiași și să ucidă pe cei *drepți* .

[15] Sabia lor va pătrunde în inima lor și arcurile lor vor fi zdrobite.

[16] Mai bine puținul unui om drept decât bogăția multor răi,

[17] Căci brațele celor răi vor fi zdrobite, dar Domnul îi susține pe cei drepți.

[18] Domnul cunoaște zilele celor fără prihană, și moștenirea lor dăinuie pe vecie.

[19] Nu vor fi rușinați în vreme de rău și vor fi săturați în zilele de foamete.

[20] Dar cei răi vor pieri, și vrăjmașii Domnului vor pieri ca grăsimea mieilor; vor pieri în fum.

[21] Cel rău împrumută și nu dă înapoi, dar cel drept arată îndurare și dăruiește,

[22] Căci cei binecuvântați de El vor moșteni pământul, dar cei blestemați de El vor fi nimiciți.

[23] Domnul îndrumă pașii *omului* și El își găsește plăcerea în calea lui.

[24] Chiar dacă va cădea, nu va fi doborât, căci Domnul îi susține mâna.

[25] Tânăr am fost și acum sunt bătrân, dar n-am văzut pe cel drept părăsit, nici pe urmașii lui cerșind pâine.

[26] El arată îndurare toată ziua și dă cu împrumut, iar urmașii Lui vor fi o binecuvântare.

[27] Depărtează-te de rău și fă binele și vei trăi veșnic:

[28] Căci Domnul iubește dreptatea și nu-i părăsește pe sfinții Săi; ei vor fi păziți pe vecie, dar sămânța celor răi va fi nimicită.

[29] Cei drepți vor moșteni țara și vor locui în ea pe vecie.

[30] Gura celui drept rostește înțelepciunea, și limba lui vestește dreptatea.

[31] Legea Dumnezeului său este în inima lui; pașii lui nu se clatină.

[32] Cel rău îl iscodește pe cel drept și caută să-l omoare;

[33] Dar Domnul nu-l va da în mâinile lui și nu va îngădui să fie condamnat când va fi judecat.

[34] Încrede-te în Domnul și păzește calea Lui, și El te va înălța ca să stăpânești țara; și vei vedea când cei răi vor fi nimiciți.

[35] L-am văzut pe omul rău, înfricoșător, crescând ca un copac cu rădăcini și ramuri multiple;

[36] Dar a trecut și iată că nu era acolo; l-am căutat și nu l-am găsit.

[37] Uită-te la cel fără prihană și privește la omul drept, căci viitorul *acelui* om este pacea.

[38] Dar cei răi vor fi nimiciți cu totul; viitorul celor răi va pieri.

[39] Mântuirea celor drepți vine de la Domnul; El este scăparea lor în vreme de necaz.

[40] Domnul îi va ajuta și îi va izbăvi; îi va izbăvi de cei răi și îi va mântui, pentru că se încred în El.

Conform celei de-a 5-a kathisme: Trisagion, Tatăl nostru.

Și troparele:

Tronul Tău este cumplit, iar viața mea este rea, și cine mă va izbăvi atunci din necaz, dacă nu cumva Tu ai milă de mine, Hristoase Dumnezeule, ca darnic și filantrop?

Slavă: Grijile vieții m-au alungat din rai și, disperat, nu știu ce să fac. De aceea bat la porți și strig: „Doamne, Doamne, deschide-mi, dă-mi pocăință și mântuiește-mă!”

Și acum: Cum vom numi templul tău, Maica Domnului? Un liman duhovnicesc? Sau un paradis al desfătării cerești, o mijlocire pentru viața veșnică? Căci ai harul să te rogi pururea lui Hristos pentru mântuirea sufletelor noastre.

Doamne, îndură-te (40) și rugăciune:

Dumnezeule drept și atotvrednic de laudă, Dumnezeule mare și puternic, Dumnezeule veșnic, ascultă rugăciunea păcătosului în acest ceas, ascultă-mă pe mine, care am făgăduit să aud cu adevărat pe cei ce Te cheamă și nu mă disprețui pe mine, cel cu buze necurate și care sunt stăpânit de păcate. Tu ești nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce rătăcesc departe. Ia armele și scutul și vino în ajutorul meu, ridică sabia Ta și zdrobește-i pe potrivnicii mei. Mustrează duhurile necurate care mă înnebunesc și fie ca mintea mea să fie eliberată de duhul urii și al ranchiunei, de duhul invidiei și al lingușirii, de duhul fricii și al descurajării, de duhul mândriei și al răutății; și fie ca orice mișcare a trupului meu, aprinsă de diavol, să se stingă și fie ca sufletul, trupul și duhul meu să fie luminate de lumina Dumnezeiești Tale cunoașteri, ca după mulțimea îndurărilor Tale să ajung în credința mea la măsura creșterii unui om desăvârșit și să slăvesc împreună cu Îngerii și cu toți sfinții Tăi numele Tău cel preacinstit și măreț, Tată și Fiu și Duh Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor, amin.

Kathisma 6

Psalmul 37

[Un] psalm al lui David. Spre aducere aminte [de Sabat].

[2] Doamne, nu mă mustra în mânia Ta și nu mă pedepsi în urgia Ta!

[3] Căci săgețile Tale s-au înfipt adânc în mine și mâna Ta a fost grea asupra mea.

[4] Nu este nimic sănătos în trupul meu din cauza mâniei Tale; nu este pace în oasele mele din cauza păcatelor mele.

[5] Căci nelegiuirile mele au trecut peste capul meu; ca o povară grea s-au făcut grele asupra mea.

[6] Rănile mele put și se înroșesc din cauza nebuniei mele.

[7] Sunt încovoiat și complet abătut, umblu plângând toată ziua,

[8] Căci coapsele mele sunt pline de inflamație și nu este nimic sănătos în trupul meu.

[9] Sunt obosit și zdrobit nespus de mult; strig din cauza durerii inimii mele.

[10] Doamne, toată dorința mea este înaintea Ta și gemetul meu nu este ascuns de Tine.

[11] Inima îmi tremură, puterea m-a părăsit și lumina ochilor mei nu mai este cu mine.

[12] Prietenii și vecinii mei s-au îndepărtat din cauza urgiei mele, iar vecinii mei stau departe.

[13] Dar cei ce vor să-mi omoare viața întind curse, cei ce-mi doresc răul vorbesc despre nimicirea *mea* și toată ziua urzesc planuri.

[14] Eu sunt ca un surd care nu aude și ca un mut care nu-și deschide gura;

[15] Am ajuns ca un om care n-ascultă și n-are răspuns în gura lui,

[16] Căci în Tine mi-am pus încrederea, Doamne; Tu mă vei asculta, Doamne Dumnezeul meu.

[17] Atunci am zis: „Să nu se bucure vrăjmașii mei de mine; când îmi clatină piciorul, se înalță împotriva mea!”

[18] Sunt aproape de cădere și durerea mea este neîncetat înaintea mea.

[19] Îmi recunosc nelegiuirea și mă întristează păcatul meu.

[20] Dar vrăjmașii mei trăiesc și se întăresc, și cei ce mă urăsc fără motiv se înmulțesc;

[21] Cei ce-mi răsplătesc cu rău pentru bine sunt potrivnicii mei, pentru că eu urmăresc binele.

[22] Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul meu, nu Te depărta de mine!

[23] Grăbește-te să mă ajuți, Doamne, Mântuitorul meu!

Psalmul 38

[1] Către mai marele cântăreților, către Iedutum. Un psalm al lui David.

[2] Am zis: „Voi fi atent la căile mele, ca să nu păcătuiesc cu limba mea; îmi voi pune frâu gurii cât timp cel rău va fi înaintea mea.”

[3] Am fost mut și fără grai și am tăcut *chiar și* în privința lucrurilor bune; și mi s-a ivit durerea.

[4] Inima mea s-a aprins în mine, un foc s-a aprins în gândurile mele; am vorbit cu limba mea:

[5] Spune-mi, Doamne, care este sfârșitul meu și care este numărul zilelor mele, ca să știu la ce vârstă voi trăi.

[6] Iată, mi-ai dat zilele *ca* niște palme și viața mea ca o nimica toată înaintea Ta. Cu siguranță, orice om care trăiește este o deșertăciune.

[7] Omul umblă ca o nălucă; în zadar se mișcă, adună lucruri și nu știe cine le va primi.

[8] Și acum, Doamne, ce voi mai aștepta? Nădejdea mea este în Tine.

[9] Izbăvește-mă de toate fărădelegile mele și nu mă lăsa să fiu de ocară în mâinile omului nebun.

[10] Sunt mut și nu-mi deschid gura, pentru că Tu ai făcut aceasta.

[11] Depărtează lovitura Ta de la mine! Piresc sub mâna Ta cea năprasnică!

[12] Dacă mustri pe un om pentru păcatele lui, frumusețea lui se va prăbuși ca o molie. Orice om este deșert.

[13] Ascultă-mi rugăciunea, Doamne, și ia aminte la strigătul meu; nu tăcea la lacrimile mele, căci sunt străin *și* locuitor în mijlocul Ta, ca toți părinții mei.

[14] Pleacă de la mine, ca să mă pot odihni înainte să plec și să nu mai fiu.

Psalmul 39

[1] Către mai-marele corului. Un psalm al lui David.

[2 M] -am încrezut cu tărie în Domnul, iar El s-a plecat spre mine și mi-a auzit strigătul.

[3] M-a scos din groapa cea groaznică, din mocirla mociroasă, mi-a pus picioarele pe stâncă și mi-a întărit pașii;

[4] Mi-a pus în gura o cântare nouă, o laudă Dumnezeului nostru. Mulți o vor vedea și se vor teme și se vor încrede în Domnul.

[5] Fericit este omul care își pune încrederea în Domnul și nu se întoarce spre cei mândri sau spre cei ce se abat spre minciună.

[6] Multe ai făcut, Doamne, Dumnezeul meu! Aș vrea să vestesc și să vorbesc despre minunile Tale și despre gândurile Tale față de noi: cine poate fi ca Tine? Dar sunt prea multe ca să le număr.

[7] Jertfe și ofrande n-ai voit; mi-ai deschis urechile; ardere de tot și jertfă pentru păcat n-ai cerut.

[8] Atunci am zis: „Iată, Eu vin! În sulul cărții este scris despre Mine:

[9] Îmi place să fac voia Ta, Dumnezeul meu, și legea Ta este în inima mea.

[10] Am vestit dreptatea Ta în adunare cea mare; nu mi-am oprit buzele; Tu, Doamne, știi.

[11] Nu am ascuns dreptatea Ta în inima mea; am vestit credincioșia Ta și mântuirea Ta; nu am ascuns bunătatea Ta și adevărul Tău de adunarea cea mare.

[12] Nu mă opri, Doamne, din îndurarea Ta; mila și adevărul Tău să mă păzească neîncetat.

[13] Căci necazuri fără număr m-au înconjurat, fărădelegile mele m-au ajuns și nu pot să mă uit la ele; sunt mai multe decât perii capului meu; inima mea m-a părăsit.

[14] Doamne, binevoiește să mă izbăvești; Doamne, grăbește-te să mă ajuți.

[15] Să se rușineze și să se înfrunte toți cei ce caută să-mi piardă sufletul! Să se întoarcă și să fie batjocoriți cei ce-mi doresc răul!

[16] Să le fie rușine de ei înșiși cei ce-mi zic: „Bravo! Bravo!”

[17] Să se bucure și să se veselească în Tine toți cei ce Te caută; și să zică neîncetat cei ce iubesc mântuirea Ta: „Mare este Domnul!”

[18] Eu sunt sărac și lipsit, dar Domnul mă îngrijește. Tu ești ajutorul și izbăvitorul meu, Dumnezeul meu; nu zăbovi.

Glorie:

Psalmul 40

[1] Către mai-marele corului. Un psalm al lui David.

[2] Fericit este cel ce se îngrijește de sărac! Domnul îl va izbăvi în ziua necazului.

[3] Domnul îl va păzi și îl va ține în viață; va fi binecuvântat în țară și nu-l vei da în mâna voinței vrăjmașilor lui.

[4] Domnul îl va întări în patul bolii lui; Tu îi vei schimba tot patul în boala lui.

[5] Am zis: „Doamne, ai milă de mine, vindecă-mi sufletul, căci am păcătuit împotriva Ta!”

[6] Vrăjmașii mei mă blestemează: „Când va muri el și când va pieri numele lui?”

[7] Dacă vine cineva să mă vadă, spune minciuni; inima lui adună nelegiuire în el și o rostește.

[8] Toți cei ce mă urăsc șoptesc între ei împotriva mea și plănuiesc răul împotriva mea.

[9] „ Cuvântul lui Belial a venit peste el; s-a culcat și nu se va mai ridica.”

[10] Chiar și aproapele meu, în care mă încredeam și care mânca din pâinea mea, și-a ridicat călcâiul împotriva mea.

[11] Dar Tu, Doamne, ai milă de mine și mă ridică, și eu le voi răsplăti.

[12] Prin aceasta știu că mă îndurăsești, chiar dacă vrăjmașul meu nu triumfă asupra mea,

[13] Dar Tu mă vei păzi în integritatea mea și mă vei pune înaintea feței Tale pentru totdeauna.

[14] Binecuvântat fie Domnul Dumnezeul lui Israel din veșnicie în veșnicie. Amin, amin!

Psalmul 41

[1] Către mai marele cântării. Învățătură. Din fiii lui Core.

[2] Cum tânjește cerbul după izvoare, așa tânjește sufletul meu după Tine, Dumnezeule.

[3] Sufletul meu tânjește după Dumnezeu, după Dumnezeul cel Viu; când voi veni să mă înfățișez înaintea feței lui Dumnezeu?

[4] Lacrimile mele mi-au fost pâine zi și noapte, când îmi zic în fiecare zi: „Unde este Dumnezeul tău?”

[5] Când îmi aduc aminte de aceasta, îmi vărs sufletul, căci am umblat în mulțime, am intrat cu ei în Casa lui Dumnezeu cu glasul bucuriei și al laudei oștirii care ospătau.

[6] De ce ești mâhnit, suflete al meu, și de ce te tulburi? Încrede-te în Dumnezeu, căci iarăși Îl voi lăuda pe Mântuitorul meu și Dumnezeul meu.

[7] Sufletul meu este întristat în mine; de aceea îmi aduc aminte de tine din țara Iordanului, din Hermon, din muntele Țoar.

[8] Adânc cheamă adânc la vuietul căderilor Tale; toate valurile Tale și valurile Tale au trecut peste mine.

[9] Ziua, Domnul Își va arăta îndurarea, iar noaptea, cântecul Lui va fi cu mine, o rugăciune către Dumnezeul vieții mele.

[10] Îi voi zice lui Dumnezeu, Stânca mea: „De ce m-ai uitat? De ce umblu plângând din cauza ocărilor vrăjmașului?”

[11] Vrăjmașii mei își bat joc de mine, ca și cum mi-ar fi zdrobit oasele, când îmi zic toată ziua: „Unde este Dumnezeul tău?”

[12] De ce ești mâhnit, suflete al meu, și de ce te tulburi? Încrede-te în Dumnezeu, căci iarăși Îl voi lăuda pe Mântuitorul meu și Dumnezeul meu.

Psalmul 42

[1] Judecă-mă, Dumnezeule, și apără-mi cauza împotriva unui neam necredincios. Scapă-mă de omul rău și nedrept.

[2] Căci Tu ești Dumnezeul tăriei mele. De ce m-ai lepădat și de ce umblu plângând din cauza ocărilor vrăjmașului?

[3] Trimite lumina Ta și adevărul Tău; ele să mă călăuzească și să mă ducă la muntele Tău cel sfânt și la locuințele Tale.

[4] Atunci mă voi duce la altarul lui Dumnezeu, la Dumnezeul bucuriei și veseliei mele, și Te voi lăuda cu harpa, Dumnezeule, Dumnezeul meu!

[5] De ce ești mâhnit, suflete al meu, și de ce te tulburi? Încrede-te în Dumnezeu, căci Îl voi lăuda din nou, Mântuitorul meu și Dumnezeul meu.

Glorie:

Psalmul 43

[1] Către mai marele cântării. Învățătură. Din fiii lui Core.

[2] Dumnezeule, am auzit cu urechile noastre, părinții noștri ne-au povestit lucrarea pe care ai făcut-o în zilele lor, în zilele de demult:

[3] Ai nimicit neamurile cu mâna Ta și le-ai sădit; ai zdrobit popoare și le-ai izgonit;

[4] Căci nu prin sabia lor au stăpânit țara și nu prin brațul lor i-a mântuit, ci dreapta Ta, brațul Tău și lumina feței Tale, pentru că Te-ai bucurat de ei.

[5] Dumnezeule, Împăratul meu, Tu ești El; dăruiește mântuire lui Iacov.

[6] Cu Tine vom zdrobi pe vrăjmașii noștri; în Numele Tău vom călca în picioare pe cei ce se ridică împotriva noastră.

[7] Căci nu mă încred în arcul meu și sabia mea nu mă va mântui;

[8] Dar Tu ne vei izbăvi de dușmanii noștri și îi vei face de rușine pe cei ce ne urăsc.

[9] În Dumnezeu ne vom lăuda toată ziua și vom slăvi Numele Tău pe vecie.

[10] Dar acum ne-ai respins și ne-ai făcut de rușine și nu mai ieși cu oștirile noastre;

[11] Ne-a pus pe fugă dinaintea vrăjmașului și cei ce ne urăsc ne-au jefuit;

[12] Ne-ai dat ca pe niște oi spre mâncare și ne-ai împrăștiat printre neamuri;

[13] Ți-ai vândut poporul fără niciun câștig și nu le-ai mărit prețul;

[14] Ne-a făcut de ocară pentru vecinii noștri, de batjocură și de dispreț pentru cei din jurul nostru;

[15] Ne-ai făcut de batjocură printre neamuri, de legănat din cap printre străini.

[16] Rușinea mea este înaintea mea toată ziua și rușinea îmi acoperă fața.

[17] de glasul calomniatorului și al pârâșului, de ochii vrăjmașului și a răzbunătorului:

[18] Toate acestea s-au întâmplat peste noi, dar nu Te-am uitat și nu am încălcat legământul Tău.

[19] Inima noastră nu s-a întors înapoi, nici pașii noștri nu s-au abătut de la calea Ta,

[20] Când ne-ai zdrobit în țara dragonilor și ne-ai acoperit cu umbra morții.

[21] Dacă am uitat Numele Dumnezeului nostru și ne-am întins mâinile către un dumnezeu străin,

[22] Nu ar căuta Dumnezeu aceasta, căci El cunoaște tainele inimii.

[23] Dar din pricina Ta suntem uciși toată ziua; suntem considerați ca oi *pentru* tăiere.

[24] Trezește-te, de ce dormi, Doamne? Trezește-te și nu mă lepăda pe vecie.

[25] De ce Îți ascunzi fața și uiți necazul și asuprirea noastră?

[26] Căci sufletul nostru este smerit în țărână, și pântecele nostru este lipit de pământ.

[27] Scoală-te să ne ajuți și să ne izbăvești, pentru îndurarea Ta!

Psalmul 44

[1] Către mai marele cântării. Pe *instrumentul* lui Șoșan. Învățătură. A fiilor lui Core. Un cântec de dragoste.

[2] Inima mea rostește cuvinte bune: „Cântecul meu este al Împăratului; limba mea este pana unui scriitor ager.”

[3] Ești mai frumos decât fiii oamenilor; harul îți curge din gură; de aceea Dumnezeu te-a binecuvântat pe vecie.

[4] Încinge-ți sabia la coapsă, Tu, Puternicule, cu slava și frumusețea Ta,

[5] Și în această podoabă a Ta, grăbește-te, urcă-te în car pentru adevăr, blândețe și dreptate, și dreapta Ta Îți va arăta lucrări minunate.

[6] Săgețile Tale sunt ascuțite, Tu, Cel Atotputernic; neamurile vor cădea înaintea Ta; ele sunt în inima vrăjmașilor Împăratului.

[7] Tronul Tău de domnie, Dumnezeule, dăinuie în veci de veci; toiagul împărăției Tale este un toiag de dreptate.

[8] Tu ai iubit dreptatea și ai urât fărădelegea; de aceea Dumnezeu, Dumnezeul tău, te-a uns cu untdelemnul bucuriei, mai presus de tovarășii tăi.

[9] Toate hainele tale sunt de smirnă, aloe și casia; din palate de fildeș te înveselesc.

[10] Fiicele împăraților sunt printre slava ta; împărăteasa stă la dreapta ta, îmbrăcată în aur de Ofir.

[11] Ascultă, fiică, ia aminte, pleacă-ți urechea și uită poporul tău și casa tatălui tău.

[12] Și Împăratul va pofti frumusețea ta, căci El este Domnul tău și te vei închina Lui.

[13] Fiica Tirului se va ruga la fața ta cu daruri și cei mai bogați dintre oameni.

[14] Toată slava fiicei împăratului este înăuntru; hainele ei sunt împodobite cu aur;

[15] În haine frumoase este condusă la Împărat; după ea sunt conduse la Tine fecioarele, prietenele ei,

[16] sunt aduși cu bucurie și exultare, intră în palatul regelui.

[17] Fiii tăi vor fi în locul părinților tăi; îi vei face domnitori în tot pământul.

[18] Voi face ca Numele Tău să fie pomenit din neam în neam; de aceea neamurile Te vor lăuda în veac.

Psalmul 45

[1] Către mai marele cântător al fiilor lui Core. Un cântec pentru *instrumentul de muzică:* Alamot.

[2] Dumnezeu este refugiul și tăria noastră, un ajutor care nu se găsește niciodată în necaz,

[3] De aceea nu ne vom teme, chiar dacă pământul s-ar clătina și chiar dacă munții s-ar prăbuși în mijlocul mărilor.

[4] Să vuiască apele lor și să se înalțe, să se cutremure munții de vuietul lor!

[5] Râurile înveselesc cetatea lui Dumnezeu, locașul sfânt al Celui Preaînalt.

[6] Dumnezeu este în mijlocul lui; el nu se va clătina; Dumnezeu îl va ajuta devreme.

[7] Neamurile au răsunat, împărățiile s-au mișcat: El Și-a făcut auzit glasul și pământul s-a topit.

[8] Domnul oștirilor este cu noi; Dumnezeul lui Iacov este cetățua noastră.

[9] Veniți și vedeți lucrările Domnului, cum a făcut pustiiri în pământ:

[10] A oprit bătălia până la marginile pământului, a rupt arcul și a frânt sulița și a ars carele cu foc.

[11] Odihniți-vă și să știți că Eu sunt Dumnezeu; voi fi înălțat printre neamuri, voi fi înălțat pe pământ.

[12] Domnul oștirilor este cu noi; Dumnezeul lui Iacov este refugiul nostru.

Conform celei de-a 6-a kathisme: Trisagion, Tatăl nostru.

Și troparele:

Te laud, Doamne, și îți mărturisesc toate păcatele mele, Dumnezeule, întoarce-mă și ai milă de mine.

Slavă: Mântuiește-mă, Dumnezeul meu, precum ai mântuit odată pe vameș și precum n-ai disprețuit lacrimile desfrânatei, și primește suspinele mele, Mântuitorul meu, și mă mântuiește.

Și acum: Ca slujitor apelez la ocrotirea Ta, Preacurată; izbăvește-mă, Născătoare de Dumnezeu, de furtuna patimilor, că L-ai născut pe Dătătorul nepătimirii.

Doamne, îndură-te (40) și rugăciune:

Îți mulțumim, Doamne Dumnezeul nostru, pentru toate binecuvântările Tale aduse nouă, celor nevrednici, de la nașterea noastră până în vremea de acum, cunoscute nouă și necunoscute, deschise și tainice. Atât de mult ne-ai iubit încât ai binevoit să-L dai pe singurul Tău Fiu pentru noi. Dă-ne să fim vrednici de dragostea Ta. Dă-ne înțelepciune prin cuvântul Tău și insuflă în noi tăria puterii Tale prin frica Ta și, dacă am păcătuit cu ceva, cu voie sau fără voie, iartă-ne și nu ne socoti păcatul și păzește-ne sufletele în sfințenie și dă-ne, după dragostea

Ta față de omenire, un sfârșit vrednic de viață, ca să putem sta înaintea Tronului Tău cu conștiință curată. Și pomenește-Ți, Doamne, de toți cei ce cheamă Numele Tău cu adevăr; pomenește-Ți de toți cei ce ne doresc binele sau răul; căci toți suntem oameni și fiecare om este deșert. De aceea ne rugăm Ție, Doamne: dă-ne marea milostivire a milostivirii Tale.

Kathisma 7

Psalmul 46

[1] Către mai marele cântăreților. Un psalm al fiilor lui Core.

[2] Bateți din palme, toate popoarele! Strigați de bucurie către Dumnezeu!

[3] Căci Domnul Cel Preaînalt este înfricoșător, un Împărat mare peste tot pământul;

[4] El a supus popoare și neamuri sub picioarele noastre;

[5] El ne-a ales moștenirea noastră, frumusețea lui Iacov, pe care l-a iubit.

[6] Dumnezeu S-a înălțat cu un strigăt, Domnul cu sunet de trâmbiță.

[7] Cântați Dumnezeului nostru, cântați; cântați Regelui nostru, cântați,

[8] Căci Dumnezeu este Împăratul întregului pământ; cântați cu toții cu pricepere.

[9] Dumnezeu domnește peste neamuri; Dumnezeu șade pe tronul Său cel sfânt;

[10] Căpeteniile neamurilor s-au adunat împreună cu poporul Dumnezeului lui Avraam, căci scuturile pământului sunt ale lui Dumnezeu; El este înălțat *deasupra lor* .

Psalmul 47

[1] Cântec. Psalm. Al fiilor lui Core.

[2] Mare este Domnul și vrednic de laudă în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele Său cel sfânt.

[3] Muntele Sionului este un loc frumos, bucuria întregului pământ; la miazănoapte *de el* este cetatea marelui Împărat.

[4] Dumnezeu este cunoscut ca un apărător în locuințele Sale:

[5] Căci iată, regii s-au adunat și toți au trecut pe partea cealaltă;

[6] Au văzut și s-au mirat, s-au înspăimântat și au fugit;

[7] I-a cuprins acolo frica și durerea ca a unei femei în naștere;

[8] Cu vântul de răsărit ai zdrobit corăbiile din Tars.

[9] Cum am auzit, așa am văzut în cetatea Domnului oștirilor, în cetatea Dumnezeului nostru: Dumnezeu o va întări pe vecie.

[10] Ne-am gândit, Dumnezeule, la bunătatea Ta în mijlocul templului Tău.

[11] Precum este Numele Tău, Dumnezeule, așa este lauda Ta până la marginile pământului; dreapta Ta este plină de dreptate.

[12] Să se bucure muntele Sionului și să se veselească fiicele lui Iuda pentru judecățile Tale, Doamne!

[13] Înconjurați Sionul și înconjurați-l; numărați-i turnurile!

[14] Uită-te la cetățile lui, uită-te la casele lui, ca să le poți povesti generației viitoare.

[15] Căci Dumnezeul acesta este Dumnezeul nostru în veci de veci; El ne va călăuzi până la moarte.

Psalmul 48

[1] Către mai marele cântăreților. Un psalm al fiilor lui Core.

[2] Ascultați acestea, toate popoarele; luați aminte la acestea, toți locuitorii lumii.

[3] atât cei de rând, cât și cei nobili, bogații și săracii deopotrivă.

[4] Gura mea va rosti înțelepciunea și cugetările inimii mele priceperea.

[5] Îmi voi pleca urechea la o pildă și îmi voi dezvălui ghicitoarea cu harpa:

[6] „ De ce să mă tem în zilele rele, *când* mă înconjoară nelegiuirea căilor mele?”

[7] Cei ce se încred în puterea lor și se laudă cu mulțimea bogățiilor lor!

[8] Omul nu-și poate răscumpăra fratele, nici nu-i poate da lui Dumnezeu o răscumpărare pentru el:

[9] Prețul răscumpărării sufletelor lor este scump și nu va fi niciodată,

[10] pentru ca *cineva* să rămână ca să trăiască veșnic și să nu vadă mormântul.

[11] Toată lumea vede că și înțelepții mor, și tot așa pier cei nechibzuiți și cei fără minte, lăsând averea lor altora.

[12] Ei cred că casele lor sunt veșnice și că locuințele lor dăinuie din generație în generație și își numesc pământurile pe propriile nume.

[13] Dar omul nu va rămâne în cinste, ci va fi ca fiarele care pier.

[14] Aceasta este nebunia lor, deși cei ce-i urmează le aprobă părerea.

[15] Ca niște oi vor fi puse în mormânt; moartea îi va paște; dar dimineața cei drepți îi vor stăpâni; puterea lor se va prăbuși, și locuința lor va fi în mormânt.

[16] Dar Dumnezeu îmi va izbăvi sufletul din puterea iadului când mă va primi.

[17] Nu te teme când un om se îmbogățește, când slava casei lui crește:

[18] Căci, când va muri, nu va lua nimic; slava lui nu-l va urma;

[19] Deși în viață își binecuvântează sufletul și te laudă pentru că îți faci plăcere ție însuți,

[20] ci se va duce la generația părinților săi, care nu va vedea niciodată lumina.

[21] Omul care se bucură de cinste și este nebun este ca fiarele care pier.

Glorie:

Psalmul 49

Psalmul lui Asaf.

1 Dumnezeul dumnezeilor, Domnul, a vorbit și cheamă pământul, de la răsăritul soarelui până la apusul lui.

2 Din Sion, care este înălțimea frumuseții, Se arată Dumnezeu,

3 Dumnezeul nostru vine și nu tace: un foc mistuitor este înaintea Lui și o furtună mare este de jur împrejurul Lui.

4 El cheamă cerurile și pământul de sus ca să judece poporul Său:

5 " Adunați-Mi pe sfinții Mei, care au încheiat cu Mine un legământ prin jertfă!"

6 Cerurile vor vesti dreptatea Lui, căci Dumnezeu este Judecătorul.

7 " Ascultă, poporul Meu, eu voi vorbi; Israele, eu voi mărturisi împotriva ta: Eu sunt Dumnezeu, Dumnezeul tău.

8 Nu te voi mustra pentru jertfele tale; arderile tale de tot sunt necurmat înaintea Mea.

9 Nu voi primi niciun bou din casa ta, nici țap din staulele tale,

10 Căci toate fiarele pădurii sunt ale Mele și vitele de pe o mie de dealuri,

11 Cunosc orice pasăre de pe munți și fiarele câmpului sunt înaintea Mea.

12 Dacă Mi-ar fi foame, nu ți-aș spune, căci lumea și tot ce este în ea este al Meu.

13 Mănânc eu carne de tauri sau beau sânge de țapi?

14 Adu mulțumiri lui Dumnezeu și ține-ți jurămintele către Celui Preaînalt,

15 Cheamă-Mă în ziua necazului; Eu te voi izbăvi, și tu Mă vei proslăvi."

16 Dar Dumnezeu îi spune păcătosului: „De ce predici legile Mele și iei în gura ta legământul Meu,

17 Dar urăști tu învățătura Mea și lepăzi cuvintele Mele?

18 Când vezi un hoț, te duci cu el și te însoțești cu adulterini;

19 Îți deschizi gura spre rău și limba ta urzește înșelăciuni.

20 Stai și vorbești împotriva fratelui tău, clevești pe fiul mamei tale;

21 Tu ai făcut aceste lucruri, iar eu am tăcut; ai crezut că sunt la fel ca tine. Te voi mustra și îți voi aduce păcatele înaintea ochilor.

22 Înțelegeți aceasta, voi, care uitați de Dumnezeu, ca nu cumva să vă iau și să nu fie nimeni care să vă izbăvească.

23 Cine aduce o jertfă de mulțumire Mă onorează și celui ce își păzește calea îi voi arăta mântuirea lui Dumnezeu.”

Psalmul 50

1 Către mai-marele corului. Un psalm al lui David,

2 când a venit la el prorocul Natan, după ce David intrase la Batșeba.

3 Ai milă de mine, Dumnezeule, după marea îndurare a Ta; și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegile mele.

4 Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea și curăță-mă de păcatul meu,

5 Căci îmi recunosc fărădelegile și păcatul meu este pururea înaintea mea.

6 Împotriva Ta, numai împotriva Ta am păcătuit și am făcut acest lucru rău înaintea Ta; ca să fii drept când vorbești și curat când judeci.

7 Iată, am fost născut în nelegiuire și în păcat m-a zămislit mama mea.

8 Iată, Tu dorești adevărul în adâncul sufletului și m-ai făcut să cunosc înțelepciunea în adâncul sufletului.

9 Curăță-mă cu isop și voi fi curat; spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada.

10 Fă-mă să aud bucurie și veselie, ca să se veselească oasele pe care le-ai zdrobit.

11 Întoarce-Ți fața de la păcatele mele și șterge toate nelegiuirile mele.

[12] Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, și înnoiește un duh drept în mine.

[13] Nu mă lepăda de la fața Ta și nu lua de la mine Duhul Tău Sfânt.

[14] Dă-mi înapoi bucuria mântuirii Tale și întărește-mă cu Duhul harului Tău.

[15] Îi voi învăța pe cei călcăciți de lege căile Tale, și cei răi se vor întoarce la Tine.

[16] Izbăvește-mă de vina sângelui, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele, și limba mea va lăuda dreptatea Ta.

[17] Doamne, deschide-mi buzele, și gura mea va vesti lauda Ta:

[18] Căci Tu nu voiești jertfe, altfel ți-aș da; arderile de tot nu-Ți sunt plăcute.

[19] Jertfele lui Dumnezeu sunt un duh zdrobit; o inimă zdrobită și smerită, Dumnezeule, Tu nu o disprețuiești.

[20] Fă bine, Doamne, după bunăvoința Ta, Sionului; zidește zidurile Ierusalimului!

[21] Atunci vei fi binevoitor cu jertfele dreptății, cu arderi de tot și arderi de tot; atunci vor aduce tauri pe altarul Tău.

Glorie:

Psalmul 51

[1] Către mai-marele corului. Învățătura lui David,

[2] După ce Doeg, edomitul, a venit și i-a spus lui Saul că David venise în casa lui Ahimelec.

[3] De ce te lauzi cu răutatea ta, viteazule? Îndurarea lui Dumnezeu este pururea *cu mine.*

[4] Limba ta urzește nimicirea; este ca un brici ascuțit, *o,* viclenule!

[5] Tu iubești răul mai mult decât binele și minciuna mai mult decât să spui adevărul;

[6] Tu iubești tot felul de cuvinte păcătoase, ești o limbă înșelătoare:

[7] De aceea, Dumnezeu te va zdrobi complet, te va dezrădăcina și te va smulge
din locuința ta și rădăcinile tale din țara celor vii.

[8] Cei drepți vor vedea aceasta și se vor teme, vor râde de ea [și vor zice]:

[9] „ Iată, omul care nu a făcut din Dumnezeu tăria lui, ci s-a încrezut în mulțimea
bogățiilor sale, a devenit puternic în răutatea lui.”

[10] Dar eu sunt ca un măslin verde în casa lui Dumnezeu și mă încred în îndurarea
lui Dumnezeu pentru totdeauna și în veac,

[11] Te voi lăuda veșnic pentru faptele Tale și mă voi încrede în Numele Tău, căci
este plăcut înaintea sfinților Tăi.

Psalmul 52

[1] Către mai-marele corului. La *instrumentul de suflat.* Învățătura lui David.

[2] Nebunul zice în inima lui: „Nu este Dumnezeu!” S-au stricat și au săvârșit
urâciuni; nu este nimeni care să facă binele.

[3] Dumnezeu S-a uitat din ceruri peste fiii oamenilor ca să vadă dacă este vreunul
care să înțeleagă și să-L caute pe Dumnezeu.

[4] Toți s-au rătăcit, au ajuns la fel de ticăloși; nu este niciunul care să facă binele,
nici unul măcar.

[5] Nu vor ști oare cei ce săvârșesc nelegiuirea, cei ce mănâncă pe poporul
Meu *cum* mănâncă pâine și nu cheamă pe Dumnezeu?

[6] Acolo se vor înspăimânta, unde nu este frică, căci Dumnezeu va împrăștia
oasele celor ce se ridică împotriva ta; îi vei rușina, pentru că Dumnezeu i-a
lepădat.

[7] Cine va aduce mântuirea lui Israel din Sion? Când Dumnezeu va întoarce
prinșii de război ai poporului Său, atunci Iacov se va bucura și Israel se va veseli.

Psalmul 53

[1] Către mai-marele corului. La *instrumente cu coarde.* Învățătura lui David,

[2] Zifiții au venit și i-au zis lui Saul: „Oare David se ascunde la noi?”

[3] Dumnezeule, mântuiește-mă în Numele Tău și judecă-mă prin puterea Ta.

[4] Dumnezeule, ascultă rugăciunea mea, ia aminte la cuvintele gurii mele,

[5] Căci străinii s-au ridicat împotriva mea și cei puternici vor să-mi ia viața; ei nu au Dumnezeu înaintea lor.

[6] Iată, Dumnezeu este ajutorul meu; Domnul îmi întărește sufletul.

[7] El va pedepsi răul vrăjmașilor mei; în adevărul Tău îi vei nimici.

[8] Îți voi aduce o jertfă din toată inima mea; voi lăuda Numele Tău, Doamne, căci este bun.

[9] Căci m-ai izbăvit din toate necazurile și ochiul meu a privit spre vrăjmașii mei.

Psalmul 54

[1] Către mai-marele corului. La *instrumente cu coarde.* Învățătura lui David.

[2] Ascultă rugăciunea mea, Dumnezeule, și nu Te ascunde de rugămințile mele;

[3] Ia aminte la mine și ascultă-mă; eu gem în necazul meu și sunt tulburat.

[4] de glasul vrăjmașului, de asuprirea celor răi, căci ei aduc nelegiuire împotriva mea și, în mânia lor, sunt vrăjmași împotriva mea.

[5] Inima îmi tremură în mine și spaimele morții au căzut peste mine;

[6] M-au cuprins frica și tremurul și m-a cuprins groaza.

[7] Și am zis: „Cine mi-ar da aripi ca de porumbel? Atunci aș zbura și aș avea odihnă;

[8] Aș pleca departe și aș rămâne în pustie;

[9 M-] aș fi grăbit să mă ascund de vârtej, de furtună.”

[10] Tulbură-le, Doamne, și dezbină-le limbile, căci văd violență și ceartă în cetate;

[11] Ziua și noaptea ei înconjoară zidurile lui; răutatea și nenorocirea sunt în mijlocul lui;

[12] Putrezirea este în mijlocul lui; viclenia și răutatea nu se îndepărtează de pe ulițele ei.

[13] Căci nu un vrăjmaș mă batjocorește, atunci voi răbda; nu cel ce mă urăște se ridică împotriva mea, atunci voi fi ascuns de el.

[14] Dar tu, care erai egalul meu, prietenul meu și apropiatul meu,

[15] cu care am purtat conversații sincere și am mers împreună la casa lui Dumnezeu.

[16] Să vină moartea peste ei, să se pogoare de vii în Locuința Morților, căci răutatea este în locuințele lor, chiar în mijlocul lor.

[17] Dar eu voi chema pe Dumnezeu, și Domnul mă va mântui.

[18] Seara, dimineața și la amiază mă voi ruga și voi striga, și El îmi va auzi glasul,

[19] El îmi va izbăvi sufletul în pace de cei ce se ridică împotriva mea, căci sunt numeroși;

[20] Dumnezeu îi va asculta și îi va smeri, El, care trăiește din veci, căci nu este nicio schimbare în ei; ei nu se tem de Dumnezeu,

[21] Și-au întins mâinile împotriva celor ce erau în pace cu ei și le-au rupt legământul;

[22] Buzele lor sunt mai moi decât untul, dar vrăjmășie este în inima lor; cuvintele lor sunt mai moi decât untdelemnul, dar ei sunt niște săbii scoase din uz.

[23] Aruncă-ți povara asupra Domnului, și El te va susține; El nu va lăsa niciodată pe cel drept să se clatine.

[24] Tu, Dumnezeule, îi vei coborî în groapa pieirii; cei însetați de sânge și vicleni nu vor trăi jumătate din zilele lor. Cât despre mine, mă încred în Tine.

Conform celei de-a 7-a kathisme: Trisagion, Tatăl nostru.

Și troparele:

Înaintea Judecătorului care stă și a îngerilor care stau în picioare, cu sunet de trâmbițe și flacără arzătoare, ce vei face, suflete al meu, când vei fi adus la judecată? Atunci toată răutatea ta va fi descoperită și păcatele tale secrete vor fi expuse. De aceea, înainte de sfârșit, strigă către Judecător: „Dumnezeule, curățâ-mă și mântuiește-mă!”

Slavă: Să fim cu toții treji și să-L întâmpinăm pe Hristos cu mult untdelemn și cu lumânări strălucitoare și să fim vrednici a intra în cămară, iar cine se va afla afară va striga lui Dumnezeu în zadar: „Miluiește-mă”.

Și acum: Zăcând în patul multor păcate, pierd nădejdea mântuirii mele, căci somnul lenei mele pregătește chin sufletului meu. Dar Tu, Dumnezeule, născut din Fecioară, înalță-mă spre slăvirea Ta și-Ție voi cânta.

Doamne, îndură-te (40) și rugăciune:

Doamne Dumnezeul meu, ca un Dumnezeu bun și filantrop, mi-ai făcut multe mile, pe care nu am îndrăznit să le aștept. Ce voi răsplăti bunătății Tale, Doamne al meu, Doamne al meu? Îți mulțumesc pentru mila Ta cea nepătrunsă față de mine, îți mulțumesc îndelungii Tale neclintite. Și de acum înainte, mijlocește pentru mine și ajută-mă și ascunde-mă, Stăpâne, de tot răul, ca să nu mai păcătuiesc înaintea Ta; căci Tu știi înclinația firii mele spre păcat, Tu cunoști nebunia mea, Tu știi tot ce am făcut, cu știre și fără știre, cu voie și fără voie, ziua și noaptea, și cu mintea și cu gândul. Ca un Dumnezeu bun și filantrop, curățâ-mă cu roua milei Tale, Doamne, și mântuiește-ne pe noi, pentru Numele Tău cel Sfânt, în căi știute numai de Tine. Căci Tu ești Lumina, Adevărul și Viața și Ție slavă înălțăm, Tatăl, Fiul și Duhule Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor, amin.

Kathisma 8

Psalmul 55

[1] Către mai marele cântăreților. Despre porumbelul care tace de departe. O carte a lui David, când l-au prins filistenii în Gat.

[2] Ai milă de mine, Dumnezeule, căci omul caută să mă devoreze; mă apasă toată ziua.

[3] Vrăjmașii mei caută să mă devoreze toată ziua, căci mulți se ridică împotriva mea, Tu, Cel Preaînalt!

[4] Când mi-e frică, mă încred în Tine.

[5] În Dumnezeu voi lăuda Cuvântul Lui; în Dumnezeu mă voi încrede; nu mă voi teme; ce-mi poate face firea?

[6] Toată ziua îmi supără cuvintele; toate gândurile lor împotriva mea sunt spre rău.

[7] Se adună, stau la pândă, îmi pândesc călcâiele ca să-mi ia sufletul.

[8] Vor scăpa ei de plata *nelegiuirii lor?* Dumnezeule, doboară neamurile în mânia lor.

[9] Mi-ai numărat rătăcirile, mi-ai pus lacrimile în burduful Tău; nu sunt ele oare în cartea Ta?

[10] Vrăjmașii mei se dau înapoi când Te chem; prin aceasta știu că Dumnezeu este pentru mine.

[11] În Dumnezeu voi lăuda *Cuvântul Lui;* în Domnul voi lăuda Cuvântul Lui .

[12] În Dumnezeu mă încred și nu mă voi teme: ce-mi poate face omul?

[13] Dumnezeule, jurămintele Tale sunt asupra mea; Îți voi aduce mulțumiri,

[14] Căci Tu mi-ai izbăvit sufletul de la moarte [ochii de lacrimi] și picioarele de cădere, ca să umblu înaintea feței lui Dumnezeu, în lumina celor vii.

Psalmul 56

[1] Către mai marele cântăreților: „Nu nimici.” O scriere a lui David, când a fugit de Saul în peșteră.

[2] Ai milă de mine, Dumnezeule, ai milă de mine, căci sufletul meu se încrede în Tine și mă voi adăposti la umbra aripilor Tale, până când vor trece aceste rele.

[3] Voi striga către Dumnezeul Cel Preaînalt, către Dumnezeul care îmi face bine;

[4] El va trimite din ceruri și mă va mântui; va face de rușine pe cel ce caută să mă devoreze. Dumnezeu va trimite mila și adevărul Său.

[5] Sufletul meu este printre lei; zac printre cei ce suflă foc, printre fiii oamenilor, ai căror dinți sunt sulițe și săgeți și a căror limbă este o sabie ascuțită.

[6] Înălțată fii mai presus de ceruri, Dumnezeule, și slava Ta să fie peste tot pământul!

[7] Mi-au pregătit o plasă picioarelor, sufletul meu este doborât; mi-au săpat o groapă și *au* căzut în ea.

[8] Inima mea este tare, Dumnezeule, inima mea este tare: voi cânta și voi mulțumi.

[9] Trezește-te, slava mea, trezește-te, psalter și harpă! Mă voi scula devreme.

[10] Te voi lăuda printre popoare, Doamne, Te voi lăuda printre neamuri.

[11] Căci mare este îndurarea Ta până la ceruri și adevărul Tău până la nori.

[12] Înalță-te mai presus de ceruri, Dumnezeule, și slava Ta să fie peste tot pământul!

Psalmul 57

[1] Către mai marele cântăreților: „Nu nimici.” (Cât despre David)

[2] Spuneți voi adevărul, judecătorilor? Judecați dreptate, fii ai oamenilor?

[3] Aduni nelegiuire în inima ta și cântărești răutatea mâinilor tale pe balanța pământului.

[4] Cei răi rătăcesc din pântecele mamei, rătăcesc din pântecele mamei lor , spunând minciuni.

[5] Otrava lor este ca otrava șarpelui, ca o viperă surdă care își astupă urechile.

[6] și nu aude vocea vrăjitorului, cel mai priceput la vrăji.

[7] Dumnezeule, zdrobește-le dinții în gură; Doamne, zdrobește-le fălcile leilor!

[8] Să piardă ca apele care curg; când își îndreaptă săgețile, să fie ca niște zdrobiți.

[9] Să piară ca melcul care înmugurește; să nu mai vadă soarele, ca o femeie care pierde o sarcină.

[10] Înainte ca oalele voastre să simtă spinii aprinși și să ducă vârtejul atât pe cele proaspete, cât și pe cele carbonizate.

[11] Cel drept se va bucura când va vedea răzbunarea, își va spăla picioarele în sângele celor răi.

[12] Și omul va zice: „Cu siguranță, există răsplată pentru cel drept!” Și de aceea există un Dumnezeu care judecă pe pământ.

Glorie:

Psalmul 58

[1] Către mai marele cântăreților: „Să nu-l nimicești.” O scriere a lui David, când Saul a trimis să-i păzească casa ca să-l omoare.

[2] Izbăvește-mă de vrăjmașii mei, Dumnezeul meu, păzește-mă de cei ce se ridică împotriva mea;

[3] Izbăvește-mă de cei ce săvârșesc nelegiuire, mântuiește-mă de cei însetați de sânge,

[4] Căci iată, ei pândesc sufletul meu; niște oameni puternici s-au adunat împotriva mea, nu pentru fărădelegile mele, nici pentru păcatul meu, Doamne.

[5] Fără motiv *aleargă* împreună și se înarmează: ridică-te în ajutorul meu și privește!

[6] Doamne, Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul lui Israel, scoală-Te și cercetează toate neamurile! Nu cruța pe niciunul dintre cei răi și păcătuiți de lege!

[7] Seara se întorc urlând ca niște câini și umblă prin cetate;

[8] Iată, ei rostesc blasfemii cu limbile lor; au săbii în gura lor; căci, *zic ei,* cine aude?

[9] Dar Tu, Doamne, vei râde de ei; vei face de rușine toate neamurile.

[10] Ei au putere, dar eu voi fugi la Tine, căci Dumnezeu este refugiul meu.

[11] Războiul meu, care este îndurare pentru mine, va merge înaintea mea; Dumnezeu mă va face să privesc spre vrăjmașii mei.

[12] Nu-i ucide, ca să nu uite poporul meu; împrăștie-i prin puterea Ta și doboară-i, Doamne, scutul nostru!

[13] Cuvântul limbii lor este păcatul buzelor lor; să fie prinși în mândria lor pentru blestemul și minciuna pe care le rostesc.

[14] Împrăștie-i în mânie, risipește-i până nu mai sunt; și să știe că Dumnezeu domnește peste Iacov până la marginile pământului.

[15] Să se întoarcă seara, urlând ca niște câini și dând târcoale cetății!

[16] Să rătăcească după ce găsesc hrană și să petreacă nopțile flămânzi.

[17] Dar eu voi cânta puterea Ta și voi vesti bunătatea Ta dis-de-dimineață, căci Tu ai fost refugiul și tăria mea în ziua necazului meu.

[18] Tăria mea, Te voi lăuda, căci Dumnezeu este refugiul meu, Dumnezeul meu, care are milă de mine.

Psalmul 59

[1] Către mai marele cântător. La *instrumentul muzical.* Șușan-Edut. O carte a lui David pentru studiu,

[2] când a luptat împotriva Siriei din Mesopotamia și a Siriei din Țoban și când Ioab, întorcându-se, a bătut douăsprezece mii de edomiți în Valea Sării.

[3] Dumnezeule, ne-ai lepădat, ne-ai zdrobit, Te-ai mâniat: întoarce-Te spre noi.

[4] Ai clătinat pământul, l-ai zdrobit; vindecă-i rănile, căci se cutremură.

[5] Ai făcut pe poporul Tău să sufere lucruri grele; ne-ai făcut să bem vinul uimirii.

[6] Dă celor ce se tem de Tine un steag, ca să-l ridice pentru adevăr,

[7] Ca să fie izbăviți cei iubiți ai tăi: mântuiește-mă cu dreapta Ta și răspunde-mi.

[8] Dumnezeu a zis în sanctuarul Său: „Mă voi bucura, voi împărți Sihemul și voi măsura valea Sucot:

[9] Al meu este Galaadul, al meu este Manase; Efraim este tăria capului meu, Iuda este toiagul meu,

[10] Moabul este ligheanul Meu de spălare; Îmi voi întinde încălțămintea peste Edom. Strigă către Mine, țara filistenilor!

[11] Cine mă va duce într-o cetate întărită? Cine mă va călăuzi până la Edom?

[12] Nu ești Tu Dumnezeul *care* ne-a lepădat și nu ieși Tu, Dumnezeule, cu oștirile noastre?

[13] Dă-ne ajutor în necazurile noastre, căci ajutorul omenesc este zadarnic.

[14] Cu Dumnezeu vom arăta putere; El va doborî pe vrăjmașii noștri.

Psalmul 60

[1] Către mai-marele corului. Pe o *instrumentă cu coarde.* Un psalm al lui David.

[2] Ascultă strigătul meu, Dumnezeule, ia aminte la rugăciunea mea.

[3] De la marginile pământului strig către Tine în necazul inimii mele; suie-mă la stânca care este prea înaltă pentru mine,

[4] Căci Tu ești refugiul meu, o apărare puternică împotriva vrăjmașului.

[5] Fie ca eu să locuiesc pe vecie în locuința Ta și să mă încred în adăpostul aripilor Tale,

[6] Căci Tu, Dumnezeule, mi-ai ascultat jurămintele și *mi-* ai dat moștenirea celor ce se tem de Numele Tău.

[7] Adaugă zile la zilele împăratului și *prelungește-i* anii din generație în generație.

[8] Să rămână veșnic înaintea lui Dumnezeu; poruncește-i îndurarei și adevărului
să-l păzească.

[9] Voi cânta laude Numelui Tău pe vecie și îmi voi împlini jurămintele toată ziua.

Glorie:

Psalmul 61

[1] Către mai marele cântăreților din Iedutum. Un psalm al lui David.

[2] Numai în Dumnezeu îmi găsește odihnă sufletul: de la El vine mântuirea mea.

[3] El singur este stânca mea și mântuirea mea, cetățua mea; nu mă voi mai
clătina.

[4] Până când vei apăsa omul? Vei fi doborât cu toții ca un zid înclinat, ca un gard
viu care se clatină.

[5] Au plănuit să-L doboare de la înălțimea lui, au recurs la minciuni; au
binecuvântat cu buzele lor, dar au blestemat în inima lor.

[6] Numai în Dumnezeu să te odihnești, suflete al meu, căci în El îmi pun
nădejdea.

[7] El singur este stânca mea și mântuirea mea; El este cetăreața mea; nu mă voi
clătina.

[8] În Dumnezeu este mântuirea și slava mea; tăria tăriei mele și nădejdea mea
sunt în Dumnezeu.

[9] Oameni, încredeți-vă în El în orice vreme; vărsați-vă inima înaintea Lui:
Dumnezeu este refugiul nostru.

[10] Copiii oamenilor sunt o deșertăciune, copiii oamenilor sunt o minciună; dacă
sunt puși în cumpănă, toți împreună sunt mai ușori decât deșertăciunea.

[11] Nu te încrede în jaf și nu te slăvi cu prada; când se înmulțesc bogățiile, nu-ți
pune inima *în ele* .

[12] Dumnezeu a vorbit o dată și am auzit de două ori că puterea este a lui Dumnezeu,

[13] Și a Ta este mila, Doamne, căci Tu răsplătești fiecăruia după faptele lui.

Psalmul 62

[1] Un psalm al lui David, când era în pustiul Iudeii.

[2] Dumnezeule, Tu ești Dumnezeul meu; Te caut dis-de-dimineață. Sufletul meu însetează după Tine, trupul meu tânjește după Tine, într-un pământ uscat, uscat și fără apă.

[3] ca să pot vedea puterea Ta și slava Ta, așa cum Te-am văzut în sanctuar,

[4] Căci bunătatea Ta este mai bună decât viața; buzele mele Te vor lăuda.

[5] Așa Te voi binecuvânta cât voi trăi; în Numele Tău îmi voi ridica mâinile.

[6] Sufletul meu se sătură de grăsime și untdelemn și gura mea Te laudă cu glas de bucurie.

[7] Când îmi amintesc de Tine în patul meu, cuget la Tine în vegherile *nopții* ,

[8] Căci Tu ești ajutorul meu și mă voi bucura la umbra aripilor Tale.

[9] Sufletul meu se lipește de Tine; dreapta Ta mă susține.

[10] Dar cei ce caută să-mi distrugă sufletul se vor coborî în cele mai adânci părți ale pământului;

[11] Vor fi uciși cu sabia, vor ajunge prada vulpilor.

[12] Împăratul se va bucura în Dumnezeu și oricine jură pe El va fi lăudat, căci gura celor ce spun minciuni va fi astupată.

Psalmul 63

[1] Către mai-marele corului. Un psalm al lui David.

[2] Ascultă-mi glasul, Dumnezeule, în rugăciunea mea; păzește-mi viața de frica vrăjmașului!

[3] Ascunde-mă de uneltirea celor răi, de răzvrătirea celor răi,

[4] Care își ascut limba ca o sabie, își întind arcul cu un cuvânt ascuțit,

[5] să tragă pe ascuns asupra celui nevinovat; îl lovesc pe neașteptate și nu se tem.

[6] Au fost întăriți în gândurile lor rele; au făcut sfat să ascundă lațul; au zis: „Cine îi va vedea?”

[7] Ei caută minciuna, fac cercetări după cercetări chiar și în adâncul sufletului omului.

[8] Dar Dumnezeu îi va lovi cu o săgeată; vor fi răniți pe neașteptate;

[9] Se vor lovi singuri cu limba lor; toți cei ce-i văd vor fugi *de ei.*

[10] Și toți oamenii se vor teme și vor vesti lucrarea lui Dumnezeu și vor înțelege că este lucrarea Lui.

[11] Dar cei drepți se vor bucura în Domnul și se vor încrede în El, și toți cei cu inima curată se vor slavi.

Conform celei de-a 8-a kathisme: Trisagion, Tatăl nostru.

Și troparele:

Mă înec în abisul păcatului și cad în furtuna disperării, ci mai degrabă, Hristoase Atotputernice, bunule Cârmaci, călăuzește-mă spre limanul liniștit al nepătimirii după mila Ta, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Slavă: Suflete al meu, tot ce este trecător aici va fi veșnic acolo; prevăd Judecata de Apoi și Judecătorul pe tron și cu tremur aștept verdictul; suflete, pocăiește-te, altfel nu există iertare.

Și acum: Nădejdea celor fără nădejde, Ajutorul celor neajutorați, Mijlocitoarea celor ce se încred în Tine, Sfântă Doamnă Născătoare de Dumnezeu, trimite-ne ajutorul Tău.

Doamne, îndură-te (40) și rugăciune:

Doamne, Tu, milostiv și plin de îndurare, îndelung răbdător și bogat în îndurare, ascultă rugăciunea mea și ia aminte la glasul cererii mele; arată-mi un semn bun, călăuzește-mă pe calea Ta, ca să umblu în adevărul Tău. Înveselește-mi inima, ca să mă tem de Numele Tău cel sfânt, căci Tu ești mare și faci minuni. Tu singur ești Dumnezeu și nu sunt alți dumnezei, Doamne, puternic în îndurare și bun în putere, ca să ajuți, să mângâi și să mântuiești pe toți cei ce se încred în Numele Tău, Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Kathisma 9

Psalmul 64

[1] Către mai-marele corului: Un psalm al lui David, spre cântare.

[2] Ție, Dumnezeule, slava este în Sion și Ție ți se împlinește jurământul.

[3] Tu asculți rugăciunea; orice făptură vine la Tine.

[4] Faptele nelegiuirii mă învinge; Tu vei ispăși pentru fărădelegile noastre.

[5] Binecuvântat este cel pe care l-ai ales și pe care l-ai adus aproape să locuiască în curțile Tale! Ne vom sătura de bunătățile Casei Tale, ale Templului Tău cel sfânt.

[6] Tu, care ești înfricoșător în dreptate, ascultă-ne, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt departe pe mare,

[7] Cel ce a întărit munții prin puterea Lui, Cel ce este încins cu putere,

[8] Tu, care potolești vuietul mărilor, vuietul valurilor lor și răzvrătirea popoarelor!

[9] Cei ce locuiesc la marginile pământului se vor teme de semnele Tale *:* vei ridica dimineața și seara spre *slava Ta.*

[10] Tu cercetezi pământul și-i potolești setea; îl îmbogățești din belșug; pârâul lui Dumnezeu este plin de ape. Tu dai pâine, căci așa l-ai făcut.

[11] Tu îi uzi brazdele, îi nivelezi bulgării, îl înmoi cu picături de ploaie, îi binecuvântezi creșterea;

[12] Tu încununezi anul cu bunătatea Ta și cărările Tale duc la roade grăsime.

[13] Ei se revarsă peste pășunile pustiei și dealurile sunt înconjurate de bucurie;

[14] Pajiștile sunt îmbrăcate cu turme, și văile sunt acoperite de grâu; ele strigă și cântă.

Psalmul 65

[1] Către mai-marele corului. O cântare. Strigați tare lui Dumnezeu, tot pământul!

[2] Cântați slava Numelui Lui, dați-I slavă și laudă.

[3] Spune-i lui Dumnezeu: „Cât de înfricoșător ești în lucrările Tale! După mărimea puterii Tale, vrăjmașii Tăi Îți vor fi supuși!

[4] Tot pământul să se închine Ție și să-Ți cânte laude, să cânte Numelui Tău, Cel Preaînalt!

[5] Veniți și vedeți lucrările lui Dumnezeu, înfricoșătoare în faptele Sale față de fiii oamenilor.

[6] El a prefăcut marea în uscat; am trecut pe jos prin râu și acolo ne-am bucurat de El.

[7] El domnește pe vecie prin puterea Lui; ochii Lui privesc spre popor, ca nu cumva să se înalțe cei răzvrătiți.

[8] Binecuvântați, neamuri, pe Dumnezeul nostru și vestiți laudele Lui!

[9] El ne-a păzit sufletele și n-a lăsat picioarele noastre să se miște.

[10] Ne-ai încercat, Dumnezeule, ne-ai curățit cum se curăță argintul.

[11] Ne-ai adus în cursă, ne-ai pus lanțuri în coapsele noastre.

12 Ne-ai pus un om pe cap. Am trecut prin foc și apă și ne-ai scos în libertate.

13 Voi intra în Casa Ta cu arderi de tot, Îți voi împlini jurămintele mele,

14 Pe care buzele mele le-au rostit și limba mea le-a rostit în necazul meu.

15 Îți voi aduce arderi de tot de grăsime, cu tămâie din grăsimea berbecilor; voi jertfi tauri și țapi.

16 Veniți și ascultați, toți cei ce vă temeți de Dumnezeu, și *vă* voi spune ce a făcut El pentru sufletul meu.

17 Am strigat către El cu gura mea și L-am înălțat cu limba mea.

18 Dacă voi cugeta nelegiuire în inima mea, Domnul nu mă va asculta.

19 Dar Dumnezeu a auzit și a luat aminte la glasul rugăciunii mele.

20 Binecuvântat fie Dumnezeu, care nu mi-a respins rugăciunea și nu mi-a îndepărtat îndurarea.

Psalmul 66

1 Către mai-marele corului. La *instrumente cu coarde.* Psalm. Cântec.

2 Dumnezeule, ai milă de noi și ne binecuvântează; fă să strălucească fața Ta peste noi,

3 Ca să se cunoască calea Ta pe pământ și mântuirea Ta printre toate neamurile.

4 Să Te laude popoarele, Dumnezeule; să Te laude toate neamurile.

5 Să se bucure neamurile și să se veselească, căci Tu judeci neamurile cu dreptate și cârmuiești popoarele pe pământ.

6 Să Te laude neamurile, Dumnezeule, să Te laude toate popoarele.

7 Pământul și-a dat roadele; Dumnezeule, Dumnezeul nostru, binecuvântează-ne!

8 Dumnezeu să ne binecuvânteze și toate marginile pământului să se teamă de El.

Glorie:

Psalmul 67

[1] Către mai-marele corului. Un psalm al lui David. O cântare.

[2] Să se ridice Dumnezeu, și să fie împrăștiați vrăjmașii Lui și să fugă dinaintea Lui cei ce-L urăsc!

[3] Cum se risipește fumul, așa îi gonești Tu; cum se topește ceara înaintea focului, așa să piară cei răi dinaintea lui Dumnezeu.

[4] Ci cei drepți să se bucure și să se veselească înaintea lui Dumnezeu și să se veselească de veselie.

[5] Cântați Dumnezeului nostru, lăudați Numele Lui! Înălțați-L pe Cel ce călărește pe ceruri! Numele Lui este Domnul și bucurați-vă înaintea Lui!

[6] Dumnezeu este tată pentru orfani și judecător al văduvelor în locașul Său cel sfânt.

[7] Dumnezeu aduce în casă pe cei singuri, El eliberează pe cei prinși de război din lanțuri, dar cei neascultători rămân în pustiul arid.

[8] Dumnezeule, când ai pornit înaintea poporului Tău, când ai mers prin pustie,

[9] Pământul s-a cutremurat, chiar și cerurile s-au topit înaintea lui Dumnezeu și acest Sinai înaintea lui Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel.

[10] Tu, Dumnezeule, ai trimis ploaie abundentă peste moștenirea Ta și, când era obosit de trudă, ai întărit-o.

[11] Poporul Tău a locuit acolo; în bunătatea Ta, Dumnezeule, ai îngrijit *pe* cei săraci.

[12] Domnul dă cuvântul: o mare mulțime vestește cuvântul.

[13] Împărații oștirilor fug, fug, dar cea care stă acasă împarte prada.

[14] Când te-ai așezat în moștenirea ta, ai devenit ca un porumbel, ale cărui aripi
erau acoperite cu argint și ale cărui pene erau de aur curat.

[15] Când Cel Atotputernic i-a risipit pe regi în *țara aceasta,* țara s-a făcut albă ca
zăpada pe Țalmon.

[16] Muntele lui Dumnezeu este Muntele Basan; muntele cel înalt este Muntele
Basan!

[17] De ce priviți cu invidie, munți înalți, la muntele în care Dumnezeu Își dorește să
locuiască și în care Domnul va locui pe vecie?

[18] Carele lui Dumnezeu sunt zeci de mii, mii și mii; printre ele este Domnul pe
Sinai, în locul sfânt.

[19] Te-ai suit sus, ai dus robii, ai primit daruri pentru oameni, pentru ca și cei ce se
împotrivesc, să locuiască cu Domnul Dumnezeu.

[20] Binecuvântat fie Domnul în fiecare zi! Dumnezeu este Cel ce ne împovărează,
dar El este Cel ce ne mântuiește.

[21] Dumnezeul nostru este un Dumnezeu al mântuirii; Domnul Atotputernic ține
porțile morții.

[22] Dar Dumnezeu va zdrobi capul vrăjmașilor Săi, creștetul păros al celui ce
stăruie în nelegiuirile sale.

[23] Domnul a zis: „Vă voi aduce înapoi din Basan, vă voi scoate din adâncurile
mării.

[24] Ca să-ți înmoi piciorul în sângele vrăjmașilor tăi, cum își înmoaie câinii limba.

[25] Am văzut alaiele Tale, Dumnezeule, alaiele Dumnezeului meu, ale Împăratului
meu, în sanctuar:

[26] În față mergeau cântăreții, în spatele lor cei care cântau la instrumente, la
mijloc fetele cu tamburine:

[27] „ Binecuvântați în adunări *pe Dumnezeu, Domnul!* Voi sunteți din sămânța lui
Israel!”

[28] Acolo, Beniamin, cel mic, este prințul lor; prinții lui Iuda sunt domnii lor, prinții
lui Zabulon, prinții lui Neftali.

[29] Dumnezeul tău ți-a dat putere; confirmă, Dumnezeule, ce ai făcut pentru noi.

[30] Din cauza templului tău din Ierusalim, regii îți vor aduce daruri.

[31] Îmblânzește fiara printre trestii, turma de boi printre taurii neamurilor care se laudă cu argintul; împrăștie neamurile care se bucură de război.

[32] Prinții Egiptului vor veni; Etiopia își va întinde mâinile către Dumnezeu.

[33] Împărății pământului, cântați lui Dumnezeu, cântați laude Domnului,

[34] Cine călărește pe cerurile cerurilor din vremuri străvechi! Iată, El Își face să răsune glasul, un glas puternic.

[35] Dați slavă lui Dumnezeu! Măreția Lui este peste Israel și puterea Lui este în nori.

[36] Înfricoșător ești, Dumnezeule, în sanctuarul Tău! Dumnezeul lui Israel dă tărie și putere poporului Său. Binecuvântat fie Dumnezeu!

Glorie:

Psalmul 68

[1] Către mai-marele corului. Un Psalm al lui David. Un Psalm despre Șosanim.

[2] Mântuiește-mă, Dumnezeule, căci apele au ajuns până la sufletul meu.

[3] Sunt cufundat într-o mocirlă adâncă și n-am niciun punct de sprijin; am pătruns în adâncurile apelor și curentul lor iute mă duce.

[4] Sunt obosit de plâns, mi s-a uscat gâtul, mi s-au slăbit ochii de așteptarea Dumnezeului meu.

[5] Cei ce mă urăsc fără temei sunt mai mulți decât perii capului meu; vrăjmașii mei care mă prigonesc pe nedrept sunt puternici; ce n-am luat, voi da înapoi.

[6] Dumnezeule, Tu îmi cunoști nebunia și păcatele mele nu-Ți sunt ascunse.

[7] Să nu se rușineze din cauza mea toți cei ce se încred în Tine, Doamne, Dumnezeul oștirilor! Să nu se rușineze din cauza mea cei ce Te caută, Dumnezeul lui Israel!

[8] Căci din pricina Ta am suportat ocara și ocara mi-a acoperit fața.

[9] Am devenit un străin pentru frații mei și un necunoscut pentru fiii mamei mele,

[10] Căci râvna pentru casa Ta mă mistuie și ocările celor ce Te ocărăsc au căzut peste mine.

[11] Plâng și îmi pierd sufletul, și aceasta îmi este socotită ca o ocară;

[12] Mă îmbrac cu sac și ajung de batjocură pentru ei;

[13] Cei ce stau la poartă vorbesc despre mine, și cei ce beau vin cântă despre mine.

[14] Cât despre mine, rugăciunea mea ajunge la Tine, Doamne: la vremea Ta potrivită, Dumnezeule, ascultă-mă în adevărul mântuirii Tale.

[15] Scoate-mă din mocirlă, ca să nu mă scufund; izbăvește-mă de cei ce mă urăsc și din apele adânci.

[16] Să nu mă ia vuietul apelor, să nu mă înghită adâncul și să nu-și închidă groapa gura peste mine!

[17] Ascultă-mă, Doamne, căci bunătatea Ta este bună; în mulțimea îndurărilor Tale, privește spre mine.

[18] Nu-Ți ascunde fața de la slujitorul Tău, căci sunt în strâmtorare; ascultă-mă repede.

[19] Apropiați-vă de sufletul meu și izbăviți-l; din pricina vrăjmașilor mei, mântuiți-mă.

[20] Tu cunoști ocara, rușinea și disprețul meu: toți vrăjmașii mei sunt înaintea Ta.

[21] Ocara mi-a frânt inima și am slăbit; am așteptat îndurare, dar nu este nimeni; am căutat mângâietori, dar n-am găsit niciunul.

[22] Mi-au dat fiere ca hrană și, când mi-a fost sete, mi-au dat oțet să beau.

[23] Masa lor să le fie o cursă, și ospățul păcii lor o cursă!

[24] Întunecați-vă ochii, ca să nu mai vadă, și slăbiți-le coapsele pentru totdeauna!

[25] Revarsă-Ți mânia peste ei și flacăra mâniei Tale să-i cuprindă;

[26] Locuința lor să fie pustie și nimeni să nu locuiască în corturile lor,

[27] Căci ei prigonesc pe cei pe care i-ai lovit Tu *și* înmulțesc nenorocirea celor pe care i-ai rănit Tu.

[28] Adaugă nelegiuire la nelegiuirea lor și să nu intre în dreptatea Ta!

[29] Să fie șterse din cartea celor vii și să nu fie scrișI împreună cu cei drepți!

[30] Dar eu sunt sărac și năpăstuit; Dumnezeule, ajutorul Tău să mă ridice.

[31] Voi lăuda Numele Dumnezeului meu cu cântece, Îl voi preamări cu mulțumiri,

[32] Și Îi va plăcea Domnului mai mult decât un bou, decât un taur cu coarne și copite.

[33] Cei nenorociți vor vedea *aceasta* și se vor bucura, și inima voastră se va înviora, voi, cei ce căutați pe Dumnezeu,

[34] Căci Domnul ascultă pe săraci și nu disprețuiește pe prinșii de război ai Lui.

[35] Să-L laude cerurile și pământul, mările și tot ce se mișcă în ele!

[36] Căci Dumnezeu va mântui Sionul și va zidi cetățile lui Iuda; ei vor locui acolo și îl vor stăpâni,

[37] Și sămânța robilor Săi va fi stabilită în ea și cei ce iubesc Numele Lui vor locui în ea.

Psalmul 69

[1] Către mai-marele corului. Un psalm al lui David. Spre aducere aminte.

[2] Grăbește-te, Dumnezeule, să mă izbăvești; *grăbește-te,* Doamne, să mă ajuți.

[3] Să fie rușinați și înfruntați cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să fie înfruntați cei ce îmi doresc răul.

[4] Cei ce zic: „Bravo!” să se întoarcă înapoi, ca să-mi fie ocară!

[5] Să se bucure și să se veselească în Tine toți cei ce Te caută și să zică neîncetat cei ce iubesc mântuirea Ta: „Mare este Dumnezeu!”

[6] Eu sunt sărac și lipsit; grăbește-te spre mine, Dumnezeule! Tu ești ajutorul și izbăvitorul meu; Doamne, nu întârzia.

Conform celei de-a 9-a kathisme: Trisagion, Tatăl nostru.

Și troparele:

Mă gândesc la ziua cumplită și plâng pentru faptele mele rele, cum voi răspunde Regelui Nemuritor? Și cum voi îndrăzni să privesc spre Judecător, eu, risipitorul? Părinte milostiv, Fiule Unul-Născut, Duhule Sfânt, miluiește-mă.

Slavă: În valea lacrimilor, unde, precum ai mai spus, vei ședea să faci o judecată dreaptă, nu descoperi, Milostive, faptele mele ascunse și nu mă rușina înaintea îngerilor, ci mă cruță pe mine, Dumnezeule, și ai milă de mine.

Și acum: Nădejdea și ocrotirea de încredere a celor ce apelează la Tine, Născătoare de Dumnezeu, bună Ocrotitoare a lumii, împreună cu Puterile cele netrupești, rugați-vă cu sârguință Dumnezeului iubitor de oameni, născut din Tine, ca sufletele noastre să fie izbăvite de orice nenorocire, căci numai Tu ești Binecuvântată.

Doamne, îndură-te (40) și rugăciune:

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, numai Tu poți vindeca boala sufletului meu ticălos, vindecă-l pentru mulțimea milei și a bunătății Tale, căci din cauza faptelor mele nu este loc în sufletul meu să aplic nici plasture, nici alifie, nici bandaj; dar Tu, Care ai venit să chemi la pocăință nu pe cei drepți, ci pe cei păcătoși, ai milă și iartă cu generozitate sufletul meu, rupe lista multor fapte rușinoase ale mele și călăuzește-mă pe calea Ta cea dreaptă, ca, rămânând în adevărul Tău, să pot scăpa de săgețile celui rău și să stau neosândit înaintea tronului Tău cel cumplit, slăvind și cântând numele Tău cel preasfânt în veci, amin.

Kathisma 10

Psalmul 70

[În] Tine, Doamne, îmi pun încrederea; să nu mă rușinez niciodată.

[2] Izbăvește-mă în dreptatea Ta și mă izbăvește; pleacă-Ți urechea spre mine și mă mântuiește.

[3] Fii pentru mine o cetăreață tare, unde să mă adăpostesc pururea; Tu mi-ai poruncit să mă mântuiești, căci Tu ești stânca mea și cetăreața mea.

[4] Dumnezeul meu, izbăvește-mă din mâna celui rău, din mâna omului nedrept și asupritor,

[5] Căci Tu ești nădejdea mea, Doamne Dumnezeule, încrederea mea din tinerețea mea.

[6] În Tine am fost zidit din pântecele mamei mele; m-ai luat din pântecele mamei mele; laudele mele nu vor înceta niciodată pentru Tine.

[7] Am fost ca o minune pentru mulți, dar Tu ești încrederea mea cea puternică.

[8] Să-mi fie gura plină de laudele Tale, [ca să cânt slava Ta,] slava Ta toată ziua.

[9] Nu mă lepăda la bătrânețe; când îmi slăbesc puterile, nu mă părăsi.

[10] Căci vrăjmașii mei vorbesc împotriva mea și cei ce-mi pândesc sufletul se sfătuiesc împreună,

[11] Zicând: „Dumnezeu l-a părăsit; urmăriți-l și prindeți-l, căci nu este nimeni care să-l izbăvească!”

[12] Dumnezeule, nu Te depărta de mine; Dumnezeul meu, grăbește-te să-mi ajuți.

[13] Să fie rușinați și pierduți cei ce sunt vrăjmași ai sufletului meu; să fie acoperiți de rușine și ocară cei ce caută răul meu!

[14] Dar eu mă voi încrede pururea în Tine și-Ți voi înmulți toate laudele.

[15] Gura mea va vesti în toată ziua dreptatea Ta și bunătatea Ta, căci nu le știu numărul.

16 Voi *medita* la lucrările puternice ale Domnului Dumnezeu; îmi voi aduce aminte
de dreptatea Ta, care este numai a Ta.

17 Dumnezeule, m-ai învățat din tinerețea mea și până acum vestesc minunile
Tale.

18 Nici până la bătrânețe și la albăstrui, Dumnezeule, nu mă părăsi, până nu voi
vesti puterea Ta acestui neam și isprăvile Tale tuturor celor ce vor veni.

19 Dreptatea Ta, Dumnezeule, se întinde până la înălțimi; ai făcut lucruri mărețe;
Dumnezeule, cine este ca Tine?

20 Ai trimis asupra mea multe și grele necazuri, dar m-ai și înviat și m-ai scos din
adâncurile pământului.

21 M-ai ridicat și m-ai mângâiat [și m-ai scos din adâncurile pământului].

22 Atunci Te voi lăuda cu psaltirul, adevărul Tău, Dumnezeul meu; Îți voi cânta
laude cu harpa, Sfântul lui Israel.

23 Buzele mele se vor bucura când Îți voi cânta și sufletul meu, pe care l-ai
mântuit.

24 Și limba mea va vesti dreptatea Ta toată ziua, căci vor fi rușinați și înfruntați cei
ce caută să-mi facă rău.

Psalmul 71

Despre Solomon. [Un psalm al lui David.]

Dumnezeule , dăruiește împăratului judecățile Tale și dreptatea Ta fiului împăratului,

2 Să judece pe poporul Tău cu dreptate și pe săracii Tăi cu judecată;

3 Munții să aducă pacea poporului, și dealurile să aducă dreptatea;

4 Să judece pe săracii poporului, să mântuiască pe copiii nevoiașilor și să
smerească pe asupritor, -

5 Și se vor teme de Tine cât va fi soarele și luna, din neam în neam.

6 El va veni ca ploaia pe iarba cosită, ca ploile care udă pământul;

[7] În zilele lui, cel drept va înflori și va fi belșug de pace până când va înceta luna;

[8] El va domni de la o mare la alta și de la râu până la marginile pământului;

[9] Locuitorii pustiurilor vor cădea înaintea lui, și vrăjmașii lui vor linge țărâna;

[10] Împărații Tarsisului și ai insulelor îi vor aduce tributuri, împărații Arabiei și ai Sebei îi vor aduce daruri;

[11] Toți împărații i se vor închina, toate neamurile îi vor sluji;

[12] Căci El va izbăvi pe săracul care plânge și pe cel nenorocit care n-are ajutor.

[13] El va avea milă de cei săraci și nevoiași și va mântui sufletele celor nevoiași;

[14] El le va mântui sufletele de viclenie și de silnicie și sângele lor va fi prețios înaintea Lui;

[15] El va trăi, și îi vor da din aur din Arabia și se vor ruga neîncetat pentru el, binecuvântându-l în fiecare zi;

[16] Va fi belșug de grâu pe pământ, pe vârfurile munților; roadele lui se vor legăna ca *pădurea* Libanului și oamenii se vor înmulți în cetăți ca iarba de pe pământ.

[17] Numele Lui va dăinui pe vecie; Numele Lui va dăinui cât va dăinui soarele; și vor fi binecuvântați în El; toate neamurile Îl vor numi binecuvântat.

[18] Binecuvântat fie Domnul Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel, care singur face minuni,

[19] Și binecuvântat fie numele slavei Lui pe vecie; și tot pământul să fie plin de slava Lui. Amin și amin.

[20] Rugăciunile lui David, fiul lui Iese, s-au sfârșit.

Glorie:

Psalmul 72

Psalmul lui Asaf.

[1] Cât de bun este Dumnezeu cu Israel, cu cei cu inima curată!

[2] Cât despre mine, picioarele mele aproape că s-au clătinat, pașii mei aproape că au alunecat.

[3] I-am invidiat pe cei nebuni, văzând prosperitatea celor răi,

[4] Căci nu vor avea durere până la moarte și puterea lor este puternică;

[5] Ei nu sunt implicați în munci omenești și nu sunt supuși loviturilor cu *alți* oameni.

[6] De aceea, mândria îi înconjoară ca un colier și insolența îi îmbracă *ca o veșmântă.*

[7] Ochii lor sunt plini de grăsime, gândurile le rătăcesc în inimile lor.

[8] Își bat joc de toate, răspândesc cu răutate calomnii, vorbesc cu aroganță;

[9] Își ridică gura spre ceruri și limba lor umblă pe pământ.

[10] De aceea poporul Lui se întoarce acolo și bea paharul plin cu apă,

[11] Și ei zic: „Cum știe Dumnezeu? Există oare cunoștință la Cel Preaînalt?”

[12] Și iată, acești oameni răi prosperă în această epocă și se îmbogățesc.

[13] [Și am zis:] Nu în zadar mi-am curățit inima și nu mi-am spălat mâinile în nevinovăție,

[14] Și era lovit de răni în fiecare zi și mustrat în fiecare dimineață?

[15] *Dacă* aș zice: „Așa voi judeca”, atunci aș fi vinovat înaintea generației fiilor tăi.

[16] Și m-am gândit cum aș putea înțelege aceasta, dar mi se părea greu,

[17] Până am intrat în sanctuarul lui Dumnezeu, am înțeles sfârșitul lor.

[18] Cu siguranță i-ai pus pe cărări alunecoase și i-ai aruncat în gropi.

[19] Cât de brusc au ajuns la ruină, au dispărut, au pierit din cauza groazniciei!

[20] Ca un vis când se trezește cineva, așa Tu, Doamne, *îl vei trezi și* le vei nimici visele.

[21] Când inima îmi fierbea și mă sfâșiau rărunchii,

[22] Atunci eram nebun și lipsit de pricepere; eram ca o fiară înaintea Ta.

[23] Dar eu sunt pururea cu Tine: Tu îmi ții mâna dreaptă;

[24] Mă vei călăuzi cu sfatul Tău și apoi mă vei primi în slavă.

[25] Pe cine am în ceruri? Și afară de Tine nu doresc nimic pe pământ.

[26] Carnea și inima mea se prăbușesc, dar Dumnezeu este tăria inimii mele și partea mea de moștenire pe vecie.

[27] Căci iată, cei ce se depărtează de Tine vor pieri; și Tu vei nimici pe toți cei ce se depărtează de Tine.

[28] Dar bine este pentru mine să mă apropii de Dumnezeu; mi-am pus încrederea în Domnul Dumnezeu, ca să vestesc toate lucrările Tale.

Psalmul 73

Învățăturile lui Asaf.

[1] De ce, Dumnezeule, ne-ai lepădat pentru totdeauna? Ți s-a aprins mânia împotriva oilor din pășunea Ta?

[2] Adu-ți aminte de adunarea ta, *pe care* ai cumpărat-o odinioară, pe care ai răscumpărat-o ca să fie toiagul moștenirii tale, de acest munte Sion, în care ai locuit.

[3] Mișcă-ți pașii spre ruinele străvechi: vrăjmașul a distrus tot ce se află în sanctuar.

[4] Vrăjmașii tăi răcnesc în mijlocul adunărilor tale; își pun semnele lor în locul *simbolurilor noastre.*

[5] s-au arătat ca cineva care ridică un topor împotriva ramurilor împletite ale unui copac;

[6] și acum toate sculpturile din el au fost distruse deodată cu topoare și halebarde;

[7] Au dat foc sanctuarului Tău, au pângărit complet locașul Numelui Tău.

[8] Au zis în inimile lor: „Să-i nimicim cu desăvârșire!” Și au ars toate locurile de întâlnire ale lui Dumnezeu de pe pământ.

[9] Nu vedem niciun semn al nostru; nu mai este niciun profet și nu este nimeni printre noi care să știe cât *vor fi aceste lucruri.*

[10] Până când, Dumnezeule, va batjocori vrăjmașul? Va huli oare aprigul Numele Tău pentru totdeauna?

[11] De ce-ți retragi mâna și dreapta? Lovește *-le din mijlocul sânului tău!*

[12] Dumnezeule, Împăratul meu din vechime, care lucrezi mântuire în mijlocul pământului!

[13] Tu ai despicat marea cu puterea Ta, ai zdrobit capetele balaurilor în ape;

[14] Ai zdrobit capul leviatanului și l-ai dat de mâncare locuitorilor deșertului [etiopieni];

[15] Ai tăiat izvoarele și pârâurile, ai secat râurile puternice.

[16] A Ta este ziua și a Ta este noaptea; Tu ai întocmit luminile și soarele;

[17] Tu ai pus toate hotarele pământului; Tu ai așezat vara și iarna.

[18] Adu-ți aminte, dar, că vrăjmașul hulește pe Domnul și nebunii hulesc Numele Tău.

[19] Nu da fiarelor sufletul turturelei tale și nu uita pe vecie adunarea săracilor tăi.

[20] Privește la legământul Tău, căci toate locurile întunecate ale pământului sunt pline de locuințe ale violenței.

[21] Să nu se întoarcă de rușine cei asupriți; săracii și nevoiașii să laude Numele Tău.

[22] Scoală-Te, Dumnezeule, apără-Ți cauza! Adu-Ți aminte toată ziua de ocara pe care ți-o face nebunul;

[23] Nu uita strigătul vrăjmașilor tăi; vuietul celor ce se ridică împotriva ta se întinde neîncetat.

Glorie:

Psalmul 74

[1] Către mai marele cântăreților. Nu nimici. Un psalm al lui Asaf. O cântare.

[2] Te lăudăm, Dumnezeule, Te lăudăm, căci Numele Tău este aproape; ei vestesc minunile Tale.

[3] „ Când voi alege timpul potrivit, voi executa judecata după dreptate.

[4] Pământul se cutremură și toți cei ce locuiesc pe el; Eu îi voi întemeia stâlpii.”

[5] Le spun celor nebuni: „Nu fiți nebuni!”, și celor răi: „Nu ridicați coarnele,

[6] Nu vă ridicați coarnele în picioare și nu vorbiți împotriva lui Dumnezeu cu gâturi încăpățânate.”

[7] Căci înălțarea nu vine de la răsărit, nici de la apus, nici din pustiu,

[8] Dar Dumnezeu este judecător: El smerește pe unul și înalță pe altul;

[9] Căci paharul este în mâna Domnului, vinul clocotește în el, plin de amestec, și El toarnă din el; până și drojdia lui o vor stoarce și o vor bea toți cei răi de pe pământ.

[10] Dar eu voi cânta veșnic, Îi voi lăuda Dumnezeului lui Iacov,

[11] Voi zdrobi toate coarnele celor răi și coarnele celor drepți vor fi înălțate.

Psalmul 75

[1] Către mai-marele corului. La *instrumente cu coarde.* Un psalm al lui Asaf. O cântare.

[2] Dumnezeu este cunoscut în Iuda; mare este Numele Lui în Israel.

[3] Locuința lui era în Salem și reședința lui în Sion.

[4] Acolo a rupt El săgețile arcului, scutul, sabia și bătălia.

[5] Tu ești glorios, mai puternic decât munții pradă.

[6] Cei cu inima îndrăzneață au ajuns de pradă, își adorm somnul și toți oamenii nu găsesc putere în mâinile lor.

[7] La mustrarea Ta, Dumnezeul lui Iacov, moțăiesc carul și caii.

[8] Tu ești înfricoșător și cine poate sta înaintea Ta în vremea mâniei Tale?

[9] Ai vestit judecata din ceruri; pământul s-a temut și a liniștit.

[10] când Dumnezeu S-a sculat să judece ca să mântuiască pe toți cei asupriți de pe pământ.

[11] Și mânia omului se va întoarce spre slava Ta; Tu vei potoli ce va mai rămâne din mânia lui.

[12] Faceți jurăminte Domnului Dumnezeului vostru și împliniți-i; toți cei din jurul Lui să aducă daruri Celui Grozav:

[13] El potolește duhul prinților; El este înfricoșător pentru împărații pământului.

Psalmul 76

[1] Către mai marele cântăreților din Iedutum. Un psalm al lui Asaf.

[2] Glasul meu este către Dumnezeu și voi striga; glasul meu este către Dumnezeu și El mă va auzi.

[3] În ziua necazului meu, caut pe Domnul; mâna mea este întinsă noaptea și nu se lasă; sufletul meu refuză să fie mângâiat.

[4] Îmi aduc aminte de Dumnezeu și tremur; mă gândesc și duhul meu se ofilește.

[5] Nu mă lași să închid ochii; tremur și nu pot vorbi.

[6] Mă gândesc la zilele de demult, la anii veacurilor *trecute;*

[7] Noaptea îmi amintesc cântecele mele, vorbesc cu inima mea și duhul meu cercetează:

[8] Te-a lepădat Domnul pentru totdeauna și nu te va mai îndura?

[9] S-a înlăturat oare pentru totdeauna îndurarea Lui și s-a sfârșit cuvântul Lui din neam în neam?

[10] A uitat Dumnezeu să-și arate îndurarea? Și-a închis oare îndurările în mânie?

[11] Și am zis: „Aceasta este durerea mea, schimbarea dreptei Celui Preaînalt.”

[12] Îmi voi aduce aminte de lucrările Domnului, îmi voi aduce aminte de minunile Tale din vechime;

[13] Voi cugeta la toate lucrările Tale, voi medita la faptele Tale mărețe.

[14] Dumnezeule, sfântă este calea Ta. Cine este Dumnezeu atât de mare ca Dumnezeul nostru?

[15] Tu ești un Dumnezeu care face minuni; Ți-ai arătat puterea printre neamuri.

[16] Tu ai mântuit cu brațul Tău pe poporul Tău, pe fiii lui Iacov și ai lui Iosif.

[17] Apele Te-au văzut, Dumnezeule; apele Te-au văzut și s-au înspăimântat; adâncurile s-au cutremurat.

[18] Norii au turnat ape, norii au vuit și săgețile Tale au zburat.

[19] Vuietul tunetului Tău era în cercul cerului; fulgerele au luminat lumea; pământul s-a cutremurat și s-a cutremurat.

[20] Calea Ta este în mare și cărarea Ta în apele cele mari, dar pașii Ți sunt necunoscuti.

[21] Ai călăuzit poporul Tău ca pe o turmă prin mâna lui Moise și a lui Aaron.

Conform celei de-a 10-a kathisme: Trisagion, Tatăl nostru.

Și troparele:

Mă îngrozesc de ziua cea cumplită a venirii Tale, Hristoase, și mă tem de judecata cea nestricăcioasă, Doamne, și tremur de groază, având multe păcate, dar înainte de sfârșit, ca un Dumnezeu milostiv, întoarce-te și mă mântuiește, Mântuitorul meu Preamilostiv.

Glorie: Când se vor așeza tronurile pentru judecată, Doamne, și oamenii se vor înfățișa înaintea judecății Tale, nu va exista nicio preferință pentru un rege față de un simplu războinic, nu va exista niciun avantaj pentru un conducător față de un rob: fiecare va fi fie glorificat, fie rușinat de faptele sale.

Și acum: Ție, Preacurată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, mari daruri ți s-au îngăduit, căci ai născut cu trup pe Unul din Treime, pe Hristos, Dătătorul de viață, spre mântuirea sufletelor noastre.

Doamne, îndură-te (40) și rugăciune:

Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce te-ai îndurat și te-ai făcut om fără de înțeles, singurul din fire fără păcat și, pentru noi, fără de păcat, om făcut, ascultă în acest ceas această rugăciune dureroasă a mea, căci sunt sărac și nenorocit în faptele bune și inima mea tremură de tulburare în pieptul meu. Tu știi, Împărate Preaînalt, Doamne al cerului și al pământului, cum mi-am pierdut toată tinerețea în păcate, condus de pofta trupului meu, cum am fost de râsul demonilor, urmând mereu diavolul, bălăcindu-mă mereu în întinăciunea poftei, din copilărie până acum având mintea întunecată, niciodată n-am vrut să fac voia Ta cea sfântă, ci, complet captivat de patimile mele, am fost de râsul și de batjocura demonilor și nu mi-am adus niciodată aminte de mânia Ta cea nesuferită asupra păcătoșilor și de gheena cea aprinsă și amenințătoare.

Și căzând în deznădejde și nevrând să mă întorc de la rău, am pierdut comuniunea cu Tine. Și ce păcate n-am săvârșit! Și ce fapte demonice n-am făcut! Ce fapte rușinoase și de desfrânare n-am făcut cu osârdie! Mi-am întinat mintea cu gânduri trupești, mi-am întinat trupul cu desfrânare, mi-am întinat duhul cu consimțământul la păcat, am dat cu bucurie fiecare mădular al nenorocitului meu trup în robie păcatului. Și cine nu mă va plânge pe mine, cel nenorocit! Cine nu mă va plânge pe mine, cel condamnat! Căci numai eu, Stăpâne, Te-am adus într-o asemenea mânie, numai eu Ți-am aprins mânia împotriva mea atât de mult, numai eu am făcut atâta răutate înaintea Ta, întrecând pe toți păcătoșii din veacuri, păcătuind neasemuit și neiertat.

Dar, fiindcă Tu ești preamilostiv, plin de compasiune și iubitor de oameni și aștepți convertirea omului, iată, mă arunc înaintea judecății Tale cumplite și insuportabile și, ca și cum m-aș atinge de preacuratele Tale picioare, din adâncul sufletului meu strig către Tine: Curățește-mă, Doamne, iartă-mă, Bunule, miluiește-mă de slăbiciunea mea, apleacă-te spre nebunia mea, ascultă rugăciunea mea și nu disprețui lacrimile mele; primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc, și adu înapoi pe cel pierdut, îmbrățișează pe cel ce se întoarce și iartă pe cel ce se roagă. Căci Tu n-ai rânduit pocăință pentru cel drept, nici iertare pentru cel fără de păcat, ci Tu mi-ai rânduit pocăință mie, păcătosului; și mă

pocăiesc de ceea ce Te-am adus la mânie și gol stau înaintea Ta, Doamne, Cunoscătorule al inimilor, mărturisindu-mi păcatele; căci nu pot privi spre înălțimile cerului, plecându-mă sub greutatea păcatelor mele. Luminează ochii inimii mele și dă-mi o întoarcere spre pocăință și smerenie a inimii spre îndreptare, ca cu bună nădejde și credință neclintită să pot pleca în cealaltă lume, lăudând și binecuvântând pururea numele Tău preasfânt, Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor, amin.

Kathisma 11

Psalmul 77

Învățăturile lui Asaf.

[1] Ia aminte, poporul meu, la legea mea, pleacă-ți urechea la cuvintele gurii mele.

[2] Îmi voi deschide gura pentru o pildă și voi rosti ghiciri străvechi.

[3] Ceea ce am auzit și am știut și ce ne-au spus părinții noștri,

[4] Nu vom ascunde aceasta de copiii lor, ci vom vesti generației viitoare slava Domnului, puterea Lui și minunile pe care le-a făcut.

[5] El a stabilit o poruncă în Iacov și a pus o lege în Israel, pe care le-a poruncit părinților noștri să o învețe pe copiii lor,

[6] ca generația viitoare să știe, copiii care se vor naște și ca, la vremea potrivită, să vestească aceasta copiilor lor,

[7] să-și pună nădejdea în Dumnezeu și să nu uite lucrările lui Dumnezeu, ci să păzească poruncile Lui,

[8] și să nu fie ca părinții lor, o generație încăpățânată și răzvrătită, nestatornică la inimă și necredincioasă în duh față de Dumnezeu.

[9] Fiii lui Efraim, înarmați cu arcuri, s-au întors în ziua bătăliei:

[10] N-au ținut legământul lui Dumnezeu și n-au vrut să umble în Legea Lui;

[11] Au uitat lucrările Lui și minunile pe care le făcuse pentru ei.

[12] El a făcut minuni înaintea părinților lor în țara Egiptului, în câmpia Țoan:

[13] El a despărțit marea și i-a trecut prin ea și a făcut apele ca un zid;

[14] El i-a călăuzit ziua cu un nor și toată noaptea cu o lumină de foc;

[15] A despicat stânca în pustiu și i-a adăpat ca din adâncul cel mare;

[16] El a scos izvoare din stâncă, și apele au curs ca niște râuri.

[17] Dar ei au continuat să păcătuiască împotriva Lui și să-L mânie pe Cel Preaînalt în pustie:

[18] L-au ispitit pe Dumnezeu în inimile lor, căutând hrană pentru poftele lor,

[19] Și au vorbit împotriva lui Dumnezeu și au zis: „Poate Dumnezeu să pregătească o masă în pustie?”

[20] Iată, El a lovit stânca, și au țâșnit ape, și au țâșnit râuri. „Poate el să dea și pâine? Poate el să pregătească și carne pentru poporul Său?”

[21] Domnul a auzit și S-a mâniat; un foc s-a aprins împotriva lui Iacov și s-a aprins de mânie împotriva lui Israel.

[22] pentru că n-au crezut în Dumnezeu și n-au avut încredere în mântuirea Lui.

[23] El a poruncit norilor de sus și a deschis porțile cerurilor,

[24] A făcut să plouă peste ei mană ca hrană și le-a dat pâinea cerului.

[25] Omul a mâncat pâinea îngerilor; El le-a trimis hrană pe săturate.

[26] El a stârnit în cer vântul de est și a adus prin puterea Lui vântul de miazăzi.

[27] A făcut să plouă peste ei carne ca praful și păsări înaripate ca nisipul mării;

[28] I-a doborât în mijlocul taberei lor, în jurul locuințelor lor,

[29] Au mâncat și s-au săturat; și El le-a dat ce au dorit.

[30] Dar înainte ca pofta lor să fi trecut, pe când mâncarea le era încă în gură,

[31] Mânia lui Dumnezeu a venit peste ei și i-a ucis pe cei grași și i-a doborât pe tinerii lui Israel.

[32] Totuși, ei au continuat să păcătuiască și n-au crezut în minunile Lui.

[33] Și le-a petrecut zilele în deșertăciune și anii în neorânduială.

[34] Când i-a ucis, L-au căutat și s-au întors, și dis-de-dimineață au fugit la Dumnezeu,

[35] Și și-au adus aminte că Dumnezeu era refugiul lor și Dumnezeul Cel Preaînalt era Mântuitorul lor,

[36] L-au lingușit cu gura lor și cu limbile lor l-au mințit;

[37] Dar inima lor nu era curată față de El și n-au fost credincioși legământului Său.

[38] Dar El, fiind îndurător, a iartat păcatele și nu le-a nimicit; Și-a potolit adesea mânia și nu Și-a stârnit toată urgia.

[39] Și-a adus aminte că erau carne, suflare care se duce și nu se mai întoarce.

[40] De câte ori L-au provocat la mânie în pustie și L-au provocat la mânie în *pustietate* !

[41] Și L-au ispitit din nou pe Dumnezeu și L-au batjocorit pe Sfântul lui Israel,

[42] Nu și-au adus aminte de mâna Lui, nici de ziua în care i-a izbăvit din asuprire,

[43] Când Și-a făcut semnele în Egipt și minunile în câmpia Țoan,

[44] Și le-a prefăcut râurile și pâraiele în sânge, pe care nu le-au putut bea;

[45] A trimis împotriva lor roiuri de insecte ca să-i înțepe și broaște ca să-i nimicească;

[46] A dat roadele pământului omizii și munca lor lăcustelor;

[47] Le-a nimicit viile cu grindină și sicomorii cu gheață;

[48] Vitele lor au fost date grindinei și turmele lor fulgerului;

[49] A trimis împotriva lor flacăra mâniei Sale, indignarea, urgia și nenorocirea, o adunătură de îngeri răi;

50 El a netezit calea mâniei Sale; nu le-a scăpat sufletele de moarte, ci le-a dat vitele pradă ciumei;

51 El a lovit pe toți întâii născuți din Egipt, pârga puterii în corturile lui Ham;

52 Și a călăuzit poporul Său ca pe niște oi și i-a condus ca pe o turmă prin pustie;

53 I-a călăuzit în siguranță și ei nu s-au temut, dar marea i-a acoperit pe vrăjmașii lor;

54 Și i-a dus în țara Lui cea sfântă, pe muntele acesta pe care-l dobândise dreapta Lui;

55 El a izgonit neamurile dinaintea lor, le-a împărțit țara ca moștenire și a așezat semințiile lui Israel în corturile lor.

56 Dar ei au ispitit și au mâniat pe Dumnezeul Preaînalt și nu au păzit legile Lui;

57 S-au întors și au fost necredincioși ca părinții lor; s-au întors ca un arc necredincios.

58 L-au mâniat cu înălțimile lor și L-au provocat la gelozie cu idolii lor.

59 Dumnezeu a auzit aceasta și mânia Lui S-a aprins și S-a mâniat foarte tare împotriva lui Israel.

60 El a lepădat tabernacolul din Silo, cortul în care locuia printre oameni;

61 Și-a dat puterea în robie și slava în mâinile vrăjmașului,

62 Și-a dat poporul sabiei și s-a mâniat pe moștenirea sa.

63 Tinerii lui au fost mistuiți de foc și nu s-au cântat cântece de nuntă fecioarelor lui;

64 Preoții lui au căzut uciși de sabie, iar văduvele lui n-au plâns.

65 Dar Domnul S-a trezit ca din somn, ca un uriaș copleșit de vin,

66 Și i-a lovit pe dușmanii săi pe la spate și i-a făcut de o rușine veșnică;

67 El a respins cortul lui Iosif și n-a ales semința lui Efraim,

68 Dar a ales semința lui Iuda, muntele Sionului, pe care l-a iubit.

[69] Și-a zidit sanctuarul ca cerurile și l-a întemeiat ca pământul pe vecie,

[70] Și l-a ales pe David, slujitorul său, și l-a luat din staule

[71] Și l-a scos din mijlocul oilor care alăptează, ca să pască pe poporul Său Iacov și pe moștenirea Sa Israel.

[72] I-a păscut în integritatea inimii Sale și i-a călăuzit cu mâini înțelepte.

Glorie:

Psalmul 78

Psalmul lui Asaf.

[1] Dumnezeule, neamurile au năvălit în moștenirea Ta, au pângărit templul Tău cel sfânt și au făcut din Ierusalimul o ruină.

[2] Lepădurile robilor Tăi le-ai dat păsărilor cerului să le mănânce și trupurile sfinților Tăi fiarelor pământului.

[3] Sângele lor a fost vărsat ca apa împrejurul Ierusalimului și nu era nimeni care să-i îngroape.

[4] Am ajuns de râsul vecinilor noștri, de ocară și de rușine pentru cei din jurul nostru.

[5] Până când, Doamne, Te vei mânia mereu și va arde gelozia Ta ca focul?

[6] Revarsă-Ți mânia peste neamurile care nu Te cunosc și peste împărățiile care nu cheamă Numele Tău,

[7] Căci l-au devorat pe Iacov și i-au pustiit locuința.

[8] Nu-Ți aduce aminte de păcatele strămoșilor *noștri* care au căzut asupra noastră; să vină repede înaintea noastră îndurarea Ta, căci suntem foarte obosit.

[9] Ajută-ne, Dumnezeul Mântuitorului nostru, pentru slava Numelui Tău; izbăvește-ne și ne iartă păcatele noastre, pentru Numele Tău.

10 De ce zic neamurile: „Unde este Dumnezeul lor?” Să se cunoască printre neamuri, sub ochii noștri, răzbunarea pentru sângele robilor Tăi!

11 Să ajungă înaintea Ta gemetul prinsului de război; prin puterea brațului Tău, păzește pe cei sortiți morții.

12 Întoarce-le vecinilor noștri de șapte ori în sânul lor ocara cu care Te-au ocărât, Doamne!

13 Noi însă, poporul Tău și oile pășunii Tale, Te vom lăuda în veci și vom vesti laudele Tale din neam în neam.

Psalmul 79

1 Către mai marele cântărilor. La *instrumentul* Șoșanim-Edut. Un psalm al lui Asaf.

2 Păstorule al lui Israel, ia aminte; Păstorule al lui Israel, ...

3 Trezește-ți puterea înaintea lui Efraim, Beniamin și Manase și vino să ne mântuiești!

4 Dumnezeule, dă-ne drumul la viață; fă să strălucească fața Ta și vom fi mântuiți.

5 Doamne, Dumnezeul oștirilor, până când Te vei mânia din cauza rugăciunii poporului Tău?

6 I-ai hrănit cu pâinea lacrimilor și le-ai dat să bea lacrimi din belșug,

7 Ne-a făcut de ceartă pentru vecinii noștri și vrăjmașii noștri *ne-au râs.*

8 Dumnezeul oștirilor, întoarce-ne la viață! Fă să strălucească fața Ta și vom fi mântuiți!

9 Tu ai scos via din Egipt, ai izgonit neamurile și ai sădit-o;

10 I-a făcut loc, i-a întărit rădăcinile și a umplut pământul.

11 Munții sunt acoperiți de umbra ei, și ramurile ei sunt ca cedrii lui Dumnezeu;

12 Și-a întins ramurile spre mare și vlăstarele spre râu.

[13] De ce i-ai dărâmat gardurile, ca toți cei ce trec pe cale să le smulgă?

[14] Mistrețul din pădure îl distruge și fiara câmpului îl devorează.

[15] Dumnezeul oștirilor, întoarce-te acum, privește din ceruri și privește și cercetează această vie!

[16] Păzește ce a sădit dreapta Ta și mlădițele pe care Ți le-ai întărit.

[17] El este ars de foc, este tăiat; la mustrarea feței Tale pier.

[18] Mâna Ta să fie peste omul dreptei Tale, peste fiul omului pe care Ți l-ai întărit,

[19] Nu ne vom depărta de la a Te urma; dă-ne viață și vom chema Numele Tău.

[20] Doamne, Dumnezeul oștirilor, întoarce-ne la viață! Fă să strălucească fața Ta și vom fi mântuiți!

Psalmul 80

[1] Către mai-marele corului. Despre tunul din Gat. Un psalm al lui Asaf.

[2] Cântați de bucurie lui Dumnezeu, tăria noastră; strigați de bucurie Dumnezeului lui Iacov!

[3] Cântați un psalm, sunați o tamburină, o harpă dulce cu o psalterie;

[4] Sunați din trâmbiță la luna nouă, la vremea hotărâtă, în ziua sărbătorii noastre!

[5] Căci aceasta este o lege pentru Israel, o poruncă de la Dumnezeul lui Iacov.

[6] El a stabilit aceasta ca mărturie pentru Iosif, când a ieșit din țara Egiptului, unde a auzit sunetul unei limbi pe care n-o cunoștea:

[7] „ I-am luat povara de pe umeri și mâinile i-au fost eliberate de coșuri.

[8] În necaz M-ai chemat și te-am izbăvit; te-am răspuns din mijlocul tunetului; te-am pus la încercare la apele Meriba.

[9] Ascultă, poporul Meu, și îți voi mărturisi; Israele, de m-ai fi ascultat!

[10] Să nu ai alți dumnezei și să nu te închini la niciun dumnezeu străin.

[11] Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului; deschide-ți larg gura, și ți-o voi umple.”

[12] Dar poporul Meu n-a ascultat de glasul Meu și Israel nu s-a supus Mie;

[13] De aceea i-am lăsat pradă încăpățânării inimii lor, ca să umble după gândurile lor.

[14] O, de m-ar asculta poporul Meu și de ar umbla Israel pe căile Mele!

[15] Aș fi în curând înfrânt dușmanii lor și mi-aș fi întors mâna împotriva celor ce-i asupresc:

[16] Cei ce urăsc pe Domnul Îi vor fi robi și prosperitatea lor va dăinui pe vecie;

[17] I-aș hrăni cu cel mai bun grâu și i-aș sătura cu miere din stâncă.

Glorie:

Psalmul 81

Psalmul lui Asaf.

[Dumnezeu] a stat în adunarea zeilor, a rostit judecata printre zei.

[2] Până când veți judeca cu nedreptate și veți fi părtinitori față de cei răi?

[3] Faceți dreptate săracului și orfanului, faceți dreptate celui asuprit și nevoiașului!

[4] Izbăvește pe cel sărac și nevoiaș, izbăvește -/ din mâna celor răi.

[5] Ei nu știu, nu înțeleg, umblă în întuneric; toate temeliile pământului se clătină.

[6] Am zis: „Sunteți dumnezei și toți sunteți fii ai Celui Preaînalt;

[7] Dar veți muri ca oamenii și veți cădea ca orice prinț.

[8] Scoală-Te, Dumnezeule, și judecă pământul, căci Tu vei moșteni toate neamurile.

Psalmul 82

[1] Cântec. Un psalm al lui Asaf.

[2] Dumnezeule, nu tăcea, nu rămâne tăcut și nu rămâne în pace, Dumnezeule,

[3] Căci iată, vrăjmașii Tăi fac gălăgie, și cei ce Te urăsc își ridică capetele;

[4] Au urzit un plan nelegiuit împotriva poporului Tău și au făcut un plan împotriva celor scăpați de Tine.

[5] Ei au zis: „Veniți, să-i nimicim dintre neamuri, ca să nu mai fie pomenit numele lui Israel!”

[6] Au uneltit împreună, au făcut un legământ împotriva Ta:

[7] satele edomiților și ismaeliților, moabiților și agariților,

[8] Ghebal, Amon și Amalec, filistenii și locuitorii Tirului.

[9] Asiria s-a alăturat lor; au fost o forță pentru fiii lui Lot.

[10] Fă-le cum ai făcut lui Madian, cum ai făcut lui Sisera, cum ai făcut lui Iabin la pârâul Chișon,

[11] Care au fost nimicite la Endor, au devenit gunoi de grajd pentru pământ.

[12] Fă-le lor și prinților lor cum le-ai făcut lui Oreb și Zeeb și tuturor căpeteniilor lor cum le-ai făcut lui Zebah și Țalmuna,

[13] care au zis: „Să luăm în stăpânire locuințele lui Dumnezeu!”

[14] Dumnezeul meu, fie-i ca praful în vârtej, ca miriștea pe urmele vântului!

[15] Precum focul arde pădurea și precum flacăra pârjolește munții,

[16] Așadar, urmărește-i cu furtuna Ta și învăluie-i în vârtejul Tău.

[17] Umple-le fețele de rușine, ca să caute Numele Tău, Doamne!

[18] Să fie rușinați și îngroziți pe vecie, să fie înfruntați și nimiciți!

[19] Și să știe că Tu, al cărui nume este numai Domnul, ești Cel Preaînalt peste tot pământul.

Psalmul 83

[1] Către mai-marele corului. Despre tunul din Gat . Al fiilor lui Core. Un psalm.

[2] Cât de încântătoare sunt locuințele Tale, Doamne al oștirilor!

[3] Sufletul meu tânjește după curțile Domnului; inima și trupul meu strigă după Dumnezeul cel Viu.

[4] Pasărea își găsește un adăpost și rândunica un cuib, unde își poate pune puii, la altarele Tale, Doamne al oștirilor, Împăratul meu și Dumnezeul meu.

[5] Fericiți sunt cei ce locuiesc în casa Ta: ei Te vor lăuda neîncetat.

[6] Fericit este omul a cărui tărie este în Tine și a cărui inimă este îndreptată *spre Tine.*

[7] Pe măsură ce trec prin valea lacrimilor, descoperă în ea izvoare și ploaia o acoperă cu binecuvântări;

[8] Ei vin din putere în putere; se înfățișează înaintea lui Dumnezeu în Sion.

[9] Doamne, Dumnezeul oștirilor, ascultă rugăciunea mea; pleacă urechea, Dumnezeul lui Iacov!

[10] Dumnezeule, scutul nostru, privește spre fața unsului Tău!

[11] Căci o zi în curțile Tale face mai bine decât o mie. Aș vrea mai degrabă să fiu ușa Casei lui Dumnezeu decât să locuiesc în corturile nelegiuirii.

[12] Căci Domnul Dumnezeu este soare și scut; Domnul dă har și slavă; El nu va lipsi de niciun bine de cei ce umblă în neprihănire.

[13] Doamne al oștirilor, binecuvântat este omul care se încrede în Tine!

Psalmul 84

[1] Către mai marele cântării. Un psalm al fiilor lui Core.

[2] Doamne, ai avut milă de țara Ta, ai adus înapoi pe prinșii de război ai lui Iacov;

[3] Ai iertat nelegiuirea poporului Tău; ai acoperit toate păcatele lor.

[4] Ți-am potolit toată mânia, ți-am potolit cruzimea mâniei.

[5] Întoarce-ne la viață, Dumnezeul mântuirii noastre, și încetează mânia Ta împotriva noastră!

[6] Vei fi mânios pe noi pentru totdeauna? Îți vei duce mânia din generație în generație?

[7] Nu ne vei învia Tu din nou, ca să se bucure poporul Tău în Tine?

[8] Arată-ne, Doamne, mila Ta și dăruiește-ne mântuirea Ta.

[9] Voi asculta ce va spune Domnul Dumnezeu. El va vesti pace poporului Său și aleșilor Săi, dar să nu cadă din nou în nebunie.

[10] Cu siguranță, mântuirea Lui este aproape de cei ce se tem de El, pentru ca slava să locuiască în țara noastră!

[11] Mila și adevărul se întâlnesc, dreptatea și pacea se sărută.

[12] Adevărul va răsări din pământ și dreptatea va privi din ceruri;

[13] Domnul va da bunătate, și pământul nostru își va da roadele;

[14] Dreptatea va merge înaintea Lui și Îi va netezi pașii pe cale.

Conform celei de-a 11-a kathisme: Trisagion, Tatăl nostru.

Și troparele:

Având, sufletul meu, leacul pocăinței, apropie-te, strigând cu lacrimi și suspine: „Doctore al sufletelor și al trupurilor, izbăvește-mă, Iubitorule de oameni, de multe păcate, pune-mă laolaltă cu desfrânata, tâlharul și vameșul și dăruiește-mi, Dumnezeule, iertare a fărădelegilor mele și mă mântuiește.”

Slavă: Nu l-am urmat pe vameș în pocăință și nu am dobândit lacrimile desfrânatei, căci din orbirea sufletului meu neglijez mustrarea, ci cu mila Ta mă mântuiește, Hristoase Dumnezeule, ca Iubitorule de oameni.

Și acum: Născătoare de Dumnezeu, Fecioară Neprihănită, roagă-te Fiului Tău cu cele mai înalte puteri să ne dăruiască iertare de păcate înainte de sfârșit și mare milă.

Doamne, îndură-te (40) și rugăciune:

Strălucește în inimile noastre, Doamne, Iubitorule de oameni, lumina nestricăcioasă a cunoașterii Tale de Dumnezeu și deschide ochii noștri minții spre a înțelege propovăduirea Ta evanghelică, savurează în noi frica de binecuvântatele Tale porunci, ca, călcând în picioare toate poftele trupești, să trecem duhovnicește prin viață, gândind și făcând tot ce-Ți place. Căci Tu ești luminarea sufletelor și a trupurilor noastre, Hristoase Dumnezeule, și Ție slavă înălțăm, împreună cu Tatăl Tău cel fără de început și cu Preasfântul, Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, amin.

Kathisma 12

Psalmul 85

Rugăciunea lui David.

[1] Pleacă-Ți urechea, Doamne, și ascultă-mă, căci sunt sărac și lipsit.

[2] Păzește-mi sufletul, căci Te tem; mântuiește, Dumnezeul meu, pe robul Tău care se încrede în Tine.

[3] Ai milă de mine, Doamne, căci strig către Tine în fiecare zi.

[4] Veselește sufletul robului Tău, căci către Tine, Doamne, îmi înalț sufletul,

[5] Căci Tu, Doamne, ești bun și îndurător și plin de îndurare față de toți cei ce Te cheamă.

[6] Ascultă-mi rugăciunea, Doamne, și ia aminte la glasul cererii mele.

[7] În ziua necazului meu strig către Tine, căci Tu mă vei auzi.

[8] Nu este nimeni ca Tine printre dumnezei, Doamne, și nu există lucrări ca ale Tale.

[9] Toate neamurile pe care le-ai creat vor veni și se vor închina înaintea Ta, Doamne, și vor slăvi Numele Tău,

[10] Căci Tu ești mare și faci lucruri minunate, Tu, Dumnezeule, numai Tu.

[11] Învață-mă calea Ta, Doamne, ca să umblu în adevărul Tău; întărește-mi inima ca să se teamă de Numele Tău.

[12] Te voi lăuda din toată inima mea, Doamne Dumnezeul meu, și voi slăvi Numele Tău pe vecie,

[13] Căci mare este mila Ta față de mine; mi-ai izbăvit sufletul din adâncul locuinței morților.

[14] Dumnezeule, cei mândri s-au ridicat împotriva mea și o ceată de răzvrătiți vor să-mi ia viața: nu Te pun înaintea lor.

[15] Dar Tu, Doamne, ești un Dumnezeu plin de îndurare și de milă, îndelung răbdător și bogat în bunătate și adevăr,

[16] Întoarce-te la mine și ai milă de mine! Dă tăria Ta robului Tău și mântuiește pe fiul roabei Tale.

[17] Arată-mi un semn bun, ca cei ce mă urăsc să-l vadă și să se rușineze, căci Tu, Doamne, m-ai ajutat și m-ai mângâiat.

Psalmul 86

[1] Un psalm al fiilor lui Core. O cântare.

[2] Temelia lui este pe munții sfinți: Domnul iubește porțile Sionului mai mult decât toate locuințele lui Iacov.

[3] Lucruri glorioase se spun despre tine, cetate a lui Dumnezeu!

[4] Voi pomeni celor ce mă cunosc de Rahab și Babilon; iată, filistenii și Tirul cu Etiopia; *ei vor zice:* „Cutare s-a născut acolo!”

[5] Și se va spune despre Sion: „Cutare om s-a născut în el și Cel Preaînalt l-a întărit.”

[6] Domnul va scrie în numărătoarea neamurilor: „Cutare s-a născut acolo.”

[7] Și cei ce cântați și vă jucați, toate izvoarele mele sunt în voi.

Psalmul 87

[1] Cântec. Un psalm al fiilor lui Core. Pentru mai marele cântăreților din Mahalat, pentru cântat. Învățătura lui Heman ezrahitul.

[2] Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, zi și noapte strig înaintea Ta:

[3] Să ajungă rugăciunea mea înaintea Ta; pleacă-Ți urechea la cererea mea.

[4] Căci sufletul meu este plin de necazuri și viața mea este aproape de iad.

[5] Sunt ca cei ce se coboară în groapă, sunt ca un om fără putere.

[6] aruncați printre morți, ca cei uciși care zac în mormânt, de care nu-Ți mai amintești și care sunt lepădați din mâna Ta.

[7] M-ai pus în groapa cea mai de jos, în întuneric, în groapa fără fund.

[8] Mânia Ta este grea asupra mea și mă lovești cu toate valurile Tale.

[9] Ai îndepărtat de mine pe cunoscuții mei, m-ai făcut o urâciune pentru ei; sunt închis și nu pot ieși.

[10] Ochiul meu este obosit de durere; toată ziua am strigat către Tine, Doamne, mi-am întins mâinile spre Tine.

[11] Vei face Tu minuni pentru cei morți? Se vor învia morții și Te vor lăuda?

[12] Sau se va vesti oare îndurarea Ta în mormânt și adevărul Tău în locul stricăciunii?

[13] Se vor cunoaște oare minunile Tale în întuneric sau dreptatea Ta în țara uitării?

[14] Dar eu strig către Tine, Doamne, și rugăciunea mea ajunge înaintea Ta dis-de-dimineață.

15 De ce, Doamne, îmi lepăzi sufletul și de ce Îți ascunzi fața de la mine?

16 Sunt nenorocit și slăbit din tinerețea mea; port spaimele Tale și sunt obosit.

17 Mânia Ta a trecut peste mine; spaimele Tale m-au zdrobit.

18 Mă înconjoară toată ziua ca apa, mă înconjoară cu toții deodată.

19 Mi-ai îndepărtat prietenul și confidentul; cunoscuții mei nu se mai văd.

Glorie:

Psalmul 88

1 Învățăturile lui Etham ezrahitul.

2 Voi cânta îndurările Tale, Doamne, în veci și voi vesti adevărul Tău cu gura mea din neam în neam.

3 Căci zic: „Îndurarea este întemeiată pe vecie; Tu ți-ai întărit adevărul în ceruri, *când ai zis:*

4 „ Am făcut un legământ cu alesul Meu și am jurat lui David, robului Meu:

5 Îți voi întări sămânța pe vecie, îți voi zidi tronul din generație în generație.”

6 Cerurile vor lăuda minunile Tale, Doamne, și adevărul Tău în adunarea sfinților.

7 Căci cine se poate asemăna cu Domnul în ceruri? Cine se poate asemăna cu Domnul între fiii lui Dumnezeu?

8 Dumnezeu este înfricoșător în marea adunare a sfinților; El este înfricoșător pentru toți cei din jurul Lui.

9 Doamne, Dumnezeul oștirilor, cine este puternic ca Tine, Doamne? Și adevărul Tău este înconjurător de tot.

10 Tu stăpânești furia mării; când se izbesc valurile ei, le liniștești.

[11] Ai doborât-o pe Rahab ca pe una ucisă; cu brațul Tău cel puternic ți-ai risipit dușmanii.

[12] Cerurile sunt ale Tale și pământul este al Tău; Tu ai întemeiat lumea și tot ce este în ea.

[13] Tu ai creat miazănoaptea și miazăzile; Taborul și Hermonul se bucură de Numele Tău.

[14] Brațul Tău este puternic, mâna Ta este puternică, dreapta Ta este înălțată.

[15] Dreptatea și neprihănirea sunt locuința tronului Tău; mila și adevărul merg înaintea feței Tale.

[16] Fericit este poporul care cunoaște sunetul trâmbiței; el umblă în lumina feței Tale, Doamne.

[17] Ei se bucură de Numele Tău toată ziua și sunt înălțați prin dreptatea Ta.

[18] Căci Tu ești podoaba puterii lor și prin bunăvoința Ta se înalță puterea noastră.

[19] Scutul nostru este al Domnului, și împăratul nostru este al Sfântului lui Israel.

[20] Tu ai vorbit odată într-o vedenie Sfântului Tău și ai zis: „Am ajutat pe cel puternic și l-am înălțat pe cel ales din popor.

[21] L-am găsit pe David, robul Meu, și l-am uns cu untdelemnul Meu cel sfânt.

[22] Mâna Mea va fi cu el și brațul Meu îl va întări.

[23] Vrăjmașul nu-l va birui, nici fiul fărădelegii nu-l va asupri.

[24] Îi voi zdrobi dușmanii înaintea lui și îi voi lovi pe cei ce-l urăsc.

[25] Adevărul și îndurarea Mea vor fi cu el și în Numele Meu puterea lui va fi înălțată.

[26] Îi voi pune mâna peste mare și dreapta Lui peste râuri.

[27] El Mă va chema: „Tu ești Tatăl meu, Dumnezeul meu și Stânca mântuirii mele!”

[28] Îl voi face întâiul născut, mai presus de regii pământului,

[29] Îi voi păstra îndurarea Mea pe vecie și legământul Meu cu el va dăinui neclintit.

[30] Voi face ca sămânța lui să dăinuie pe vecie și tronul lui să fie ca zilele cerurilor.

[31] Dacă copiii lui părăsesc Legea Mea și nu umblu după orânduirile Mele,

[32] Dacă vor călca legile Mele și nu vor păzi poruncile Mele:

[33] Voi pedepsi fărădelegile lor cu nuiaua și nelegiuirea lor cu lovituri;

[34] Dar nu-Mi voi lua mila de la el și nu-Mi voi schimba adevărul.

[35] Nu-Mi voi încălca legământul și nu voi schimba ce a ieșit de pe buzele Mele.

[36] Am jurat odată pe sfințenia Mea: „Să mint oare pe David?”

[37] Sămânța lui va dăinui pe vecie și tronul lui va fi ca soarele înaintea Mea,

[38] El va fi întărit pe vecie ca luna și un martor credincios în ceruri.”

[39] Dar *acum* l-ai respins și l-ai disprețuit, Te-ai mâniat pe unsul Tău;

[40] Ai disprețuit legământul robului Tău și i-ai aruncat coroana la pământ;

[41] I-a dărâmat toate zidurile și i-a prefăcut cetățile în ruine.

[42] Toți cei ce trec pe cale îl jefuiesc; el este de râsul vecinilor săi.

[43] Ai înălțat dreapta potrivnicilor lui și i-ai înveselit pe toți vrăjmașii lui;

[44] I-ai întors ascuțișul sabiei și nu l-ai făcut să stea neclintit în luptă;

[45] I-a luat slava și i-a aruncat tronul la pământ;

[46] I-a scurtat zilele tinereții și l-a acoperit de rușine.

[47] Până când, Doamne, Te vei ascunde neîncetat și va arde mânia Ta ca focul?

[48] Adu-ți aminte de vârsta mea: pentru ce deșertăciune i-ai creat pe toți fiii oamenilor?

[49] Cine dintre oameni a trăit și n-a văzut moartea și și-a izbăvit sufletul din mâna Locuinței Morților?

[50] Unde sunt îndurările Tale de odinioară, Doamne? I-ai jurat lui David în adevărul Tău.

[51] Adu-Ți aminte, Doamne, de ocara robilor Tăi, pe care o port în sânul meu din partea tuturor neamurilor puternice:

[52] Cum Te ocărăsc vrăjmașii Tăi, Doamne, și cum pângărind pașii unsului Tău?

[53] Binecuvântat fie Domnul în veci! Amin, amin.

Glorie:

Psalmul 89

[1] Rugăciunea lui Moise, omul lui Dumnezeu.

[2] Doamne, Tu ești refugiul nostru din generație în generație.

[3] Înainte ca munții să se fi născut și Tu să fi întocmit pământul și lumea, și din veșnicie în veșnicie Tu ești Dumnezeu.

[4] Tu îl întorci pe om la stricăciune și zici: <Întoarceți-vă, fii ai oamenilor!>

[5] Căci o mie de ani sunt înaintea Ta ca ziua de ieri, când a trecut, și *ca* o strajă în noapte.

[6] Îi duci *ca* un râu; sunt *ca* un vis, ca iarba care răsare dimineața, dimineața înflorește și înflorește, dar seara este tăiată și se usucă.

[7] Căci suntem mistuiți de mânia Ta și suntem îngroziți de furia Ta.

[8] Ai pus nelegiuirile noastre înaintea Ta și faptele noastre ascunse în lumina feței Tale.

[9] Toate zilele noastre se termină în mânia Ta; anii noștri se termină ca un zgomot.

[10] Zilele anilor noștri sunt șaptezeci de ani, iar dacă suntem mai puternici, optzeci de ani; iar vremea lor cea mai bună este munca și boala, căci ele trec repede și noi fugim.

[11] Cine cunoaște puterea mâniei Tale și urgia Ta, după măsura fricii Tale?

[12] Învață-ne să ne numărăm zilele, ca să dobândim o inimă înțeleaptă.

[13] Întoarce-Te, Doamne! Până când? Ai milă de robii Tăi!

[14] Satură-ne dimineața cu îndurarea Ta, ca să ne bucurăm și să ne veselim în toate zilele noastre.

[15] Fă-ne să ne bucurăm de zilele *în care* ne-ai asuprit, de anii *în care* am văzut rele.

[16] Arată-se lucrarea Ta peste robii Tăi și slava Ta peste copiii lor!

[17] Favoarea Domnului Dumnezeului nostru să fie peste noi și să ne dea spor în lucrarea mâinilor noastre; să ne dea spor în lucrarea mâinilor noastre!

Psalmul 90

[Cântarea de laudă a lui David.]

[1] Cel ce locuiește în locul ascuns al Celui Preaînalt va rămâne la umbra Celui Atotputernic,

[2] El zice Domnului: „El este refugiul meu și cetățeața mea, Dumnezeul meu, în care mă încred!”

[3] El te va izbăvi din lațul vânătorului și din ciuma ucigașă,

[4] El te va acoperi cu penele Lui și sub aripile Lui te vei încrede; adevărul Lui îți va fi scut și pavăză.

[5] Nu te vei teme de groaza nopții, nici de săgeata care zboară ziua,

[6] ciuma care umblă în întuneric, pustiirea care face pustiire la amiază.

[7] O mie vor cădea lângă tine și zece mii la dreapta ta, dar nu se va apropia de tine.

[8] Vei privi doar cu ochii tăi și vei vedea răsplata celor răi.

[9] Căci tu *ai zis:* „Domnul este refugiul meu!” L-ai făcut pe Cel Preaînalt refugiul tău.

[10] Niciun rău nu te va atinge și nicio urgie nu se va apropia de locuința ta;

[11] Căci El va porunci îngerilor Săi să te păzească în toate căile tale:

[12] Te vor purta în mâini, ca nu cumva să-ți lovești piciorul de vreo piatră.

[13] Vei călca peste aspidă și peste basilisc, vei călca în picioare leul și dragonul.

[14] „Fiindcă și-a pus dragostea spre Mine, îl voi izbăvi; îl voi înălța, pentru că cunoaște Numele Meu.

[15] El Mă va chema, și Eu îi voi răspunde; voi fi cu el în necaz; Îl voi izbăvi și-l voi slăvi.

[16] Îl voi sătura cu viață lungă și-i voi arăta mântuirea Mea.”

Conform celei de-a 12-a kathisme: Trisagion, Tatăl nostru.

Și troparele:

Tu ai primit, Doamne, lacrimile desfrânatei și ale lui Petru și l-ai îndreptățit pe vameșul care suspina din adâncul sufletului său, și pe mine, care cad înaintea Ta cu căință, fă bine, Mântuitorule, și miluiește-mă.

Slavă: Primește-mă ca pe un vameș, Doamne, curățește-mă ca pe o desfrânată, Stăpâne, miluiește-mă ca pe o cananeeancă, după marea Ta îndurare.

Și acum: Maica luminii, Preasfântă Fecioară Maria, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, ca dimineața marii Sale milostiviri să strălucească în sufletele noastre.

Doamne, îndură-te (40) și rugăciune:

Doamne Dumnezeul meu, Tu singur ești bun și filantrop, milostiv și blând, adevărat și drept, generos și milostiv, Dumnezeul nostru; fie ca puterea Ta să vină peste mine, slujitorul Tău păcătos și nevrednic, și să-mi întărească templul cu Evanghelia învățăturii Tale dumnezeiești. Stăpâne și iubitor de oameni, bun și milostiv, luminează-mi sufletul și trupul prin voia Ta. Curăță-mă de toată răutatea și păcatul, păzește-mă neîntinat și fără prihană de toată influența și lucrarea diavolului și dă-mi, prin bunătatea Ta, să gândesc și să lucrez după voia Ta, în frica Ta să fac ceea ce-Ți este plăcut până la ultima mea suflare, ca prin mila Ta cea nepătrunsă să-mi păzești trupul, sufletul, mintea și gândurile de toate

vicleșugurile vrăjmașului. Doamne, Doamne, acoperă-mă cu mila Ta și nu mă părăsi pe mine, păcătosul și necuratul și nevrednicul slujitor al Tău, căci Tu ești Apărătorul meu, Doamne, și Ție este lauda mea pururea și Ție înalț slavă, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Kathisma 13

Psalmul 91

Psalmul 1. O cântare pentru ziua de Sabat.

2 Bine este să mulțumim Domnului și să cântăm laude Numelui Tău, Tu, Cel Preaînalt,

3 Ca să vestesc bunătatea Ta dimineața și adevărul Ta noaptea,

4 la instrumentul cu zece coarde și la psaltire, cu un cântec la harpă.

5 Căci Tu, Doamne, m-ai bucurat prin lucrarea Ta; mă desfătez în lucrarea mâinilor Tale.

6 Cât de mari sunt lucrările Tale, Doamne, și cât de adânci sunt gândurile Tale!

7 Omul nebun nu știe, iar omul simplu nu înțelege.

8 Cât timp cei răi încolțesc ca iarba și cei care săvârșesc nelegiuirea înfloresc, ca să piară pe vecie,

9 Tu ești preaînalt, Doamne, pentru totdeauna!

10 Căci iată, vrăjmașii Tăi, Doamne, iată, vrăjmașii Tăi sunt nimiciți și toți cei ce săvârșesc nelegiuirea sunt împrăștiați.

11 Dar Tu îmi înalți cornul ca pe cornul unicornului și sunt uns cu untdelemn proaspăt;

12 Ochiul meu vede pe vrăjmașii mei și urechile mele aud despre cei răi care se ridică împotriva mea.

[13] Cel drept va înflori ca palmierul, va crește ca cedrul din Liban.

[14] Cei sădiți în Casa Domnului vor înflori în curțile Dumnezeului nostru;

[15] Sunt roditoare chiar și la bătrânețe, suculente și proaspete,

[16] Ca să pot vesti că Domnul, Stânca mea, este drept și că în El nu este nelegiuire.

Psalmul 92

[O cântare de laudă a lui David. În ziua dinaintea Sabatului, când țara este locuită.]

[1] Domnul domnește; El este îmbrăcat cu măreție; Domnul este îmbrăcat cu putere și încins; de aceea lumea este întărită și nu se poate clătina.

[2] Tronul Tău este întemeiat din vremuri străvechi; Tu ești din veșnicie.

[3] Râurile își înalță glasul, Doamne, râurile își înalță valurile.

[4] Dar mai mult decât vuietul multor ape și decât valurile puternice ale mării, Domnul este puternic în locurile înalte.

[5] Mărturiile Tale sunt demne de încredere; Casa Ta, Doamne, este sfințenie pe vecie.

Psalmul 93

[Un psalm al lui David pentru a patra zi a săptămânii.]

[1] Dumnezeul răzbunării, Doamne, Dumnezeul răzbunării, arată-Te!

[2] Scoală-te, Judecătorule al pământului, și dă pedeapsa celor mândri!

[3] Până când, Doamne, vor umbla cei răi, până când se vor bucura cei răi?

[4] Ei rostesc cuvinte îndrăznețe; toți cei ce săvârșesc nelegiuirea se tâlesc;

[5] Ei calcă în picioare poporul Tău, Doamne, asupresc moștenirea Ta;

[6] Ei ucid văduva și străinul și dau la moarte orfanii.

[7] Și ei zic: „Domnul nu va vedea și Dumnezeul lui Iacov nu va ști!”

[8] Veniți-vă la minte, neînțelepți! Când veți fi înțelepți, nebunilor?

[9] Cel ce a sădit urechea, oare n-aude și cel ce a întocmit ochiul, oare n-a vedea?

[10] Cel ce învață neamurile, nu mustră El oare? Cel ce învață pe om priceperea.

[11] Domnul cunoaște gândurile oamenilor și cunoaște că sunt deșarte.

[12] Fericit este omul pe care îl pedepsești Tu, Doamne, și pe care îl înveți din Legea Ta,

[13] Ca să aibă odihnă în zilele necazului, până când i se va săpa groapa celui rău.

[14] Căci Domnul nu va lepăda pe poporul Său și nu va părăsi moștenirea Sa.

[15] Căci judecata se va întoarce la dreptate și toți cei cu inima dreaptă o *vor urma .*

[16] Cine se va ridica pentru mine împotriva celor răi? Cine se va ridica pentru mine împotriva celor care săvârșesc nelegiuirea?

[17] Dacă Domnul nu mi-ar fi fost ajutorul, sufletul meu ar fi locuit curând în *țara* tăcerii.

[18] Când am zis: „Mi se clatină piciorul”, îndurarea Ta, Doamne, m-a susținut.

[19] Chiar dacă necazurile inimii mele sunt multe, mângâierile Tale îmi înveselesc sufletul.

[20] Va sta oare lângă tine scaunul ucigașilor, care urzesc violență împotriva legii?

[21] Se năpustesc în mulțime împotriva sufletului celui drept și condamnă sângele nevinovat.

[22] Dar Domnul este cetăreața mea și Dumnezeul meu este stânca mea de adăpost.

[23] El va aduce asupra lor nelegiuirea lor și îi va nimici prin răutatea lor; Domnul Dumnezeul nostru îi va nimici.

Glorie:

Psalmul 94

[Cântarea de laudă a lui David.]

1 Veniți, să cântăm Domnului, să strigăm de bucurie către Stânca mântuirii noastre.

2 Să venim înaintea feței Lui cu mulțumiri, să strigăm către El cu cântări,

3 Căci Domnul este un Dumnezeu mare și un Împărat mare mai presus de toți dumnezeii.

4 În mâna Lui sunt adâncurile pământului și vârfurile munților sunt ale Lui;

5 Marea este a Lui și El a făcut-o; și mâinile Lui au întocmit uscatul.

6 Veniți, să ne închinăm și să ne plecăm, să îngenunchem înaintea Domnului, Făcătorul nostru;

7 Căci El este Dumnezeul nostru, iar noi suntem poporul pășunii Lui și oile mâinii Lui. O, de ați auzi acum glasul Lui!

8 " Nu vă împietriți inimile, ca la Meriba, ca în ziua ispitei în pustie,

9 Unde părinții voștri m-au ispitit, m-au pus la încercare și mi-au văzut lucrările.

10 Patruzeci de ani am fost supărat pe această generație și am zis: „Acesta este un popor cu inima rătăcită; nu cunosc căile Mele,

11 De aceea am jurat în mânia Mea că nu vor intra în odihna Mea."

Psalmul 95

[Cântarea de laudă a lui David. La zidirea Casei.]

Cântați Domnului o cântare nouă! Cântați Domnului, tot pământul!

2 Cântați Domnului, binecuvântați Numele Lui, vestiți mântuirea Lui zi de zi!

3 Vesteați slava Lui printre neamuri, minunile Lui printre toate popoarele!

4 Căci mare este Domnul și vrednic de laudă; El este de temut mai presus de toți dumnezeii.

5 Căci toți dumnezeii neamurilor sunt niște idoli, dar Domnul a făcut cerurile.

6 Slavă și măreție sunt înaintea Lui, putere și frumusețe sunt în sanctuarul Lui.

7 Dați Domnului, familii ale popoarelor, dați Domnului slavă și onoare!

8 Dați Domnului slava cuvenită Numelui Lui, aduceți daruri de jertfă și intrați în curțile Lui!

9 Închinați-vă Domnului în sfințenie, în strălucirea Lui; tremurați înaintea Lui, tot pământul!

10 Spuneți neamurilor: „Domnul împărătește; de aceea lumea este întărită și nu se poate clătina. El va judeca neamurile cu dreptate!”

11 Să se bucure cerurile și să se veselească pământul; să vuiască marea și tot ce o umple!

12 Să se bucure câmpul și tot ce este în el și să se veselească toți copacii din crânguri!

13 Înaintea feței Domnului, căci El vine, căci El vine să judece pământul. El va judeca lumea cu dreptate și popoarele cu adevărul Său.

Psalmul 96

[Un psalm al lui David, când țara lui a fost întărită.]

1 Domnul împărătește; să se bucure pământul, să se veselească mulțimea ostroavelor.

2 Nori și întuneric sunt în jurul Lui; dreptatea și judecata sunt locuința tronului Lui.

3 Un foc merge înaintea lui și arde pe dușmanii lui de jur împrejur.

4 Fulgerele Lui luminează lumea; pământul vede și se cutremură.

[5] Munții se topesc ca ceara înaintea Domnului, înaintea Domnului întregului pământ.

[6] Cerurile vestesc dreptatea Lui și toate neamurile văd slava Lui.

[7] Toți cei ce slujesc chipurilor cioplite și cei ce se laudă cu idoli să fie rușinați! Închinați-vă Lui, toți dumnezeii!

[8] Sionul aude și se bucură, și fiicele lui Iuda se veselesc din cauza judecăților Tale, Doamne.

[9] Căci Tu, Doamne, ești înalt peste tot pământul, înălțat mai presus de toți dumnezeii.

[10] Voi, cei ce iubiți pe Domnul, urâți răul. El păzește sufletele sfinților Săi și îi izbăvește din mâna celor răi.

[11] Lumina strălucește peste cei drepți și bucuria peste cei cu inima curată.

[12] Bucurați-vă, drepților, în Domnul și preaslăviți pomenirea sfințeniei Lui.

Glorie:

Psalmul 97

Psalmul [lui David].

[1] Cântați Domnului o cântare nouă, căci El a făcut lucruri minunate; dreapta Lui și brațul Lui cel sfânt L-au adus biruință.

[2] Domnul Și-a descoperit mântuirea, Și-a vestit dreptatea înaintea ochilor poporului.

[3] Și-a adus aminte de îndurarea Lui și de credincioșia Lui față de casa lui Israel. Toate marginile pământului au văzut mântuirea Dumnezeului nostru.

[4] Strigați de bucurie Domnului, tot pământul! Bucurați-vă, veseliți-vă și cântați!

[5] Cântați Domnului cu harpa, cu harpa și cu glasul cântărilor de laudă!

[6] Cu sunet de trâmbițe și cornuri, bucurați-vă înaintea Domnului Împărat.

[7] Să vuiască marea și tot ce o umple, lumea și cei ce locuiesc în ea!

[8] Să bată râurile din palme, să se bucure munții împreună

[9] Înaintea feței Domnului, căci El vine să judece pământul. El va judeca lumea cu dreptate și popoarele cu neprihănire.

Psalmul 98

[Un psalm al lui David.]

[1] Domnul domnește; să tremure neamurile; El șade pe heruvimi; să se cutremure pământul.

[2] Domnul este mare în Sion și înălțat mai presus de toate neamurile.

[3] Să laude Numele Tău cel mare și înfricoșător: sfânt este!

[4] Și stăpânirea împăratului iubește judecata; Tu ai întărit dreptatea; ai făcut judecată și dreptate în Iacov.

[5] Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și închinați-vă la așternutul picioarelor Lui; El este sfânt.

[6] Moise și Aaron, dintre preoți, și Samuel, dintre cei ce chemau Numele Lui, au strigat către Domnul, și El i-a ascultat.

[7] El le-a vorbit în stâlpul de nor; și ei au păzit poruncile Lui și legile pe care li le-a dat.

[8] Doamne, Dumnezeul nostru, Tu i-ai ascultat; Tu ai fost pentru ei un Dumnezeu care le iartă și le pedepsește faptele.

[9] Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și închinați-vă la muntele Lui cel sfânt, căci Domnul Dumnezeul nostru este sfânt.

Psalmul 99

Un psalm de laudă.

1 Strigați Domnului un cântec de bucurie, tot pământul!

2 Slujiți Domnului cu bucurie, veniți înaintea Lui cu cântări.

3 Să știți că Domnul este Dumnezeu și că El ne-a creat și că noi suntem ai Lui, poporul Lui și oile pășunii Lui.

4 Intrați pe porțile Lui cu mulțumiri și în curțile Lui cu laude! Lăudați-L și binecuvântați Numele Lui,

5 Căci Domnul este bun; îndurarea Lui ține în veac și adevărul Lui dăinuie din neam în neam.

Psalmul 100

Psalmul lui David.

1 Voi cânta despre îndurare și judecată; Îți voi cânta laude, Doamne.

2 Voi medita la calea neprihănirii: „Când vei veni la mine?” Voi umbla în integritatea inimii mele în mijlocul casei mele.

3 Nu voi pune înaintea ochilor mei nimic rău; urăsc fapta nelegiuirii: ea nu se va lipi de mine.

4 O inimă perversă se va depărta de mine; nu voi cunoaște răul.

5 Pe cel ce defăimează în secret pe aproapele său îl voi izgoni; pe cel cu privirea mândră și inima trufașă nu-l voi tolera.

6 Ochii Mei sunt peste credincioșii țării, ca să locuiască împreună cu Mine; cel ce umblă pe calea neprihănirii, acela Îmi va sluji.

7 Nimeni care umblă cu înșelăciune nu va locui în casa Mea; nimeni care spune minciuni nu va rămâne înaintea ochilor Mei.

8 Îi voi nimici devreme pe toți cei răi din țară, ca să-i stârpesc din cetatea Domnului pe toți cei ce săvârșesc fărădelegile.

Conform celei de-a 13-a kathisme: Trisagion, Tatăl nostru.

Și troparele:

Cu ochi milostiv, Doamne, privește spre smerenia mea, căci viața mea trece și din faptele mele nu este mântuire pentru mine. De aceea mă rog: cu ochi milostiv, Doamne, privește spre smerenia mea și mă mântuiește.

Slavă: Gândește-te, suflete al meu, la ziua Judecății de Apoi și ia aminte cum te vei înfățișa înaintea Judecătorului, căci judecata este nemiloasă față de cei ce n-au arătat milă. Strigă către Hristos Dumnezeu: „Văzătorule inimilor, am greșit, înainte ca să mă osândești, miluiește-mă”.

Și acum: Gândindu-mă la ziua și ceasul judecății Tale cumplite, Hristoase, înfricoșătoare și nestricăcioase, tremur ca un ticălos, având multe fapte rele și rușinoase săvârșite de mine. De aceea, cu frică cad înaintea Ta, strigând în suferință: „Prin rugăciunile Celei care Te-a născut pe Tine, Preamilostive, mântuiește-mă.”

Doamne, îndură-te (40) și rugăciune:

Doamne Sfinte, Care locuiești în ceruri și cu ochiul Tău atotvăzător privești toată făptura! Înaintea Ta ne plecăm capetele și sufletele și Ție ne rugăm, Sfântul Sfintelor: întinde mâna Ta nevăzută din sfânta Ta locaș și binecuvântează-ne pe toți, și dacă am greșit cumva înaintea Ta, cu voie sau fără voie, ca un Dumnezeu bun și milostiv, iartă-ne, dându-ne binecuvântările Tale pașnice. Căci este firea Ta să ai milă și să mântuiești, Dumnezeul nostru, și Ție înălțăm slavă, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Kathisma 14

Psalmul 101

[1] O rugăciune pentru cel nenorocit, când este abătut și își varsă durerea înaintea Domnului.

[2] Doamne, ascultă rugăciunea mea și strigătul meu să ajungă la Tine.

[3] Nu-mi ascunde fața Ta; pleacă-Ți urechea spre mine în ziua necazului meu; răspunde-mi repede în ziua când te chem.

[4] Căci zilele mele se mistuie ca fumul și oasele mele ard ca o tăciune aprinsă.

[5] Inima mea este lovită și se usucă ca iarba, încât uit să-mi mănânc pâinea;

[6] Din cauza gemetelor mele, oasele mele se lipesc de carnea mea.

[7] Sunt ca un pelican în pustie, ca o bufniță printre dărâmături;

[8] Nu dorm și stau ca o pasăre singuratică pe acoperiș.

[9] Toată ziua mă ocărăsc dușmanii mei, iar cei ce mă urăsc mă blestemă.

[10] Mănânc cenușă ca pâine și îmi amestec băutura cu lacrimi,

[11] Din cauza mâniei și a indignării Tale, căci m-ai înălțat și m-ai doborât.

[12] Zilele mele sunt ca umbra care se șterge și eu mă ofilesc ca iarba.

[13] Dar Tu, Doamne, dăinuiești pe vecie și pomenirea Ta dăinuie din neam în neam.

[14] Te vei scula, vei avea milă de Sion, căci a venit vremea să ai milă de el, căci a venit vremea.

[15] Căci slujitorii Tăi au iubit chiar și pietrele lui și au milă de țărâna lui.

[16] Neamurile se vor teme de Numele Domnului și toți împărații pământului de slava Ta.

[17] Căci Domnul va zidi Sionul și Se va arăta în slava Lui;

[18] El va privi la rugăciunea celor neputincioși și nu va disprețui cererea lor.

[19] Acestea vor fi scrise pentru generația viitoare și generația viitoare va lăuda pe Domnul,

[20] Căci El a privit din înălțimea Lui sfântă; din ceruri Domnul a privit spre pământ,

[21] să aud gemetele prizonierilor, să eliberez pe fiii morții,

[22] ca să vestească Numele Domnului în Sion și lauda Lui în Ierusalim,

[23] Când neamurile și împărățiile se vor aduna ca să-I slujească Domnului.

[24] Mi-a slăbit puterile pe cale, mi-a scurtat zilele.

[25] Am zis: „Dumnezeul meu, nu mă lua la mijlocul zilelor mele! Anii Tăi sunt din generație în generație!“

[26] La început, Tu ai întemeiat pământul și cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale.

[27] Ei vor pieri, dar Tu vei rămâne; toți se vor învechi ca o haină; ca pe o veșmânt îi vei schimba și se vor schimba.

[28] Dar Tu ești același și anii Tăi nu se vor sfârși.

[29] Copiii robilor tăi vor trăi, și sămânța lor va fi întărită înaintea ta.

Psalmul 102

Psalmul lui David.

[1] Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul și tot ce este în mine să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt.

[2] Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate binefacerile Lui.

[3] El iartă toate nelegiuirile tale, El vindecă toate bolile tale;

[4] El îți izbăvește viața din groapă, te încununează cu îndurare și cu milă de bine;

[5] El îți satură pofta cu bunătăți; tinerețea ta se înnoiește ca a vulturului.

[6] Domnul îndeplinește dreptatea și judecata pentru toți cei asupriți.

[7] El i-a arătat lui Moise căile Sale și copiilor lui Israel faptele Sale.

[8] Domnul este îndurător și milostiv, încet la mânie și plin de îndurare.

[9] El nu este pururea mânios și nu poartă veșnic mânie.

[10] El nu ne-a tratat după nelegiuirile noastre și nu ne-a pedepsit după păcatele noastre.

11 Căci cât de înalte sunt cerurile față de pământ, atât de mare este îndurarea Domnului față de cei ce se tem de El.

12 Cât de departe este răsăritul de apus, așa de departe a îndepărtat El fărădelegile noastre de la noi;

13 Cum se îndură un tată de copiii săi, așa se îndură Domnul de cei ce se tem de El.

14 Căci El ne cunoaște făptura; Își amintește că suntem țărână.

15 Zilele omului sunt ca iarba; el înflorește ca floarea câmpului.

16 Trece vântul peste ea și dispare; locul ei nu o mai cunoaște.

17 Dar mila Domnului este din veșnicie în veșnicie peste cei ce se tem de El,

18 Și dreptatea Lui este peste copiii copiilor lor, peste cei ce păzesc legământul Lui și își amintesc de poruncile Lui ca să le împlinească.

19 Domnul Și-a întemeiat tronul în ceruri și Împărăția Lui stăpânește peste toate.

20 Binecuvântați pe Domnul, toți îngerii Lui, puternici în putere, care împliniți cuvântul Lui și ascultați de glasul cuvântului Lui!

21 Binecuvântați pe Domnul, toate oștirile Lui, voi, care Îi slujiți și care împliniți voia Lui!

22 Binecuvântați pe Domnul, toate lucrările Lui, în toate locurile stăpânirii Lui. Binecuvântați, suflete al meu, pe Domnul!

Glorie:

Psalmul 103

[Un psalm al lui David despre crearea lumii.]

1 Binecuvântează pe Domnul, suflete al meu! Doamne, Dumnezeul meu, Tu ești nespus de mare, Tu ești îmbrăcat cu slavă și măreție.

[2] Te îmbraci cu lumină ca cu o haină, întinzi cerurile ca pe un cort;

[3] Îți zidești palatele înalte pe ape, faci din nori carul Tău și călărești pe aripile vântului.

[4] Tu faci din îngerii Tăi duhuri, și din slujitorii Tăi flăcări de foc.

[5] Tu ai întemeiat pământul pe temeliile lui; el nu se va clătina în veac și în veci de veci.

[6] L-ai acoperit cu adâncul ca cu o haină; apele stăteau pe munți.

[7] La mustrarea Ta fug, la vuietul tunetului Tău se răzgândesc;

[8] Ei se suie pe munți, se coboară în văi, la locul pe care li l-ai hotărât.

[9] Ai pus un hotar pe care nu-l vor trece și nici nu se vor întoarce să acopere țara.

[10] Tu trimiți izvoare în văi, ape curg printre munți,

[11] Ele dau de băut tuturor fiarelor câmpului; măgarii sălbatici își potolesc setea.

[12] Păsările cerului locuiesc printre ele, cântă printre ramuri.

[13] Tu udi munții din înălțimile Tale; pământul se sătură de roadele lucrărilor Tale.

[14] Tu faci iarba să crească pentru vite și verdeața pentru slujba omului, ca el să scoată hrană din pământ,

[15] Și vinul care veselește inima omului și untdelemnul care îi face fața strălucitoare și pâinea care întărește inima omului.

[16] Copacii Domnului, cedrii Libanului pe care i-a sădit El, sunt sătui;

[17] Păsările își fac cuib în ele, brazii sunt un adăpost pentru barză,

[18] Munții înalți sunt pentru gazele, iar stâncile sunt un adăpost pentru iepuri.

[19] El a făcut luna ca să *marcheze* anotimpurile; soarele își cunoaște apusul.

[20] Tu faci întunericul și se face noapte; în el se plimbă toate fiarele pădurii;

[21] Leii răcnesc după prada lor și cer de la Dumnezeu hrana lor.

[22] Răsare soarele, ele se adună și se culcă în bârlogurile lor;

[23] Omul iese la lucrul său și la munca sa până seara.

[24] Cât de multe sunt lucrările Tale, Doamne! Le-ai făcut pe toate cu înțelepciune; pământul este plin de bogățiile Tale.

[25] Aceasta este marea, mare și spațioasă, cu nenumărate târâtoare, mici și mari;

[26] Acolo navighează corăbiile și acolo este Leviatanul pe care l-ai creat să se joace în el.

[27] Toți așteaptă spre Tine ca să le dai hrana la vremea potrivită.

[28] Când le dai, ei primesc; când Îți deschizi mâna, ei se sătură de bunătăți.

[29] Când Îți ascunzi fața, ei se sperie; când le iei suflarea, mor și se întorc în țărâna lor.

[30] Trimiți Duhul Tău, ele sunt create și înnoiești fața pământului.

[31] Domnul să fie slavă în veci de veci, Domnul să se bucure de lucrările Sale.

[32] El privește pământul, și acesta se cutremură; atinge munții, și ei scot fum.

[33] Voi cânta Domnului cât *voi* trăi, Îi voi lăuda Dumnezeului meu cât voi fi.

[34] Cântecul meu să-I fie plăcut; eu mă voi bucura în Domnul.

[35] Să piară păcătoșii de pe pământ și să nu mai fie cei fărădelegi.
Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul! Aliluia!

Glorie:

Psalmul 104

[1] Lăudați pe Domnul, chemați Numele Lui, vestiți lucrările Lui printre popoare.

[2] Cântați-I și lăudați-I, povestești toate lucrările Lui minunate.

[3] Lăudați-vă în Numele Lui cel sfânt! Să se bucure inima celor ce caută pe Domnul!

[4] Căutați pe Domnul și tăria Lui, căutați neîncetat fața Lui.

[5] Aduceți-vă aminte de minunile pe care le-a făcut, de semnele Sale și de judecățile gurii Sale,

[6] Voi, sămânța lui Avraam, slujitorii Săi, fiii lui Iacov, aleșii Săi.

[7] El este Domnul Dumnezeul nostru; judecățile Lui sunt pe tot pământul.

[8] El Își aduce aminte pe vecie de legământul Său, de cuvântul pe care l-a poruncit pentru o mie de generații,

[9] pe care l-a făcut legământ cu Avraam și jurământul Său către Isaac,

[10] Și a stabilit-o ca lege pentru Iacov și ca legământ veșnic pentru Israel,

[11] zicând: „Îți voi da țara Canaanului ca sorți de moștenire.”

[12] Pe când erau încă puțini la număr, foarte puțini și străini în ea

[13] și au mers din neam în neam, din împărăție în semințe,

[14] N-a îngăduit nimănui să-i asuprească și a mustrat regi pentru ei:

[15] <Nu vă atingeți de unșii Mei și nu faceți rău profeților Mei.>

[16] Și a chemat foamete peste țară; aceasta a nimicit orice fir de pâine.

[17] El a trimis înaintea lor un om: Iosif a fost vândut ca rob.

[18] I-au rănit picioarele cu lanțuri, sufletul lui a fost în lanțuri.

[19] Până când s-a împlinit cuvântul Lui: cuvântul Domnului L-a pus la încercare.

[20] Regele a trimis, și conducătorul poporului l-a eliberat și l-a eliberat;

[21] L-a pus stăpân peste casa lui și conducător peste toate averile lui,

[22] Ca să-i învețe pe nobilii săi după pofta lui și să-i învețe pe bătrânii săi înțelepciune.

[23] Atunci Israel a venit în Egipt, iar Iacov a locuit în țara lui Ham.

[24] *Dumnezeu* Și -a înmulțit foarte mult poporul și l-a făcut mai puternic decât dușmanii lui.

[25] A stârnit ură în inimile lor împotriva poporului Său și viclenie împotriva slujitorilor Săi.

[26] L-a trimis pe Moise, slujitorul Său, și pe Aaron, pe care îl alesese.

[27] Ei au arătat printre ei cuvintele semnelor și minunilor Sale în țara lui Ham.

[28] El a trimis întunericul și a făcut neant, și ei nu s-au răzvrătit împotriva cuvântului Lui.

[29] El le-a prefăcut apele în sânge și le-a ucis peștii.

[30] Țara lor a produs multe broaște, *chiar și* în odaia regilor lor.

[31] El a vorbit, și tot felul de insecte, veverițe, au venit în toate teritoriile lor.

[32] În loc de ploaie, a trimis grindină peste ei și foc arzător peste țara lor,

[33] Le-a lovit viile și smochinii și a sfărâmat copacii din hotarele lor.

[34] El a vorbit, și au venit lăcuste și omizi fără număr;

[35] Au mâncat toată iarba din țara lor și au mâncat roadele câmpurilor lor.

[36] Și a lovit pe toți întâii născuți din țara lor, pârgile întregii puteri a lor.

[37] El i-a scos *pe israeliți* cu argint și aur și n-a fost niciun slab în semințiile lor.

[38] Egiptul s-a bucurat de plecarea lor, căci frica de ei îl cuprinsese.

[39] A întins un nor ca să-i acopere pământul și foc ca să lumineze noaptea.

[40] Ei au cerut, și El a trimis prepelițe și i-a săturat cu pâine cerească.

[41] El a deschis stânca și au țâșnit ape; au curs ca un râu prin locuri fără apă,

[42] Căci și-a adus aminte de cuvântul Său cel sfânt adresat robului Său Avraam,

[43] Și a scos pe poporul Său cu bucurie, pe aleșii Săi cu veselie,

[44] Le-a dat pământurile neamurilor și au moștenit munca străinilor,

[45] ca să păzească legile Lui și să țină poruncile Lui. Aliluia!

Conform celei de-a 14-a kathisme: Trisagion, Tatăl nostru.

Și troparele:

Ca desfrânata mă prăbușesc înaintea Ta ca să primesc iertare, și în loc de pace îți aduc lacrimi din inimă, Hristoase Dumnezeule, precum odată i-ai făcut ei, fă-mi și mie bine, Mântuitorule, și dăruiește-mi curățirea păcatelor. Căci și eu, ca ea, strig către Tine: „Mântuiește-mă din mocirla faptelor mele”.

Slavă: De ce nu te gândești, suflete al meu, la moarte? De ce nu te îndrepți repede spre îndreptare, înainte ca trâmbița să vestească judecata? Atunci nu va mai fi timp de pocăință. Adu-ți aminte de vameș și de desfrânată, care au strigat: „Am păcătuit înaintea Ta, Doamne, miluiește-mă”.

Și acum: Ca unul care cu adevărat întreci puterile cerești prin Nașterea Ta, Pururea Fecioară Născătoare de Dumnezeu, îmbogățindu-te cu Dumnezeirea Ta, neîncetat Te mărim.

Doamne, îndură-te (40) și rugăciune:

Îți mulțumim, Doamne Dumnezeul mântuirii noastre, că faci totul spre folosul vieții noastre, că ne-ai dat odihnă în noaptea trecută și ne-ai ridicat din patul nostru și ne-ai pus să slăvești numele Tău cel venerabil și slăvit. Ne rugăm și Ție, Doamne, dă-ne har și putere, ca să fim învredniciți să Te cântăm în gândurile noastre și să ne rugăm neîncetat și să privim pururea la Tine, Mântuitorul și Binefăcătorul sufletelor noastre, rânduind mântuirea noastră cu frică și cutremur. Ascultă-ne, așadar, și miluiește-ne pe noi, Milostive; zdrobește-i pe vrăjmașii nevăzuți sub picioarele noastre; primește mulțumirea noastră cât putem; dă-ne har și putere să Te slăvim și învață-ne orânduirile Tale. Căci noi înșine nu știm să ne rugăm așa cum se cuvine, dacă nu ne călăuzești Tu, Doamne, prin Duhul Tău Sfânt. Dacă am păcătuit cumva până acum, cu cuvântul, cu fapta sau cu gândul, cu voie sau fără voie, nu ni-l socoti, miluiește-ne și iartă. Căci dacă Tu, Doamne, Doamne, ai privi fărădelegile, cine va putea sta în picioare? Căci la Tine este curățirea, la Tine este izbăvirea, Tu ești singurul Sfânt, Ajutorul puternic și Apărătorul vieții noastre și pe Tine Te binecuvântăm în toți vecii. Amin.

Kathisma 15

Psalmul 105

Aleluia.

[1] Lăudați pe Domnul, căci este bun, căci îndurarea Lui ține în veac.

[2] Cine poate vesti faptele puternice ale Domnului sau cine poate vesti toate laudele Lui?

[3] Fericiți sunt cei ce păzesc dreptatea și practică dreptatea în orice vreme!

[4] Adu-mi aminte de mine, Doamne, în bunăvoința Ta față de poporul Tău; cercetează-mă cu mântuirea Ta,

[5] ca să văd fericirea aleșilor Tăi, ca să mă bucur de bucuria poporului Tău și să mă laud cu moștenirea Ta.

[6] Am păcătuit împreună cu părinții noștri, am săvârșit nelegiuire, am făcut nedreptate.

[7] Părinții noștri în Egipt n-au înțeles minunile Tale, nu și-au adus aminte de mulțimea îndurărilor Tale, ci s-au răzvrătit la mare, la Marea Roșie.

[8] Dar i-a mântuit pentru Numele Său, ca să-Și arate puterea.

[9] El a mustrat Marea Roșie, și ea s-a uscat; și i-a călăuzit prin adâncuri ca prin pământ uscat.

[10] Și i-a izbăvit din mâna celui ce-i ura și i-a izbăvit din mâna vrăjmașului.

[11] Apele i-au acoperit pe vrăjmașii lor; n-a mai rămas niciunul dintre ei.

[12] Și ei au crezut în cuvintele Lui și I-au cântat laude.

[13] *Dar* ei au uitat curând lucrările Lui și n-au așteptat planul Lui;

[14] Au fost duși de poftă în pustie și L-au ispitit pe Dumnezeu în pustietate.

15 El le-a satisfăcut cererea, *dar* a trimis o urgie în sufletele lor.

16 Și au pizmuit în tabără pe Moise *și* pe Aaron, sfântul Domnului.

17 Pământul s-a deschis și l-a înghițit pe Datan și a acoperit adunarea lui Abiram.

18 Și un foc s-a aprins în ceata lor; flacăra i-a mistuit pe cei răi.

19 Au făcut un vițel la Horeb și s-au închinat chipului lui Iahve;

20 Și și-au schimbat slava cu chipul unui bou care mănâncă iarbă.

21 Au uitat pe Dumnezeu, Mântuitorul lor, care făcuse lucruri mărețe în Egipt,

22 lucruri minunate în țara lui Ham, lucruri înfricoșătoare la Marea Roșie.

23 Și i-ar fi nimicit, dacă Moise, alesul Său, n-ar fi stat înaintea Lui în crăpătură, ca să-l potolească mânia, ca să nu-i nimicească.

24 Au disprețuit țara cea plăcută și n-au crezut în cuvântul Lui;

25 Au murmurat în corturile lor și n-au ascultat de glasul Domnului.

26 Și-a ridicat mâna împotriva lor ca să-i doboare în pustie,

27 ca să le nimicească sămânța printre neamuri și să-i împrăștie prin toate țările.

28 S-au alipit de Baal-Peor și au mâncat jertfele celor fără suflet,

29 Și au mâniat *pe Dumnezeu* cu faptele lor, și urgia a venit peste ei.

30 Atunci Fineas s-a sculat și a executat judecata, iar urgia s-a oprit.

31 Și *aceasta* i-a fost socotită ca neprihănire din generație în generație, pentru totdeauna.

32 Și au provocat mânia *lui Dumnezeu* la apele Meriba, iar Moise a suferit pentru ei,

33 Căci i-au întristat duhul și a vorbit minciuni cu buzele lui.

34 N-au nimicit neamurile despre care le vorbise Domnul,

35 Dar s-au amestecat cu neamurile și le-au învățat faptele;

[36] Au slujit idolilor lor, *care* au devenit o cursă pentru ei,

[37] și și-au jertfit fiii și fiicele demonilor;

[38] Au vărsat sânge nevinovat, sângele fiilor și fiicelor lor, pe care i-au jertfit idolilor Canaanului; și țara a fost pângărită cu sânge.

[39] S-au pângărit cu faptele lor și au comis curvie cu faptele lor.

[40] Atunci mânia Domnului s-a aprins împotriva poporului Său și a urât moștenirea Sa.

[41] I-a dat în mâinile neamurilor, iar cei ce-i urau au ajuns stăpâni peste ei.

[42] Vrăjmașii lor i-au asuprit și au fost smeriți sub mâna lor.

[43] De multe ori i-a izbăvit El, dar ei L-au mâniat prin răzvrătirea lor și au fost smeriți din cauza nelegiuirii lor.

[44] Dar El a luat aminte la necazul lor când le-a auzit strigătul,

[45] Și Și-a adus aminte de legământul Său cu ei și S-a pocăit după mulțimea îndurării Sale;

[46] Și a stârnit milă de ei în toți cei ce i-au luat captivi.

[47] Mântuiește-ne, Doamne, Dumnezeul nostru, și adună-ne dintre neamuri, ca să lăudăm Numele Tău cel sfânt și să ne slăvim în slava Ta.

[48] Binecuvântat fie Domnul Dumnezeul lui Israel din veșnicie în veșnicie! Și tot poporul să zică: „Amin! Aliluia!”

Glorie:

Psalmul 106

[Aleluia.]

[1] Lăudați pe Domnul, căci este bun, căci îndurarea Lui ține în veac.

[2] Așa să spună cei mântuiți de Domnul, pe care i-a izbăvit El din mâna vrăjmașului,

[3] și au adunat din țări, de la răsărit și de la apus, de la miazănoapte și de la mare.

[4] Au rătăcit prin pustiu, pe un drum pustiu, și n-au găsit nicio cetate locuită;

[5] Au suferit foame și sete, sufletul li s-a topit în ei.

[6] Dar ei au strigat către Domnul în necazul lor, și El i-a izbăvit din necazurile lor,

[7] Și i-a călăuzit pe calea cea dreaptă, ca să ajungă la o cetate locuită.

[8] Să laude pe Domnul pentru îndurarea Lui și pentru minunile Lui față de copiii oamenilor!

[9] Căci El a săturat sufletul însetat și a umplut cu bunătăți sufletul flămând.

[10] Ei ședeau în întuneric și în umbra morții, legați de durere și de fier;

[11] Căci nu s-au supus cuvintelor lui Dumnezeu și au nesocotit voia Celui Preaînalt.

[12] Le-a smerit inimile prin trudă; s-au împiedicat și n-a fost nimeni care să-i ajute.

[13] Dar ei au strigat către Domnul în necazul lor, și El i-a izbăvit din necazurile lor.

[14] I-a scos din întuneric și din umbra morții și le-a rupt legăturile.

[15] Să laude pe Domnul pentru îndurarea Lui și pentru minunile Lui față de copiii oamenilor!

[16] Căci El a sfărâmat porțile de aramă și a sfărâmat zăvoarele de fier.

[17] Cei nebuni au suferit pentru căile lor rele și pentru nelegiuirile lor;

[18] Sufletele lor au scârbit de orice mâncare și s-au apropiat de porțile morții.

[19] Dar ei au strigat către Domnul în necazul lor, și El i-a izbăvit din necazurile lor.

[20] El a trimis Cuvântul Său și i-a vindecat și i-a izbăvit din pieirea lor.

[21] Să laude pe Domnul pentru bunătatea Lui și pentru minunile Lui față de copiii oamenilor!

22 Să-I aducă jertfă de laudă și să vestească lucrările Lui cu cântări!

23 Cei ce se pogoară pe mare în corăbii și fac negoț în ape mari,

24 Ei văd lucrările Domnului și minunile Lui în adâncuri:

25 El vorbește, și se stârnește un vânt furtunos și își înalță valurile în sus:

26 Se suie la ceruri, se coboară în adâncuri; sufletul li se topește de necaz.

27 Se clatină și se clatină ca niște oameni beți, și toată înțelepciunea lor piere.

28 Dar ei au strigat către Domnul în necazul lor, și El i-a scos din necazul lor.

29 El preface furtuna în liniște și valurile se liniștesc.

30 Și se bucură că s-au liniștit și El îi duce la limanul dorit.

31 Să laude pe Domnul pentru bunătatea Lui și pentru minunile Lui față de copiii oamenilor!

32 Să-L înalțe în adunarea poporului și să-L slăvească în adunarea bătrânilor!

33 El preface râurile în pustiu și izvoarele în uscat,

34 un pământ roditor prefăcut într-un pământ sterp din cauza răutății celor ce locuiesc în el.

35 El preface pustiul într-un iaz de ape și pământul uscat în izvoare de ape;

36 El a făcut să locuiască acolo pe cei flămânzi, și ei au zidit o cetate ca să locuiască în ea;

37 Au semănat ogoare și au plantat vii, care le-au dat roade din belșug.

38 El îi binecuvântează și se înmulțesc foarte mult și nu le împuținește turma.

39 Ei sunt împuținați și cad din cauza asupririi, a necazului și a întristării, —

40 El varsă ocara peste prinți și îi lasă să rătăcească în pustie, fără cale.

41 El îi scoate pe săraci din necazurile lor și îi înmulțește ca pe o turmă de oi.

42 Cei drepți văd aceasta și se bucură, dar orice răutate își astupă gura.

[43] Cel înțelept va observa aceasta și va înțelege îndurarea Domnului.

Glorie:

Psalmul 107

[1] Cântec. Un psalm al lui David.

[2] Inima mea este neclintită, Dumnezeule, <inima mea este neclintită>; voi cânta și voi face lăudare întru slava mea.

[3] Trezește-te, psalteriu și harpă; mă voi scula devreme.

[4] Te voi lăuda printre popoare, Doamne, Te voi lăuda printre neamuri.

[5] Căci mila Ta este mai presus de ceruri și adevărul Tău se întinde până la nori.

[6] Înălțat fii mai presus de ceruri, Dumnezeule, *și* slava Ta să fie mai presus de tot pământul.

[7] Ca să fie izbăviți preaiubiții tăi: mântuiește-mă cu dreapta Ta și răspunde-mi.

[8] Dumnezeu a zis în sanctuarul Său: „Mă voi bucura, voi împărți Sihemul și voi măsura valea Sucot;

[9] Al meu este Galaadul, al meu este Manase; Efraim este tăria capului meu, Iuda este toiagul meu,

[10] Moabul este ligheanul Meu de spălare; Îmi voi întinde încălțămintea peste Edom și voi striga un strigăt de bucurie peste țara filistenilor.

[11] Cine mă va duce într-o cetate întărită? Cine mă va călăuzi până la Edom?

[12] Nu ești Tu Dumnezeul *care* ne-ai lepădat și nu ieși cu oștirile noastre?

[13] Dă-ne ajutor în necazurile noastre, căci ajutorul omenesc este zadarnic.

[14] Cu Dumnezeu vom arăta putere: El va doborî pe vrăjmașii noștri.

Psalmul 108

Către mai-marele corului. Un psalm al lui David.

[Dumnezeul] laudei mele, nu tace,

[2] Căci gura celor răi și buzele înșelăciunii s-au deschis împotriva mea; ei vorbesc împotriva mea cu o limbă mincinoasă;

[3] Mă înconjoară din toate părțile cu vorbe pline de ură, se înarmează împotriva mea fără motiv;

[4] Din cauza iubirii mele, ei îmi sunt dușmani, dar eu mă rog;

[5] Îmi răsplătesc cu rău pentru bine și cu ură pentru dragostea mea.

[6] Pune peste el un om rău și lasă diavolul să stea la dreapta lui.

[7] Când va fi judecat, să fie găsit vinovat, iar rugăciunea lui să se prefacă păcat;

[8] Zilele lui să fie scurte și altul să-i ia slujba!

[9] Copiii lui să rămână orfani și nevasta lui văduvă;

[10] Fiii lui să rătăcească și să cerșească și să ceară *pâine* din ruinele lor!

[11] Creditorul să-i ia tot ce are și străinii să-i jefuiască munca!

[12] Să nu fie nimeni care să-l îndure, să nu fie nimeni care să aibă milă de orfanii lui!

[13] Să piară sămânța lui și să li se șteargă numele în generația care va urma!

[14] Să se aducă aminte înaintea Domnului de nelegiuirea părinților lui și să nu se șteargă păcatul mamei lui!

[15] Fie ca ei să fie pururea înaintea Domnului și El să le șteargă pomenirea de pe pământ,

[16] Fiindcă nu s-a gândit să arate milă, ci a prigonit pe cel sărac și nevoiaș și pe omul cu inima zdrobită, ca să-l omoare;

[17] El a iubit blestemul, și acesta va veni peste el; n-a dorit binecuvântarea, și aceasta va fi departe de el.

[18] Să se îmbrace cu blestem ca cu o haină, să-i intre blestemul ca apa în măruntaiele lui și ca untdelemnul în oasele lui!

[19] Să fie pentru el ca veșmântul cu care se îmbracă și ca cingătorul cu care se încinge neîncetat.

[20] Aceasta este răsplata Domnului pentru vrăjmașii mei și pentru cei ce vorbesc rău împotriva sufletului meu!

[21] Ci poartă-mă, Doamne, Doamne, pentru Numele Tău, căci bunătatea Ta este bună; mântuiește-mă,

[22] Căci sunt sărac și lipsit și inima mea este rănită în mine.

[23] Mă rătăcesc ca o umbră care fuge; sunt gonit ca lăcustele.

[24] Genunchii mi-au slăbit de la post și trupul mi-a fost slab.

[25] Am ajuns de râsul lor; când mă văd, își clatină din cap.

[26] Ajută-mă, Doamne Dumnezeul meu, mântuiește-mă după îndurarea Ta,

[27] Ca să știe că mâna Ta este aceasta și că Tu, Doamne, ai făcut aceasta.

[28] Ei blestemă, dar Tu binecuvântezi; ei se ridică, dar ei să fie rușinați, dar robul Tău să se bucure.

[29] Vrăjmașii mei să fie îmbrăcați în rușine și să se acopere cu rușinea lor ca cu o haină!

[30] Voi lăuda pe Domnul cu gura mea și Îl voi slăvi în mijlocul mulțimii,

[31] Căci El stă la dreapta săracului ca să-l mântuiască de cei ce-i judecă sufletul.

Conform celei de-a 15-a kathisme: Trisagion, Tatăl nostru.

Și troparele:

Adânc este prăpastia păcatelor mele, Mântuitorule, și păcatele mele mă trag la fund; dă-mi mâna Ta, ca lui Petru, și mă mântuiește, Dumnezeule, și ai milă de mine.

Slavă: Sunt osândit de gânduri și fapte rele, Mântuitorule, dăruiește-mi gândul pocăinței, Dumnezeule, ca să pot striga: „Mântuiește-mă, Bunule Binefăcătorule, și miluiește-mă”.

Și acum: Fecioară de Dumnezeu binecuvântată și Preacurată, curățește-mă pe mine, cea necurată și murdară de faptele nechibzuite și de gândurile spurcate, pe cea nenorocită, o, neprihănită și curată, Preasfântă Fecioară Maică.

Doamne, îndură-te (40) și rugăciune:

Stăpâne, Doamne Iisuse Hristoase, Tu ești Ajutorul meu, sunt în mâinile Tale, ajută-mă, nu mă lăsa pe mine, cel ce am rătăcit, să păcătuiesc înaintea Ta, nu mă lăsa să urmez voia trupului meu, nu mă disprețui, Doamne, căci sunt slab. Tu știi ce este bine pentru mine, nu mă lăsa să pier în păcatele mele, nu mă părăsi, Doamne, nu te depărta de mine, căci la Tine fug, învață-mă să fac voia Ta, căci Tu ești Dumnezeul meu. Vindecă-mi sufletul, căci am păcătuit înaintea Ta, mântuiește-mă pentru mila Ta, căci Tu vezi pe toți cei ce mă atacă și nu am alt refugiu afară de Tine, Doamne. Să se rușineze toți cei ce se ridică împotriva mea și vor să-mi distrugă sufletul, căci Tu, Doamne, ești mai puternic decât toți și a Ta este slava în vecii vecilor. Amin.

Kathisma 16

Psalmul 109

Psalmul lui David.

[1] Domnul a zis Domnului meu: „Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale.”

[2] Domnul va trimite din Sion toiagul puterii tale: domnește în mijlocul vrăjmașilor tăi.

[3] În ziua puterii Tale, poporul Tău este gata, în strălucirea sfințeniei; din pântecele mamei, înaintea luceafărului, nașterea ta este ca roua.

[4] Domnul a jurat și nu Se va căi: „Tu ești preot pe vecie, după rânduiala lui Melhisedec.”

[5] Domnul este la dreapta ta; El va lovi regii în ziua mâniei Sale.

[6] El va judeca neamurile, va umple *pământul* cu cadavre, va zdrobi vârful unei țări întinse.

[7] Va bea din pârâul de pe drum și de aceea își va ridica capul.

Psalmul 110

Aleluia.

[1] Te voi lăuda, Doamne, din toată inima mea, în sfatul celor drepți și în adunare.

[2] Mari sunt lucrările Domnului, de dorit pentru toți cei ce le iubesc.

[3] Lucrarea Lui este slavă și frumusețe, și dreptatea Lui dăinuie pe vecie.

[4] El a făcut ca minunile Sale să fie amintite; Domnul este îndurător și plin de îndurare.

[5] El dă hrană celor ce se tem de El; Își aduce aminte pe vecie de legământul Său.

[6] El a arătat puterea lucrărilor Sale poporului Său, ca să le dea moștenirea neamurilor.

[7] Lucrările mâinilor Lui sunt adevăr și dreptate; toate poruncile Lui sunt credincioase.

[8] neclintit pentru totdeauna și întemeiat pe adevăr și dreptate.

[9] El a trimis mântuirea poporului Său și a poruncit legământul Său pe vecie. Sfânt și înfricoșător este Numele Lui.

[10] Frica de Domnul este începutul înțelepciunii; o pricepere bună au toți cei ce împlinesc *poruncile Lui.* Lauda Lui dăinuie pe vecie.

Psalmul 111

Aleluia.

[1] Fericit este omul care se teme de Domnul și își găsește plăcerea nespusă în poruncile Lui.

[2] Sămânța lui va fi puternică pe pământ; neamul celor drepți va fi binecuvântat.

[3] Averea și averea sunt în casa lui, și dreptatea lui dăinuie pe vecie.

[4] Lumina răsare în întuneric pentru cei drepți; El este îndurător, îndurător și drept.

[5] Omul bun arată îndurare și dă cu împrumut, și își va ține cuvântul în judecată.

[6] El nu se va clătina niciodată; cei drepți vor fi pomeniți veșnic.

[7] Nu se va teme de zvonurile rele; inima lui este statornică și se încrede în Domnul.

[8] Inima lui este întărită; nu se va teme când va privi spre vrăjmașii săi.

[9] A împrăștiat daruri, a dat săracilor; dreptatea Lui dăinuie pe vecie; cornul Lui este înălțat cu slavă.

[10] Cel rău va vedea *aceasta* și se va supăra, își va scrâșni dinții și se va topi; pofta celui rău va pieri.

Glorie:

Psalmul 112

Aleluia.

[1] Lăudați, slujitori ai Domnului, lăudați Numele Domnului.

[2] Binecuvântat fie Numele Domnului, din acum și în veac!

[3] De la răsăritul soarelui până la apusul lui, *să* fie lăudat Numele Domnului!

[4] Domnul este înalt peste toate neamurile; slava Lui este mai presus de ceruri.

[5] Cine este ca Domnul Dumnezeul nostru, care locuiește în locurile înalte,

[6] El se plecă să privească cerurile și pământul;

[7] El ridică pe sărac din țărână, ridică pe nevoiaș din grămada de cenușă,

[8] ca să-l pună printre domnitorii, printre domnitorii poporului său;

[9] El aduce în casă pe femeia stearpă ca pe o mamă care se bucură de copiii ei? Aliluia!

Psalmul 113

[Aleluia.]

[1] Când Israel a ieșit din Egipt, casa lui Iacov era un popor străin,

[2] Iuda a devenit sanctuarul Lui, și Israel stăpânirea Lui.

[3] Marea a văzut și a fugit; Iordanul s-a întors înapoi.

[4] Munții au sărit ca berbecii, și dealurile ca niște miei.

[5] Ce ți se întâmplă, mare, de ai fugit? Și ce ți se întâmplă, Iordane, de te-ai întors înapoi?

[6] De ce săriți, munți, ca berbecii, și dealuri, ca mieii?

[7] Tremură, pământule, de prezența Domnului, de prezența Dumnezeului lui Iacov,

[8] Cine preface stânca într-un iaz de apă și piatra într-un izvor de apă.

[9] Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci Numelui Tău dă slavă, pentru îndurarea Ta și pentru adevărul Tău.

[10] De ce zic neamurile: „Unde este Dumnezeul lor?”

[11] Dumnezeul nostru este în ceruri [și pe pământ]; El face tot ce-I place.

[12] Iar idolii lor sunt argint și aur, lucrare făcută de mâinile oamenilor.

[13] Au gură, dar nu vorbesc; au ochi, dar nu văd;

[14] Au urechi, dar nu aud; au nări, dar nu miros;

[15] Au mâini, dar nu pipăie; au picioare, dar nu umblă; și nu scot niciun sunet cu gâtul lor.

[16] Ca ei să fie cei ce le fac și toți cei ce se încred în ele.

[17] Casa lui Israel, încredeți-vă în Domnul; El este ajutorul și scutul nostru.

[18] Casa lui Aaron, încredeți-vă în Domnul; El este ajutorul și scutul nostru.

[19] Voi, cei ce vă temeți de Domnul, încredeți-vă în Domnul; El este ajutorul și scutul nostru.

[20] Domnul Își aduce aminte de noi și ne binecuvântează; El binecuvântează casa lui Israel, El binecuvântează casa lui Aaron;

[21] El binecuvântează pe cei ce se tem de Domnul, pe cei mici și pe cei mari.

[22] Domnul să-ți dea tot mai mult, ție și copiilor tăi.

[23] Binecuvântați sunteți de Domnul, care a făcut cerurile și pământul.

[24] Cerurile, cerurile sunt ale Domnului, dar pământul l-a dat fiilor oamenilor.

[25] Nici morții nu-L laudă pe Domnul, nici cei ce se coboară în groapă;

[26] Noi însă Îl vom binecuvânta pe Domnul de acum și până în veac. Aliluia!

Psalmul 114

[Aleluia.]

[1] Mă bucur, căci Domnul mi-a auzit glasul și rugăciunea;

[2] El Și-a plecat urechea spre mine; de aceea Îl voi chema *în toate* zilele mele.

[3] M-au cuprins durerile morții, m-au cuprins chinurile iadului; am dat peste necaz și întristare.

[4] Atunci am chemat Numele Domnului: Doamne, izbăvește-mi sufletul!

[5] Domnul este îndurător și drept, iar Dumnezeul nostru este plin de compasiune.

[6] Domnul păzește pe cei simpli; eu eram slab, și El m-a ajutat.

[7] Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, căci Domnul ți-a făcut bine.

[8] Mi-ai izbăvit sufletul de moarte, ochii de lacrimi și picioarele de cădere. Voi umbla înaintea Domnului în țara celor vii.

Glorie:

Psalmul 115

[Aleluia.]

[1] Am crezut, de aceea am zis: Sunt foarte necazat.

[2] Am zis în graba mea: „Orice om este un mincinos.”

[3] Ce voi răsplăti Domnului pentru toate binefacerile Lui față de mine?

[4] Voi lua paharul mântuirii și voi chema Numele Domnului.

[5] Îmi voi împlini jurămintele făcute Domnului în fața întregului popor al Său.

[6] Scumpă este în ochii Domnului moartea sfinților Săi!

[7] Doamne, eu sunt robul Tău, robul Tău și fiul roabei Tale; Tu mi-ai dezlegat legăturile.

[8] Îți voi aduce o jertfă de mulțumire și voi chema Numele Domnului.

[9] Îmi voi împlini jurămintele făcute Domnului în fața întregului popor al Său,

[10] În curțile Casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime! Aliluia!

Psalmul 116

[Aleluia.]

[1] Lăudați pe Domnul, toate popoarele; slăviți-L, toate neamurile.

[2] Căci mare este mila Lui față de noi și adevărul Domnului dăinuie în veac. Aliluia.

Psalmul 117

[Aleluia.]

[1] Lăudați pe Domnul, căci este bun, căci îndurarea Lui ține în veac.

[2] Să spună acum Israel: «El este bun, căci îndurarea Lui ține în veac!»

[3] Casa lui Aaron să zică astăzi: „El este bun, căci îndurarea Lui ține în veac!”

[4] Cei ce se tem de Domnul să zică acum: „El este bun, căci îndurarea Lui ține în veac!”

[5] Din strâmtorare am strigat către Domnul, și Domnul m-a auzit; și Domnul *m-a scos* într-un loc larg .

[6] Domnul este de partea mea; nu mă voi teme; ce-mi poate face omul?

[7] Domnul este ajutorul meu; voi privi spre vrăjmașii mei.

[8] Mai bine este să te încrezi în Domnul decât să te încrezi în om.

[9] Mai bine este să te încrezi în Domnul decât să te încrezi în cei mari.

[10] Toate neamurile m-au înconjurat, dar în Numele Domnului le-am zdrobit;

[11] M-au înconjurat, m-au înconjurat, dar în Numele Domnului i-am învins.

[12] M-au înconjurat ca albinele, și s-au stins ca focul într-un rug: în Numele Domnului i-am doborât.

[13] M-au împins tare și am căzut, dar Domnul m-a susținut.

[14] Domnul este tăria mea și cântecul meu; El a fost mântuirea mea.

[15] Glas de bucurie și mântuire în locuințele celor drepți: dreapta Domnului face lucruri mărețe!

[16] Dreapta Domnului este înălțată; dreapta Domnului face lucruri puternice.

[17] Nu voi muri, ci voi trăi și voi vesti lucrările Domnului.

[18] Domnul m-a pedepsit aspru, dar nu m-a dat pradă morții.

[19] Deschideți-mi porțile dreptății; voi intra în ele și voi lăuda pe Domnul.

[20] Aceasta este poarta Domnului; cei drepți vor intra pe ea.

[21] Te laud, căci m-ai ascultat și ai devenit mântuirea mea.

[22] Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului.

[23] Aceasta este lucrarea Domnului și este minunat în ochii noștri.

[24] Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul; să ne bucurăm și să ne veselim în ea.

[25] Doamne, mântuiește-ne! Doamne, ajută-ne!

[26] Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului! Vă binecuvântăm din Casa Domnului!

[27] Dumnezeu este Domnul și ne-a luminat; legați jertfa cu frânghii *și duceți-o* la coarnele altarului.

[28] Tu ești Dumnezeul meu; Te voi lăuda; Tu ești Dumnezeul meu; Te voi preamări. Te voi lăuda, pentru că m-ai ascultat și ai fost mântuirea mea.

[29] Lăudați pe Domnul, căci este bun, căci îndurarea Lui ține în veac.

Conform celei de-a 16-a kathisme: Trisagion, Tatăl nostru.

Și troparele:

O altă lume te așteaptă, suflete, iar Judecătorul vrea să-ți demasce răul secret. Nu te atașa de această lume, ci grăbește-te să strigi către Judecător: „Dumnezeule, curățește-mă și mântuiește-mă!”

Slavă: Sunt înconjurat de multe păcate și răni nemăsurate, Mântuitorule, din toate părțile, dar mă rog milei Tale, Hristoase: „Doctore al bolnavilor, cercetează-mă, vindecă-mă și mântuiește-mă!”

Și acum: Suflete al meu, de ce trăiești atât de nepăsător și leneș? De ce nu-ți pasă de răul pe care l-ai făcut în viață? Încearcă să te îndrepti înainte ca Domnul să-ți închidă ușa. Aleargă la Maica Domnului, căde-te și strigă: „Nădejdea celor fără de nădejde, mântuiește-mă pe mine, cel ce am păcătuit mult înaintea Ta, Preacurată Doamnă”.

Doamne, îndură-te (40) și rugăciune:

Doamne Sfinte, Care locuiești în ceruri și cu ochiul Tău atotvăzător privești toată făptura! Înaintea Ta ne plecăm capetele și sufletele și Ție ne rugăm, Sfântul Sfintelor: întinde mâna Ta nevăzută din sfânta Ta locaș și binecuvântează-ne pe toți și iartă-ne orice păcat, de bunăvoie sau fără de bunăvoie, cu cuvântul sau cu fapta. Dă-ne, Doamne, căință, dă-ne lacrimi duhovnicești pentru curățirea multor păcate ale noastre, dă-ne marea Ta milă peste lumea Ta și peste noi, nevrednicii robilor Tăi. Căci binecuvântat și preaînălțat este numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Kathisma 17

Psalmul 118

[Aleluia.]

[1] Fericiți sunt cei a căror cale este fără prihană, care umblă în legea Domnului.

[2] Fericiți sunt cei ce păzesc mărturiile Lui și-L caută din toată inima.

[3] Ei nu săvârșesc nicio nelegiuire, ci umblă pe căile Lui.

[4] Ne-ai poruncit să păzim cu sârguință poruncile Tale.

[5] O, de mi-ar fi îndreptate căile spre păzirea orânduirilor Tale!

[6] Atunci nu mă voi rușina când voi privi la toate poruncile Tale:

[7] Te voi lăuda cu inimă curată, când voi învăța judecățile Tale drepte.

[8] Voi păzi orânduirile Tale; nu mă părăsi cu desăvârșire.

[9] Cum își poate curăța tânărul calea? Păzind-o după cuvântul Tău.

[10] Te caut din toată inima mea; nu mă lăsa să mă abat de la poruncile Tale.

[11] Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta.

[12] Binecuvântat ești Tu, Doamne! Învață-mă orânduirile Tale!

[13] Cu buzele mele am vestit toate judecățile gurii Tale.

[14] Mă bucur de calea mărturiilor Tale, ca de toate bogățiile.

[15] Meditez la poruncile Tale și cuget la căile Tale.

[16] Mă desfătez în orânduirile Tale și nu uit cuvântul Tău.

[17] Arată-ți îndurare față de robul Tău, ca să trăiesc și să păzesc cuvântul Tău.

[18] Deschide-mi ochii, ca să văd minunile legii Tale.

[19] Sunt un străin pe pământ; nu-mi ascunde poruncile Tale.

[20] Sufletul meu se tânjește de dorința judecăților Tale în orice vreme.

[21] I-ai smerit pe cei mândri și blestemați, care se abat de la poruncile Tale.

[22] Depărtează de la mine ocara și disprețul, căci păzesc mărturiile Tale.

[23] Prinții stau și uneltesc împotriva mea, dar robul Tău cugetă la orânduirile Tale.

[24] Mărturiile Tale sunt desfătarea mea și orânduirile Tale sunt sfetnicii mei.

[25] Sufletul meu zace cu totul în țărână; înviază-mă după cuvântul Tău.

[26] Ți-am spus căile Mele și Tu m-ai răspuns; învață-mă orânduirile Tale.

[27] Fă-mă să înțeleg calea poruncilor Tale și voi medita la minunile Tale.

[28] Sufletul meu se topește de durere: întărește-mă după cuvântul Tău.

[29] Depărtează de la mine calea minciunii și dă-mi Legea Ta.

[30] Am ales calea adevărului; am pus judecățile Tale înaintea mea.

[31 M] -am agățat de mărturiile Tale, Doamne; nu mă rușina!

[32] Voi alerga pe calea poruncilor Tale, când îmi vei lărgi inima.

[33] Arată-mi, Doamne, calea orânduirilor Tale, și o voi păzi până la sfârșit.

[34] Dă-mi pricepere, ca să păzesc Legea Ta și s-o respect din toată inima mea.

[35] Fă-mă să umblu pe calea poruncilor Tale, căci în ele mă desfătez.

[36] Pleacă-mi inima spre mărturiile Tale și nu spre câștig egoist.

[37] Întoarce-mi ochii de la vederea lucrurilor deșarte; dă-mi viață pe calea Ta.

[38] Întărește cuvântul Tău față de robul Tău, din pricina fricii de Tine.

[39] Îndepărtează ocara de care mă tem, căci judecățile Tale sunt bune.

[40] Iată, tânjesc după poruncile Tale: dă-mi viață în dreptatea Ta.

[41] Să vină la mine îndurarea Ta, Doamne, și mântuirea Ta, după făgăduința Ta;

[42] Și voi răspunde celui ce mă ocărăște, căci mă încred în cuvântul Tău.

[43] Nu lua cu desăvârșire din gura mea cuvântul adevărului, căci mă încred în judecățile Tale.

[44] Voi păzi Legea Ta întotdeauna, în veac și în veac;

[45] Voi umbla în libertate, căci am căutat poruncile Tale;

[46] Voi vorbi despre mărturiile Tale înaintea împăraților și nu mă voi rușina;

[47] Mă voi desfăta în poruncile Tale, pe care le iubesc;

[48] Îmi voi ridica mâinile spre poruncile Tale, pe care le iubesc, și voi medita la orânduirile Tale.

[49] Adu-ți aminte de cuvântul dat robului Tău, în care mi-ai poruncit să mă încred:

[50] Aceasta este mângâierea mea în necazul meu, că Cuvântul Tău m-a înviorat.

[51] Cei mândri m-au batjocorit mult, dar eu nu m-am abătut de la Legea Ta.

[52] Mi-am adus aminte de judecățile Tale din vechime, Doamne, și am fost mângâiat.

[53] Mă cuprinde groaza când văd pe cei răi care părăsesc Legea Ta.

[54] Ordinurile Tale sunt cântecele mele în locul călătoriilor mele.

[55] Noaptea mi-am adus aminte de Numele Tău, Doamne, și am păzit Legea Ta.

[56] El a devenit al meu, pentru că păzesc poruncile Tale.

[57] Partea mea, Doamne, am zis: „Să păzesc cuvintele Tale."

[58 M-] am rugat Ție din toată inima mea: ai milă de mine, după cuvântul Tău.

[59] Mi-am cugetat căile și mi-am îndreptat picioarele spre mărturiile Tale.

[60 M] -am grăbit și n-am întârziat să păzesc poruncile Tale.

[61] Cursele celor răi mă înconjoară, dar nu uit Legea Ta.

[62] La miezul nopții m-am sculat să Te laud pentru judecățile Tale drepte.

[63] Sunt tovarășul tuturor celor ce se tem de Tine și păzesc poruncile Tale.

[64] Pământul este plin de îndurarea Ta, Doamne; învață-mă orânduirile Tale.

[65] Doamne, ai făcut bine robului Tău, după cuvântul Tău.

[66] Învață-mă pricepere bună și cunoaștere, căci cred în poruncile Tale.

[67] Înainte să fiu smerit, rătăceam; dar acum păzesc Cuvântul Tău.

[68] Tu ești bun și faci binele, Doamne; învață-mă orânduirile Tale.

[69] Mândria mea mă înșeală, dar eu voi păzi poruncile Tale din toată inima mea.

[70] Inima lor s-a îngrășat ca măduva, dar eu mă desfătez în legea Ta.

[71] Bine mi-a fost că am suferit, ca să învăț orânduirile Tale.

[72] Legea gurii Tale este mai bună pentru mine decât mii de aur și argint.

Glorie:

[73] Mâinile Tale m-au făcut și m-au zidit; dă-mi pricepere, ca să învăț poruncile Tale.

[74] Cei ce se tem de Tine mă vor vedea și se vor bucura, căci mă încred în cuvântul Tău.

[75] Știu, Doamne, că judecățile Tale sunt drepte și că m-ai smerit cu dreptate.

[76] Fie mila Ta mângâierea mea, după făgăduința Ta dată robului Tău.

[77] Vie la mine îndurarea Ta, ca să trăiesc, căci Legea Ta este desfătarea mea.

[78] Să fie rușinați cei mândri, căci fără motiv m-au asuprit; dar eu voi medita la poruncile Tale.

[79] Să se întoarcă la Mine cei ce se tem de Tine și cunosc mărturiile Tale.

[80] Inima mea să fie fără prihană în orânduirile Tale, ca să nu mă rușinez.

[81] Sufletul meu tânjește după mântuirea Ta; nădăjduiesc în cuvântul Tău.

[82] Mi se topesc ochii după cuvântul Tău; zic: „Când mă vei mângâia?”

[83] Am ajuns ca un burduf în fum, *dar* n-am uitat orânduirile Tale.

[84] Câte sunt zilele robului Tău și când vei face judecată împotriva celor ce mă prigonesc?

[85] Cei mândri mi-au săpat o groapă, împotriva Legii Tale.

[86] Toate poruncile Tale sunt adevăr; ei mă prigonesc pe nedrept; ajută-mă!

[87] Aproape că m-au nimicit pe pământ, dar eu n-am părăsit poruncile Tale.

[88] Îndură-mă după bunătatea Ta, și voi păzi mărturiile gurii Tale.

[89] Veșnic, Doamne, cuvântul Tău este întărit în ceruri;

[90] Credincioșia Ta dăinuie din generație în generație. Tu ai întemeiat pământul și el dăinuie.

[91] Conform hotărârilor Tale, totul dăinuie până în ziua de azi, căci totul Îți slujește.

[92] Dacă Legea Ta n-ar fi fost desfătarea mea, aș fi pierit în necazul meu.

[93] Nu voi uita niciodată poruncile Tale, căci prin ele mi-ai dat viață.

[94] Eu sunt al Tău; mântuiește-mă, căci am căutat poruncile Tale.

[95] Cei răi mă pândesc ca să mă piardă, *dar* eu voi medita la mărturiile Tale.

[96] Am văzut hotarul oricărei desăvârșiri, *dar* porunca Ta este nemărginită.

[97] Cât de mult iubesc Legea Ta! Cuget la ea toată ziua.

[98] Prin porunca Ta m-ai făcut mai înțelept decât vrăjmașii mei, căci ea este pururea cu mine.

[99] Am mai multă pricepere decât toți învățătorii mei, pentru că meditez la mărturiile Tale.

[100] Am mai multă pricepere decât bătrânii, pentru că păzesc poruncile Tale.

[101] Mi-am oprit picioarele de la orice cale rea, ca să păzesc Cuvântul Tău:

[102] Nu mă abat de la judecățile Tale, căci Tu mă înveți.

[103] Cât de dulci sunt cuvintele Tale pe gustul meu! Mai bune decât mierea pe gura mea.

[104] Prin poruncile Tale am căpătat pricepere; de aceea urăsc orice cale a nelegiuirii.

[105] Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea.

[106] Jur să păzesc judecățile Tale drepte și așa voi face.

[107] Sunt foarte asuprit, Doamne; înviază-mă după cuvântul Tău.

[108] Doamne, primește darurile de bunăvoie ale buzelor mele și învață-mă judecățile Tale.

[109] Sufletul meu este necurmat în mâna mea, totuși nu uit Legea Ta.

[110] Cei răi mi-au întins o cursă, dar eu nu m-am abătut de la poruncile Tale.

[111] Am luat mărturiile Tale ca o moștenire pe vecie, căci ele sunt bucuria inimii mele.

[112] Mi-am plecat inima să împlinesc orânduirile Tale pe vecie, până la sfârșit.

[113] Urăsc născocirile *oamenilor* , dar iubesc Legea Ta.

[114] Tu ești ascunzișul și scutul meu; în cuvântul Tău mă încred.

[115] Depărtați-vă de la mine, cei răi, și eu voi păzi poruncile Dumnezeului meu.

[116] Întărește-mă după cuvântul Tău, și voi trăi; nu mă rușina în nădejdea mea;

[117] Sprijină-mă, și voi fi mântuit; și voi cugeta neîncetat la orânduirile Tale.

[118] Îi vei doborî pe toți cei ce se abat de la îndreptățile Tale, căci înșelăciunile lor sunt minciuni.

[119] Tu măturești pe toți cei răi de pe pământ *ca* pe zgură; de aceea iubesc mărturiile Tale.

[120] Carnea mea tremură de frica Ta și mă tem de judecățile Tale.

[121] Am făcut dreptate și dreptate; nu mă da în mâinile prigonitorilor mei.

[122] Păzește-l pe slujitorul Tău spre *binele lui,* ca să nu mă asupresească cei mândri.

[123] Ochii mei se lasă să aștepte mântuirea Ta și făgăduința dreptății Tale.

[124] Poartă-te cu slujitorul Tău după îndurarea Ta și învață-mă orânduirile Tale.

[125] Eu sunt robul Tău: dă-mi pricepere, ca să cunosc mărturiile Tale.

[126] Este timpul ca Domnul să acționeze; ei au călcat Legea Ta.

[127] Dar eu iubesc poruncile Tale mai mult decât aurul, da, decât aurul curat.

[128] Toate poruncile Tale le consider drepte și urăsc orice cale a nelegiuirii.

[129] Mărturiile Tale sunt minunate: de aceea sufletul meu le păzește.

[130] Descoperirea cuvintelor Tale dă lumină și dă pricepere celor simpli.

[131] Îmi deschid gura și suspin, căci tânjesc după poruncile Tale.

Glorie:

[132] Întoarce-te la mine și ai milă de mine, cum te îndurăsești de cei ce iubesc Numele Tău.

[133] Întărește-mi pașii în Cuvântul Tău și nu lăsa nicio nelegiuire să mă stăpânească.

[134] Izbăvește-mă de asuprirea omului și voi păzi poruncile Tale;

[135] Fă să strălucească fața Ta peste slujitorul Tău și învață-mă orânduirile Tale.

[136] Îmi curg izvoare de apă din ochi, pentru că nu păzesc Legea Ta.

[137] Drept ești Tu, Doamne, și judecățile Tale sunt drepte.

[138] Mărturiile Tale, pe care le-ai poruncit, sunt dreptate și adevăr desăvârșit.

[139] Gelozia mă mistuie, pentru că vrăjmașii mei au uitat cuvintele Tale.

[140] Cuvântul Tău este foarte curat și slujitorul Tău îl iubește.

[141] Sunt mic și disprețuit, *totuși* nu uit poruncile Tale.

[142] Dreptatea Ta este o dreptate veșnică și legea Ta este adevărul.

[143] Necazul și necazul m-au cuprins, dar poruncile Tale sunt desfătarea mea.

[144] Dreptatea mărturiilor Tale dăinuie pe vecie; dă-mi pricepere și voi trăi.

[145] Strig din toată inima mea: „Ascultă-mă, Doamne, și voi păzi orânduirile Tale!”

[146] Te chem: mântuiește-mă și voi păzi mărturiile Tale.

[147] Spărg zorile și strig; mă încred în cuvântul Tău.

[148] Ochii mei așteaptă veghea *dimineții* , ca să cuget la Cuvântul Tău.

[149] Ascultă glasul meu, după îndurarea Ta, Doamne; dă-mi viață după judecata Ta.

[150] Cei ce cugetează la răutate se apropie, dar se depărtează de Legea Ta.

[151] Tu ești aproape, Doamne, și toate poruncile Tale sunt adevăr.

[152] De mult știu mărturiile Tale, că le-ai întărit pe vecie.

[153] Privește la necazul meu și mă izbăvește, căci nu uit Legea Ta.

[154] Apără-mi cauza și mă aperi; înviază-mă după cuvântul Tău.

[155] Mântuirea este departe de cei răi, căci ei nu caută orânduirile Tale.

[156] Mari sunt îndurările Tale, Doamne; dă-mi viață după judecata Ta.

[157] Mulți sunt prigonitorii și vrăjmașii mei, *dar* eu nu mă abat de la mărturiile Tale.

[158] Văd pe cei călcăciți de lege și mă întristează, pentru că nu păzesc Cuvântul Tău.

[159] Vezi cât de mult iubesc poruncile Tale: Doamne, îndură-mă, în bunătatea Ta!

[160] Începutul cuvântului Tău este adevărul și orice judecată dreaptă a Ta dăinuie în veac.

[161] Voievozii mă prigonesc fără temei, dar inima mea se teme de cuvântul Tău.

[162] Mă bucur de cuvântul Tău, ca unul care a dobândit un mare câștig.

[163] Urăsc și detest neadevărul, dar iubesc Legea Ta.

[164] De șapte ori pe zi Te laud pentru judecățile Tale drepte.

[165] Multă pace au cei ce iubesc Legea Ta și nimic nu-i va pricinui o poticnire.

[166] Mă încred în mântuirea Ta, Doamne, și voi împlini poruncile Tale.

[167] Sufletul meu păzește mărturiile Tale și le iubesc nespus de mult.

[168] Păzesc poruncile și mărturiile Tale, căci toate căile mele sunt înaintea Ta.

[169] Doamne, strigătul meu să ajungă înaintea Ta; dă-mi pricepere după cuvântul Tău.

[170] Să ajungă rugăciunea mea înaintea Ta; izbăvește-mă după cuvântul Tău.

[171] Buzele mele vor rosti laude, când mă vei învăța orânduirile Tale.

[172] Limba mea va vesti Cuvântul Tău, căci toate poruncile Tale sunt drepte.

[173] Mâna Ta să-mi ajute, căci am ales poruncile Tale.

[174] Însetez după mântuirea Ta, Doamne, și Legea Ta este desfătarea mea.

[175] Trăiască sufletul meu și Te laudă și judecățile Tale să mă ajute.

[176] Rătăcesc ca o oaie pierdută; caută pe robul Tău, căci n-am uitat poruncile Tale.

Conform celei de-a 17-a kathisme: Trisagion, Tatăl nostru.

Și troparele:

Am păcătuit înaintea Ta, Mântuitorule, ca fiul risipitor; primește-mă, Tată, care Mă pocăiesc, și miluiește-mă, Dumnezeule.

Slavă: Strig către Tine, Hristoase Mântuitorule, cu glas de vameș; curățește-mă și pe mine, precum l-ai curățit pe el și miluiește-mă, Dumnezeule.

Și acum: Născătoare de Dumnezeu, nu mă disprețui, cerând mijlocirea ta, căci sufletul meu se încrede în tine și miluiește-mă.

Doamne, îndură-te (40) și rugăciune:

Stăpâne, Doamne Atotputernice și Creator a toate, Părinte generos și Dumnezeule milostiv, care ai creat omul din pământ după chipul și asemănarea Ta, pentru ca numele Tău glorios să fie proslăvit pe pământ; și care l-ai creat din nou spre bine în Hristosul Tău, alungat pentru călcarea poruncilor Tale și l-ai înălțat la cer! Îți mulțumesc că Ți-ai arătat măreția în mine și nu m-ai dat până la

sfârșit vrăjmașilor mei, care caută să mă arunce în groapa iadului și nu m-ai lăsat să pier cu fărădelegile mele. Acum, o, Doamne preamilostiv și plin de har, care nu dorești moartea păcătosului, ci aștepți și primești convertirea lui, care ridici pe cei căzuți și vindeci pe cei loviți, întoarce-mă și pe mine la pocăință și ridică pe cei căzuți și vindecă pe cei loviți. Adu-Ți aminte de îndurările Tale generoase și de bunătatea Ta neclintită și neînțeleasă și uită fărădelegile mele nemăsurate, pe care le-am săvârșit cu fapta, cuvântul și gândul; vindecă orbirea inimii mele și dăruiește-mi lacrimi de pocăință ca să curăț murdăria minții mele. Ascultă, Doamne, ascultă, Iubitorule de oameni, curățește, Milostive, și izbăvește sufletul meu ticălos de chinurile patimilor care domnesc în mine. Să nu mă mai stăpânească păcatul și să nu mă biruiască demonul care se luptă cu mine și să nu mă conducă după voia lui, ci cu mâna Ta cea puternică mă izbăvește de puterea lui, domnește în mine, Doamne bun și iubitor, și să fiu cu totul al Tău și să trăiesc de acum înainte după voia Ta. Și dăruiește-mi, după bunătatea Ta cea negrăită, curățire a inimii, pază a buzelor, dreptate a faptelor, smerenie, pace a gândurilor, liniște a puterilor mele duhovnicești, bucurie duhovnicească, iubire adevărată, îndelungă răbdare, bunătate, blândețe, credință sinceră, înfrânare în toate și îmbogățește-mă cu toate roadele bune prin darul Sfântului Tău Duh. Și nu mă lua la mijlocul zilelor mele, când sufletul meu este încă viciat și nepregătit, ci mă îndrumă spre desăvârșirea Ta și apoi ia-mă din această viață, ca, trecând nestingherit prin principiile și puterile întunericului, prin harul Tău să văd și eu frumusețea negrăită a slavei Tale neapropiate împreună cu toți sfinții Tăi, în care numele Tău preacinstit și măreț, Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt, a fost sfințit și preaslăvit, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Kathisma 18

Psalmul 119

Cântecul Ascensiunii.

[1] În necazul meu am strigat către Domnul, și El m-a auzit.

[2] Doamne, izbăvește-mi sufletul de buzele mincinoase, de limba vicleană.

[3] Ce-ți va da o limbă înșelătoare și cu ce-ți va adăuga ea?

[4] Săgețile ascuțite ale celor puternici, cu cărbuni aprinși de năpârcă.

5 Vai de mine, că locuiesc în Meșec, că locuiesc în corturile Chedarului!

6 Sufletul meu a trăit mult cu cei ce urăsc pacea.

7 Eu sunt pașnic; dar de îndată ce vorbesc, ei sunt pentru război.

Psalmul 120

Cântecul Ascensiunii.

Îmi ridic ochii spre munți, de unde îmi vine ajutorul.

2 Ajutorul meu vine de la Domnul, care a făcut cerurile și pământul.

3 El nu va îngădui să se clatine piciorul tău; Cel ce te păzește nu va dormi.

4 Cel ce păzește pe Israel nu doarme, nici nu doarme.

5 Domnul este păzitorul tău; Domnul este umbra ta la dreapta ta.

6 Soarele nu te va lovi ziua, nici luna noaptea.

7 Domnul te va păzi de orice rău; El îți va păzi sufletul.

8 Domnul te va păzi la plecare și la intrare, de acum și pentru totdeauna.

Psalmul 121

Cântarea Urcării. David.

1 M-am bucurat când mi-au zis: „Haidem să mergem la Casa Domnului!”

2 Iată, picioarele noastre stau în porțile tale, Ierusalime,

3 Ierusalimul, zidit ca un oraș unit într-unul singur,

4 unde se suie semințiile, semințiile Domnului, după legea lui Israel, ca să laude Numele Domnului.

5 Acolo sunt tronuri ale judecății, tronuri ale casei lui David.

[6] Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului: fie ca cei ce Te iubesc să prospere!

[7] Să fie pace în zidurile tale și prosperitate în palatele tale!

[8] Din pricina fraților mei și a vecinilor mei, zic: „Pace vouă!”

[9] Din pricina Casei Domnului Dumnezeului nostru, îți doresc binele.

Psalmul 122

Cântecul Ascensiunii.

Îmi ridic ochii spre Tine, Tu care locuiești în ceruri [!]

[2] Iată, cum ochii robilor *se uită* spre mâna stăpânilor lor și cum ochii roabei se uită spre mâna stăpânei sale, așa ochii noștri se uită spre Domnul Dumnezeul nostru, până va avea milă de noi.

[3] Ai milă de noi, Doamne, ai milă de noi, căci suntem plini de dispreț;

[4] Sufletul nostru este plin de ocara celor mândri și de disprețul celor aroganți.

Psalmul 123

Cântarea Urcării. David.

[1] Dacă Domnul n-ar fi fost de partea noastră, să spună Israel:

[2] Dacă Domnul n-ar fi fost cu noi când oamenii s-au ridicat împotriva noastră,

[3] Atunci ne-ar fi înghițit de vii când s-a aprins mânia lor împotriva noastră;

[4] Apele ne-ar fi copleșit, potopul ar fi trecut peste sufletul nostru;

[5] ape furtunoase ar trece peste sufletele noastre.

[6] Binecuvântat fie Domnul, care nu ne-a dat pradă dinților lor!

[7] Sufletul nostru este izbăvit ca o pasăre din lațul vânătorilor: lațul este rupt și suntem izbăviți.

[8] Ajutorul nostru este în Numele Domnului, care a făcut cerurile și pământul.

Glorie:

Psalmul 124

Cântecul Ascensiunii.

[1] Cine se încrede în Domnul este ca muntele Sionului, care nu se poate clătina, ci dăinuie pe vecie.

[2] Munții înconjoară Ierusalimul, dar Domnul înconjoară poporul Său, de acum și pentru totdeauna.

[3] Căci nuiaua celor răi nu va rămâne peste soarta celor drepți, ca nu cumva cei drepți să-și întindă mâinile spre nelegiuire.

[4] Fă bine, Doamne, celor buni și cu inima curată;

[5] Dar Domnul va face ca cei ce se abat pe căile lor strâmbe să umble cu cei ce săvârșesc nelegiuirea. Pace asupra lui Israel!

Psalmul 125

Cântecul Ascensiunii.

[1] Când Domnul a adus înapoi prinșii de război din Sion, eram ca cei ce visează:

[2] Atunci gura noastră era plină de bucurie și limba noastră de cântări; atunci au zis printre neamuri: „Domnul a făcut lucruri mari pentru ei!”

[3] Domnul a făcut lucruri mari pentru noi; ne bucurăm.

[4] Adu înapoi, Doamne, pe prinșii noștri de război ca pe râurile dinspre miazăzi!

[5] Cei ce seamănă cu lacrimi vor secera cu bucurie.

[6] Cel ce plânge și aduce sămânță se va întoarce cu bucurie, aducând snopii săi.

Psalmul 126

Cântarea Urcărilor. Solomon.

[1] Dacă nu zidește Domnul casa, în zadar muncesc cei ce o zidesc; dacă nu păzește Domnul cetatea, în zadar veghează străjerul.

[2] Degeaba vă sculați devreme, vă treziți până târziu și mâncați pâinea necazurilor, cât timp El le dă iubitului Său somn.

[3] Iată, copiii sunt o moștenire de la Domnul; rodul pântecelui este răsplata lui.

[4] Ca niște săgeți în mâna unui viteaz, așa sunt fiii tinereții.

[5] Fericit este omul care își umple tolba cu ele! Nu se va rușina când va vorbi dușmanilor săi la poartă.

Psalmul 127

Cântecul Ascensiunii.

[1] Fericit este oricine se teme de Domnul și umblă pe căile Lui!

[2] Vei mânca din munca mâinilor tale; binecuvântat ești și îți va fi bine.

[3] Nevasta ta va fi ca o viță roditoare în casa ta; copiii tăi vor fi ca niște ramuri de măslin de jur împrejurul mesei tale.

[4] Așa va fi binecuvântat omul care se teme de Domnul.

[5] Domnul te va binecuvânta din Sion și vei vedea prosperitatea Ierusalimului în toate zilele vieții tale.

[6] Vei vedea fiii fiilor tăi. Pace asupra lui Israel!

Psalmul 128

Cântecul Ascensiunii.

[1] De multe ori m-au asuprit din tinerețea mea; să spună Israel:

[2] De multe ori m-au asuprit din tinerețea mea, dar nu m-au învins.

[3] Pe spatele meu au arat arătorii; și-au lungit brazdele.

[4] Dar Domnul este drept; El a tăiat legăturile celor răi.

[5] Toți cei ce urăsc Sionul să se rușineze și să se întoarcă înapoi!

[6] Să fie ca iarba de pe acoperișuri, care se usucă înainte de a fi smulsă din rădăcini,

[7] Cu care secerătorul nu-și va umple mâna, nici cel ce leagă snopii nu-și va umple pumnul;

[8] Și cei ce trec pe acolo nu vor zice: „Binecuvântarea Domnului să fie peste voi! Vă binecuvântăm în Numele Domnului!”

Glorie:

Psalmul 129

Cântecul Ascensiunii.

[1] Din adâncuri strig către Tine, Doamne.

[2] Doamne, ascultă glasul meu; urechile Tale să fie cu luare aminte la glasul cererilor mele!

[3] Dacă Tu, Doamne, bagi în seamă nelegiuirea, cine poate sta în picioare, Doamne?

[4] Dar la Tine este iertarea, ca să fii temut.

[5] Eu nădăjduiesc pe Domnul, sufletul meu așteaptă; nădăjduiesc în Cuvântul Lui.

[6] Sufletul meu așteaptă pe Domnul mai mult decât așteaptă străjerii dimineața, mai mult decât așteaptă străjerii dimineața.

7 Israel să se încreadă în Domnul, căci la Domnul este îndurare și la El este belșug de răscumpărare.

8 Și El va mântui pe Israel de toate nelegiuirile lui.

Psalmul 130

Cântarea Urcării. David.

1 Doamne, inima mea nu s-a înălțat, nici ochii mei nu s-au înălțat și nici nu am intrat în lucruri mari, prea înalte pentru mine.

2 Nu mi-am smerit și nu mi-am liniștit sufletul, ca un copil despărțit de sânul mamei sale? Sufletul meu a fost în mine ca un copil despărțit de sânul mamei sale.

3 Să se încreadă Israel în Domnul, de acum și până în veac!

Psalmul 131

Cântecul Ascensiunii.

1 Adu-ți aminte, Doamne, de David și de toate necazurile lui:

2 Cum a jurat Domnului și a făcut o făgăduință Celui Puternic al lui Iacov:

3 " Nu voi intra în cortul casei mele, nu mă voi sui în patul meu;

4 Nu voi da somn ochilor mei, nici ațipeală pleoapelor mele,

5 până voi găsi un loc pentru Domnul, o locuință pentru Cel Puternic al lui Iacov."

6 Iată, am auzit de el în Efrata; l-am găsit în câmpiile Iearimului.

7 Să mergem la locuința Lui, să ne închinăm la așternutul picioarelor Lui!

8 Scoală-Te, Doamne, în *locul* odihnei Tale, Tu și arca tăriei Tale!

9 Preoții Tăi vor fi îmbrăcați în dreptate, și sfinții Tăi se vor bucura.

10 Din pricina lui David, robului Tău, nu întoarce fața unsului Tău.

11 Domnul a jurat lui David cu adevăr și nu Se va întoarce: „Voi pune pe tronul tău din rodul pântecelui tău.

12 Dacă fiii tăi vor păzi legământul Meu și mărturiile Mele pe care le voi învăța, atunci fiii lor vor ședea pe tronul tău pentru totdeauna.”

13 Căci Domnul a ales Sionul și-l dorește ca locuință a Lui.

14 „ Aceasta este odihna Mea veșnică; aici voi locui, căci am dorit-o.

15 Îi voi binecuvânta hrana, îi voi sătura cu pâine pe săracii lui;

16 Îi voi îmbrăca pe preoții lui cu mântuire și sfinții lui se vor bucura de bucurie.

17 Acolo voi face să răsară un corn pentru David și voi pune o candelă pentru unsul Meu.

18 Îi voi îmbrăca pe dușmanii lui cu rușine, dar coroana lui va străluci peste el.”

Psalmul 132

Cântarea Urcării. David.

1 Ce bine și ce plăcut este să locuiască frații împreună!

2 *Este* ca unguentul prețios de pe cap, care se revarsă pe barbă, chiar pe barba lui Aaron, care se revarsă pe franjurile veșmintelor lui;

3 Ca roua Hermonului, care se coboară pe munții Sionului, căci acolo a poruncit Domnul binecuvântarea și viața veșnică.

Psalmul 133

Cântecul Ascensiunii.

1 Binecuvântați pe Domnul astăzi, toți slujitorii Domnului, care stați noaptea în Casa Domnului!

[2] Ridicați-vă mâinile spre sanctuar și binecuvântați pe Domnul.

[3] Domnul să te binecuvânteze din Sion, care a făcut cerurile și pământul. Aliluia.

Conform celei de-a 18-a kathisme: Trisagion, Tatăl nostru.

Și troparele:

Am păcătuit înaintea Ta, Mântuitorule, ca fiul risipitor; primește-mă, Tată, care Mă pocăiesc, și miluiește-mă, Dumnezeule.

Slavă: Eu, risipitorul, m-am făcut ca niște fiare mute; dă-mi pocăință, Hristoase, ca să aflu mare milă de la Tine.

Și acum: Nu-ți întoarce fața de la mine, Doamnă, cel ce mă rog Ție, ci, ca Maica milostivă a Dumnezeului celui darnic, grăbește-te să-mi dăruiești pocăință înainte de sfârșitul meu, ca, mântuit de Tine, să Te cânt pe Tine, mântuirea mea și nădejdea mea cea nerușinată, Doamna mea.

Doamne, îndură-te (40) și rugăciune:

Doamne, nu mă mustra în mânia Ta și nu mă pedepsi în mânia Ta. Stăpâne, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul Dumnezeului Celui Viu, miluiește-mă pe mine, păcătosul, cerșetorul, leneșul, neglijentul, neascultătorul, curvarul ticălos, adulterul, ticălosul, risipitor, nerecunoscător, nemilostiv, crud, bețiv, mărginit de conștiința mea, nevrednic de dragostea Ta de oameni și vrednic de orice chin, atât de Gheenă, cât și de chinurile iadului. Pentru atâta mulțime a păcatelor mele, nu mă supune, Izbăvitorule, unei mulțimi de chinuri; ci miluiește-mă, căci sunt slab cu sufletul, și cu trupul, și cu mintea, și cu gândurile; și în căi știute numai de Tine, mântuiește-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, prin rugăciunile Preacuratei noastre Stăpâne Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților care Ți-au plăcut din vremuri veci, căci Tu ești binecuvântat în vecii vecilor. Amin.

Kathisma 19

Psalmul 134

[1] Lăudați Numele Domnului, lăudați-l, slujitori ai Domnului,

[2] care stau în Casa Domnului, în curțile Casei Dumnezeului nostru.

[3] Lăudați pe Domnul, căci Domnul este bun; cântați laude Numelui Lui, căci este plăcut.

[4] Căci Domnul l-a ales pe Iacov pentru Sine, pe Israel ca moșie a Lui.

[5] Știu că Domnul este mare și că Domnul nostru este mai presus de toți dumnezeii.

[6] Tot ce vrea Domnul, El face în ceruri și pe pământ, în mări și în toate adâncurile;

[7] El face norii să se ridice de la marginile pământului, El face fulgerele pentru ploaie și scoate vântul din cămările Sale.

[8] El a lovit pe întâii născuți ai Egiptului, de la oameni până la animale,

[9] El a trimis semne și minuni în mijlocul tău, Egiptene, împotriva lui Faraon și împotriva tuturor slujitorilor lui,

[10] El a bătut multe neamuri și a nimicit regi puternici:

[11] Sihon, împăratul amoriților, și Og, împăratul Basanului, și toate împărățiile Canaanului;

[12] Și a dat țara lor ca moștenire, ca moștenire lui Israel, poporul Său.

[13] Doamne, numele Tău dăinuie în veac; Doamne, pomenirea Ta este din neam în neam.

[14] Căci Domnul va judeca poporul Său și va avea milă de slujitorii Săi.

[15] Idolii neamurilor sunt argint și aur, lucrare de mâini omenești:

[16] Au gură, dar nu vorbesc; au ochi, dar nu văd;

[17] Au urechi, dar nu aud și nu au suflare în gura lor.

[18] Ca ei vor fi și cei ce le fac și toți cei ce se încred în ele.

19 Casa lui Israel, binecuvântați pe Domnul! Casa lui Aaron, binecuvântați pe Domnul!

20 Binecuvântați pe Domnul, casa lui Levi. Binecuvântați pe Domnul, voi, cei ce vă temeți de Domnul.

21 Binecuvântat fie Domnul din Sion, care locuiește în Ierusalim! Aliluia!

Psalmul 135

[Aleluia.]

1 Lăudați pe Domnul, căci este bun, căci îndurarea Lui ține în veac.

2 Lăudați pe Dumnezeul dumnezeilor, căci îndurarea Lui ține în veac.

3 Lăudați pe Domnul domnilor, căci îndurarea Lui ține în veac!

4 El singur face minuni mari, căci îndurarea Lui ține în veac;

5 Care a creat cerurile cu înțelepciune, căci îndurarea Lui ține în veac;

6 El a întemeiat pământul peste ape, căci în veac este mila Lui;

7 El a făcut marile lumini, căci veșnic este îndurarea Lui;

8 Soarele să stăpânească ziua, căci îndurarea Lui ține în veac;

9 luna și stelele să stăpânească noaptea, căci îndurarea Lui ține în veac;

10 A lovit Egiptul în întâii născuți ai lui, căci veșnică este îndurarea Lui;

11 Și a scos pe Israel din mijlocul lor, căci îndurarea Lui ține în veac;

12 Cu mână tare și braț întins, căci veșnică este îndurarea Lui;

13 El a despărțit Marea Roșie, căci îndurarea Lui ține în veac;

14 Și a călăuzit pe Israel prin mijlocul lui, căci îndurarea Lui ține în veac;

15 A aruncat pe Faraon și oștirea lui în Marea Roșie, căci îndurarea Lui ține în veac;

16 El a călăuzit pe poporul Său prin pustie, căci îndurarea Lui ține în veac;

17 A lovit regi mari, căci îndurarea Lui ține în veac;

18 Și a ucis regi puternici, căci îndurarea Lui ține în veac;

19 Sihon, împăratul amoriților, căci veșnică este îndurarea Lui;

20 Și pe Og, împăratul Basanului, căci îndurarea Lui ține în veac;

21 Și le-a dat țara de moștenire, căci îndurarea Lui ține în veac;

22 O moștenire pentru Israel, robului Său, căci veșnică este îndurarea Lui;

23 El Și-a adus aminte de noi în smerenia noastră, căci îndurarea Lui ține veșnică;

24 Și ne-a izbăvit de vrăjmașii noștri, căci îndurarea Lui ține în veac;

25 El dă hrană oricărei făpturi, căci îndurarea Lui ține în veac.

26 Binecuvântați pe Dumnezeul cerurilor, căci îndurarea Lui ține în veac.

Psalmul 136

[David.]

1 Pe malurile Babilonului, acolo am șezut și am plâns când ne-am amintit de Sion;

2 De sălciile din mijlocul lui ne-am atârnat harpele.

3 Acolo, cei ce ne țineau captivi ne cereau cuvinte de cântec, iar asupritorii noștri ne cereau bucurie: „Cântați-ne cântecele Sionului!”

4 Cum putem cânta cântecul Domnului într-o țară străină?

5 Dacă te voi uita, Ierusalime, să mă uite dreapta mea!

6 Limba mi se lipește de cerul gurii, dacă nu-mi aduc aminte de Tine, dacă nu fac din Ierusalimul cea mai mare parte a bucuriei mele.

7 Adu-Ți aminte, Doamne, de copiii Edomului, în ziua Ierusalimului, când au zis:
„Distrugeți-l, distrugeți-l până la temelii!”

8 Fiica Babilonului, tu care ne nimicești, binecuvântat este cel ce-ți va răsplăti
pentru ceea ce ne-ai făcut!

9 Binecuvântat este cel ce ia pe micuții tăi și îi zdrobește de stânci!

Glorie:

Psalmul 137

David.

1 Te voi lăuda din toată inima mea; Îți voi cânta laude înaintea dumnezeilor.

2 Mă voi închina înaintea templului Tău cel sfânt și voi lăuda Numele Tău pentru
bunătatea Ta și pentru adevărul Tău, căci Ți-ai mărit Cuvântul mai presus de
orice Nume.

3 În ziua când am strigat, Tu m-ai ascultat; Mi-ai întărit sufletul.

4 Toți împărații pământului Te vor lăuda, Doamne, când vor auzi cuvintele gurii
Tale.

5 Și vor cânta căile Domnului, căci mare este slava Domnului.

6 Domnul este preaînalt, El vede pe cei smeriți și îi cunoaște de departe pe cei
mândri.

7 Chiar dacă umblu în mijlocul necazurilor, Tu mă vei învia; Îți vei întinde mâna
împotriva mâniei vrăjmașilor mei și dreapta Ta mă va izbăvi.

8 Domnul va lucra pentru mine. Îndurarea Ta, Doamne, este veșnică; nu părăsi
lucrarea mâinilor Tale.

Psalmul 138

Către mai-marele corului. Un psalm al lui David.

[1] Doamne, Tu mă cercetezi și mă cunoști.

[2] Tu știi când mă așez și când mă scol; Tu îmi înțelegi gândurile de departe.

[3] Când merg sau când mă odihnesc, Tu mă înconjori și toate căile mele Îți sunt cunoscute.

[4] Doamne, Tu știi cuvântul chiar înainte ca el să fie pe limba mea.

[5] Mă îmbrățișezi pe dinapoi și pe dinainte și-Ți pui mâna peste mine.

[6] Cunoștința Ta este prea minunată pentru mine și prea înaltă ca să o pot înțelege.

[7] Unde mă voi duce departe de Duhul Tău sau unde voi fugi departe de prezența Ta?

[8] Dacă mă voi sui în ceruri, Tu ești acolo; dacă îmi voi face patul în Locuința Morților, Tu ești acolo.

[9] Dacă aș lua aripile zorilor și m-aș muta până la marginile mării,

[10] Și acolo mâna Ta mă va călăuzi și dreapta Ta mă va ține.

[11] Dacă aș zice: „Poate că întunericul mă va acoperi și lumina din jurul meu *se va preface* în noapte”,

[12] Dar întunericul nu Te întunecă, și noaptea este la fel de luminoasă ca ziua: atât întunericul, cât și lumina.

[13] Căci Tu mi-ai întocmit măruntaiele, Tu m-ai țesut în pântecele mamei mele.

[14] Te laud, căci sunt o făptură minunată și înfricoșătoare. Lucrările Tale sunt minunate, și sufletul meu le cunoaște bine.

[15] Trupul meu nu era ascuns de Tine, când am fost făcut în ascuns, când am fost făurit în cele mai adânci părți ale pământului.

[16] Ochii Tăi mi-au văzut trupul când era încă neîntocmit; și în cartea Ta erau scrise toate zilele rânduite pentru mine, când încă nu era niciuna dintre ele.

17 Cât de prețioase îmi sunt gândurile Tale, Dumnezeule, și cât de mare este suma lor!

18 Dacă încerc să-i număr, sunt mai mulți la număr decât nisipul; când mă trezesc, sunt tot cu Tine.

19 O, de ai lovi pe cei răi, Dumnezeule! Depărtați-vă de la mine, voi, cei însetați de sânge!

20 Ei vorbesc cu răutate împotriva Ta; vrăjmașii Tăi cugetă lucruri deșarte.

21 Nu ar trebui să urăsc, Doamne, pe cei ce Te urăsc și să-i scârbesc pe cei ce se ridică împotriva Ta?

22 Îi urăsc cu o ură deplină; sunt dușmanii mei.

23 Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima; încearcă-mă și cunoaște-mi gândurile;

24 Vezi dacă este în mine vreo cale rea și călăuzește-mă pe calea veșniciei.

Psalmul 139

Psalm.

1 Către mai-marele corului. Un psalm al lui David.

2 Doamne, izbăvește-mă de omul rău, păzește-mă de asupritor!

3 Ei gândesc răul în inima lor, se pregătesc de război toată ziua,

4 Își ascute limba ca șarpele; venin de aspidă este sub buzele lor.

5 Păzește-mă, Doamne, de mâna celor răi; păzește-mă de asupritorii care vor să-mi clatine pașii.

6 Cei mândri mi-au ascuns curse și curse, mi-au întins curse pe cale, mi-au întins curse.

7 Am zis Domnului: „Tu ești Dumnezeul meu; ascultă, Doamne, glasul rugăciunilor mele!”

[8] Doamne, Doamne, tăria mântuirii mele, Tu mi-ai acoperit capul în ziua bătăliei.

[9] Doamne, nu-i da voie celui rău după dorința lui și nu-i lăsa să-i împlinească planul rău, căci vor fi mândri.

[10] Răul buzelor lor să acopere capetele celor ce mă înconjoară.

[11] Să cadă peste ei cărbuni aprinși, să fie aruncați în foc, în gropi, ca să nu se mai ridice.

[12] Omul care vorbește rău nu va fi întărit în țară; răul îl va duce pe asupritor la nimicire.

[13] Știu că Domnul va face dreptate celor asupriți și neprihănire celor săraci.

[14] Cu siguranță, cei drepți vor lăuda Numele Tău, și cei fără prihană vor locui înaintea Ta.

Glorie:

Psalmul 140

Psalmul lui David.

[1] Doamne, către Tine strig, grăbește-te spre mine! Ascultă glasul cererii mele, când strig către Tine.

[2] Rugăciunea mea să fie pregătită ca tămâia înaintea Ta, și ridicarea mâinilor mele ca jertfa de seară.

[3] Pune o pază, Doamne, înaintea gurii mele și păzește ușa buzelor mele!

[4] Nu lăsa inima mea să se abată spre vorbe rele, ca să-mi iert faptele păcătoase împreună cu cei ce săvârșesc fărădelegile și nu mă lăsa să gust din mâncărurile lor delicioase.

[5] Cel drept să mă pedepsească; aceasta este îndurare; să mă mustre; este untdelemn bun, care nu-mi va răni capul; dar rugăciunile mele sunt împotriva nelegiuirii lor.

[6] Căpeteniile lor sunt risipite pe stânci și ascultă cuvintele Mele, că sunt blânzi.

[7] Ca și cum pământul ar fi sfărâmat și zdrobit, oasele noastre sunt împrăștiate în fălcile iadului.

[8] Dar ochii mei sunt ațintiți asupra Ta, Doamne, Doamne; în Tine mă încred; nu-mi lepăda sufletul.

[9] Păzește-mă de cursele care mi se întind, de cursele celor răi.

[10] Cei răi vor cădea în propriile lor mreje, dar Eu voi trece dincolo.

Psalmul 141

Învățăturile lui David. Rugăciunea sa când se afla în peșteră.

[1] Am strigat către Domnul cu glasul meu, m-am rugat Domnului cu glasul meu;

[2] Mi- am turnat rugăciunile înaintea Lui, i-am descoperit durerea mea.

[3] Când mi se ofilește duhul în mine, Tu cunoști calea mea: pe calea pe care umblam, ei se ascund și-mi întind curse.

[4] Mă uit la dreapta mea și văd că nimeni nu mă recunoaște; nu este niciun refugiu pentru mine; nimănui nu-i pasă de sufletul meu.

[5] Am strigat către Tine, Doamne, și am zis: „Tu ești refugiul meu și partea mea în țara celor vii!”

[6] Ia aminte la strigătul meu, căci sunt foarte obosit; izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, căci sunt prea puternici decât mine.

[7] Scoate-mi sufletul din închisoare, ca să laud Numele Tău. Cei drepți se vor aduna în jurul meu, când îmi vei arăta bunătate.

Psalmul 142

Un psalm al lui David [când a fost prigonit de fiul său Absalom].

[1] Doamne, ascultă rugăciunea mea; ia aminte la cererile mele, în adevărul Tău; răspunde-mi în dreptatea Ta.

[2] Și nu intra la judecată cu slujitorul Tău, căci niciun om viu nu va fi considerat neprihănit înaintea Ta.

[3] Vrăjmașul îmi prigonește sufletul, mi-a călcat în picioare viața, m-a făcut să locuiesc în întuneric, ca pe cei ce sunt morți de mult.

[4] Duhul meu este doborât în mine și inima mea amuțește în mine.

[5] Îmi amintesc de zilele de demult, cuget la toate lucrările Tale, mă gândesc la lucrarea mâinilor Tale.

[6] Îmi întind mâinile spre Tine; sufletul meu tânjește după Tine ca un pământ însetat.

[7] Răspunde-mi repede, Doamne! Mi se sting duhul; nu-mi ascunde fața Ta, ca să nu ajung ca cei ce se pogoară în groapă.

[8] Fă-mă să aud bunătatea Ta dimineața, căci mă încred în Tine. Doamne, arată-mi calea pe care trebuie să umblu, căci către Tine îmi înalț sufletul.

[9] Doamne, izbăvește-mă de vrăjmașii mei; la Tine voi fugi.

[10] Învață-mă să fac voia Ta, căci Tu ești Dumnezeul meu; Duhul Tău cel bun să mă călăuzească în țara dreptății.

[11] Pentru Numele Tău, Doamne, dă-mi viață; pentru dreptatea Ta, scoate-mi sufletul din necaz.

[12] Și, în mila Ta, nimicește-mi vrăjmașii și nimicește pe toți cei ce mă asupresc, căci eu sunt robul Tău.

Conform celei de-a 19-a kathisme: Trisagion, Tatăl nostru.

Și troparele:

Te mulțumesc și Te laud, Dumnezeul meu, că ai dat pocăință tuturor păcătoșilor. Mântuitorule, când vei veni să judeci întreaga lume, nu mă rușina pe mine, cel ce am săvârșit fapte rușinoase.

Slavă: Nemăsurat am păcătuit înaintea Ta și aștept chinuri nemăsurate, Dumnezeul meu, miluiește-mă și mă mântuiește.

Și acum: acum apelez la mulțimea milostivirii Tale, Născătoare de Dumnezeu, îndepărtează de la mine lanțurile păcatelor mele.

Doamne, îndură-te (40) și rugăciune:

Stăpâne Hristoase Dumnezeule, care prin suferințele Tale mi-ai vindecat patimile și prin rănile Tale mi-ai vindecat rănile! Dă-mi mie, care am păcătuit mult înaintea Ta, lacrimi de pocăință. Dă trupului meu să primească mireasma Trupului Tău de viață dătător și dă sufletului meu dulceața Sângelui Tău scump în loc de amărăciunea cu care vrăjmașul mi-a dat să beau. Ridică spre Tine mintea mea, plecată spre pământ, și ridic-o din abisul pieirii. Căci nu este în mine pocăință, nu este în mine căință, nu este în mine lacrimi mângâietoare care să aducă copii la casa Tatălui. Mintea mea s-a întunecat de patimile lumești, nu pot privi spre Tine în suferință, nu mă pot încălzi cu lacrimi de dragoste pentru Tine! Dar, Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, Vistieră de bunătăți! Dă-mi pocăință deplină și o inimă care se ostenește cu dragoste în căutarea Ta; dă-mi harul Tău și reînnoiește în mine trăsăturile chipului Tău. Te-am părăsit - nu mă părăsi. Ieși și caută-mă, du-mă la pășunea Ta și numără-mă printre oile turmei Tale alese, hrănește-mă împreună cu ele din pâinea Dumnezeiești Tale Taine, prin rugăciunile Preacuratei Tale Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Kathisma 20

Psalmul 143

David. [Împotriva lui Goliat.]

[1] Binecuvântat fie Domnul, Stânca mea, care îmi învață mâinile la război și degetele mele la luptă,

[2] Iubirea mea și cetăreața mea, refugiul meu și izbăvitorul meu, scutul meu, în El mă încred; El îmi supune poporul sub mine.

[3] Doamne, ce este omul, că-l cunoști și fiul omului, că-l bagi în seamă?

4 Omul este ca suflarea, zilele lui sunt ca umbra care trece.

5 Doamne, plecă cerurile Tale și coboară-Te! Atinge munții și vor fumega!

6 Fulgerează-Ți și împrăștie-i, aruncă săgețile Tale și împrăștie-i.

7 Întinde mâna Ta de sus, izbăvește-mă și izbăvește-mă din ape mari, din mâna fiilor străinilor,

8 A cărui gură rostește deșertăciuni și a cărui dreaptă este o dreaptă a minciunilor.

9 Dumnezeule, Îți voi cânta un cântec nou, Îți voi cânta cu psaltirul cu zece coarde,

10 Care dăruiește mântuirea împăraților și izbăvește pe David, robul Tău, de sabia crudă.

11 Izbăvește-mă și mântuiește-mă din mâna fiilor străinilor, a căror gură rostește deșertăciuni și a căror dreaptă este o dreaptă a minciunilor.

12 Fiii noștri să fie ca niște plante care înfloresc în tinerețea lor și fiicele noastre ca niște stâlpi făuriți ai unui palat.

13 Să fie hambarele noastre pline și abundente cu tot felul de grâu; să se înmulțească oile noastre cu mii și zeci de mii în pășunile noastre!

14 Boii noștri *să* fie grași; să nu fie jaf, nici pierdere, nici țipăt pe ulițele noastre.

15 Binecuvântat este neamul căruia îi sunt acestea! Binecuvântat este neamul al cărui Dumnezeu este Domnul!

Psalmul 144

Slavă lui David.

1 Te voi înălța, Dumnezeul meu, Împăratul meu, și voi binecuvânta Numele Tău în veci de veci.

2 Te voi binecuvânta în fiecare zi și voi lăuda Numele Tău în veci de veci.

3 Mare este Domnul și foarte vrednic de laudă, și măreția Lui este nepătrunsă.

4 Generație după generație vor lăuda lucrările Tale și vor vesti isprăvile Tale puternice.

5 Dar eu voi medita la slava măreției Tale și la minunile Tale.

6 Ei vor vorbi despre puterea faptelor Tale minunate și eu voi vesti măreția Ta.

7 Vor vesti pomenirea marii Tale bunătăți și vor cânta dreptatea Ta.

8 Domnul este îndurător și milostiv, încet la mânie și bogat în îndurare.

9 Domnul este bun față de toți și îndurările Lui se întind peste toate lucrările Sale.

10 Toate lucrările Tale să Te laude, Doamne, și sfinții Tăi să Te binecuvânteze.

11 Să vestească slava Împărăției Tale și să vorbească despre faptele Tale puternice,

12 Ca să fac cunoscute fiilor oamenilor faptele Tale puternice și măreția slavă a Împărăției Tale.

13 Împărăția Ta este o împărăție veșnică și stăpânirea Ta dăinuie din neam în neam. [Domnul este credincios în toate cuvintele Sale și sfânt în toate lucrările Sale.]

14 Domnul susține pe toți cei ce cad și îi ridică pe toți cei ce sunt supuși la pământ.

15 Ochii tuturor se îndreaptă spre Tine și Tu le dai hrana la vremea potrivită.

16 Îți deschizi mâna și saturi pofta a tot ce are viață.

17 Domnul este drept în toate căile Sale și îndurător în toate lucrările Sale.

18 Domnul este aproape de toți cei ce-L cheamă, de toți cei ce-L cheamă cu adevăr.

19 El împlinește dorința celor ce se tem de El, le aude strigătul și îi mântuiește.

20 Domnul îi păzește pe toți cei ce-L iubesc, dar îi va nimici pe toți cei răi.

21 Buzele mele vor rosti laude Domnului și orice făptură să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt în veci de veci.

Glorie:

Psalmul 145

[Aleluia. *Hagai și Zaharia* .]

[1] Laudă-L pe Domnul, suflete al meu.

[2] Voi lăuda pe Domnul cât voi trăi; Îi voi cânta laude Dumnezeului meu cât voi fi.

[3] Nu vă încredeți în cei mari, nici în fiul omului, în care nu este mântuire.

[4] Duhul lui se stinge și se întoarce în pământul lui: în ziua aceea, gândurile lui pier.

[5] Binecuvântat este cel al cărui ajutor este Dumnezeul lui Iacov, a cărui nădejde este în Domnul Dumnezeul său,

[6] Cel ce a făcut cerul și pământul, marea și tot ce este în ele, Cel ce păstrează credința veșnică,

[7] El face dreptate celor asupriți și dă pâine celor flămânzi. Domnul eliberează pe cei prinși de război,

[8] Domnul deschide ochii orbilor, Domnul înalță pe cei supuși; Domnul iubește pe cei drepți.

[9] Domnul păzește pe străin, El sprijină pe orfan și pe văduvă, dar El strâmbă calea celor răi.

[10] Domnul va împărăți pe vecie, Dumnezeul tău, Sion, din neam în neam. Aliluia!

Psalmul 146

[Aleluia.]

[1] Lăudați pe Domnul, căci este bine să cântăm laude Dumnezeului nostru: căci este plăcut, o laudă potrivită nouă.

[2] Domnul zidește Ierusalimul, El adună pe cei risipiți ai lui Israel.

[3] El vindecă pe cei cu inima zdrobită și le leagă rănile;

[4] El numără stelele și le cheamă pe toate pe nume.

[5] Mare este Domnul nostru și mare este puterea Lui și priceperea Lui este nemăsurată.

[6] Domnul înalță pe cei smeriți, dar îi doboară pe cei răi la pământ.

[7] Cântați laude Domnului unul după altul, cântați laude Dumnezeului nostru cu harpa.

[8] El acoperă cerul cu nori, pregătește ploaia pentru pământ și face să crească iarba pe munți;

[9] El dă hrană vitelor și puilor de corb care strigă *către El.*

[10] El nu se uită la puterea calului și nu se bucură de *iuțeala* picioarelor omului,

[11] Domnul își găsește plăcerea în cei ce se tem de El și în cei ce nădăjduiesc în bunătatea Lui.

Psalmul 147

[Aleluia.]

[1] Laudă pe Domnul, Ierusalime; laudă pe Dumnezeul tău, Sion!

[2] Căci El întărește zăvoarele porților tale și binecuvântează pe copiii tăi în mijlocul tău;

[3] El așează pacea în hotarele tale, te sătură cu cele mai bune grâuri;

[4] El trimite Cuvântul Său pe pământ; Cuvântul Lui aleargă repede;

[5] El dă zăpada ca lâna, împrăștie bruma ca cenușa;

[6] El aruncă grindina în bucăți; cine poate sta înaintea înghețului lui?

[7] El trimite cuvântul Său și toate se topesc; El suflă cu vântul Său și apele curg.

[8] El a vestit Cuvântul Său lui Iacov, legile și judecățile Sale lui Israel.

[9] El n-a făcut așa niciunui *alt* neam și ei nu cunosc judecățile Lui. Aliluia!

Glorie:

Psalmul 148

[Aleluia.]

[1] Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L în locurile preaînalte.

[2] Lăudați-L, toți îngerii Lui; lăudați-L, toate oștirile Lui!

[3] Lăudați-L, soare și lună; lăudați-L, toate stelele luminii.

[4] Lăudați-L, ceruri ale cerurilor și apele care sunt mai presus de ceruri!

[5] Să laude Numele Domnului, căci El a poruncit, și au fost creați:

[6] I-a întărit pe vecie și pe vecie; le-a dat o lege care nu va trece.

[7] Lăudați pe Domnul de pe pământ, pești mari și toate adâncurile,

[8] Foc și grindină, zăpadă și ceață, vânt furtunos care împlinește cuvântul Său,

[9] munții și toți dealurile, pomii roditori și toți cedrii,

[10] fiare și tot felul de vite, târâtoare și păsări înaripate,

[11] regii pământului și toate popoarele, prinții și toți judecătorii pământului,

[12] tineri și fecioare, bătrâni și copii

[13] Să laude Numele Domnului, căci numai Numele Lui este înălțat; slava Lui este pe pământ și în ceruri.

[14] El a înălțat puterea poporului Său, slava tuturor sfinților Săi, a copiilor lui Israel, a poporului apropiat de El. Aliluia!

Psalmul 149

[Aleluia.]

[1] Cântați Domnului o cântare nouă; lăudați-L în adunarea sfinților.

[2] Să se bucure Israel de Făcătorul său, să se veselească copiii Sionului de Împăratul lor.

[3] Să-I laude Numele cu cor, să-I cânte cu tamburin și harpă,

[4] Căci Domnul Își găsește plăcerea în poporul Său și îi mântuiește pe cei smeriți.

[5] Sfinții să se bucure de slavă, să se veselească în paturile lor.

[6] Laudele lui Dumnezeu să fie în gura lor și o sabie cu două tăișuri în mâna lor,

[7] ca să se răzbune asupra neamurilor și să pedepsească asupra popoarelor,

[8] ca să le lege regii cu lanțuri și nobilii lor cu cătușe de fier,

[9] ca să execute asupra lor judecata scrisă. Această cinste se cuvine tuturor sfinților Săi. Aliluia.

Psalmul 150

[Aleluia.]

[1] Lăudați pe Dumnezeu în sanctuarul Lui, lăudați-L pe întinderea puterii Lui.

[2] Lăudați-L pentru faptele Lui puternice, lăudați-L pentru măreția Lui nemărginită.

[3] Lăudați-L cu sunetul trâmbiței, lăudați-L cu psaltirul și harpa.

[4] Lăudați-L cu tamburină și cu orchestră, lăudați-L cu coarde și cu orgă.

[5] Lăudați-L cu chimvale răsunătoare, lăudați-L cu chimvale sunătoare.

[6] Tot ce suflătură să laude pe Domnul! Aliluia.

Glorie:

[*Psalmul lui David pentru lupta singulară cu Goliat]*

[1] Eram cel mai mic dintre frații mei și cel mai mic din casa tatălui meu; eu păsteam turma tatălui meu.

[2] Mâinile mele au făcut orga, degetele mele au acordat psaltirul.

[3] Și cine va spune Domnului meu? Domnul Însuși m-a auzit.

[4] El a trimis pe solul Său și m-a luat din oile tatălui meu și m-a uns cu untdelemnul ungerii Sale.

[5] Frații mei sunt frumoși și mari, dar Domnul nu i-a ales dintre ei.

[6] Am ieșit să întâlnesc un străin, iar el m-a blestemat pe idolii lui.

[7] Dar i-am scos sabia, i-am tăiat capul și i-am izbăvit pe copiii lui Israel de ocară.

Conform celei de-a 20-a kathisme: Trisagion, Tatăl nostru.

Și troparele:

Plin ești de toate bunătățile, Hristoase al meu, umple sufletul meu de bucurie și veselie și mă mântuiește, căci ești preamilostiv.

Slavă: Chiar dacă am păcătuit, Hristoase Mântuitorul meu, înaintea Ta, nu cunosc alt Dumnezeu afară de Tine și îndrăznesc să-Ți fiu milostiv; primește-mă ca pe un pocăit, Părinte Milostiv și Fiule Unul-Născut și Duhule Sfânt, ca pe fiul risipitor, și mă mântuiește.

Și acum: nu știu alt refugiu sau mijlocire caldă decât Tine, având îndrăzneală către Cel născut din Tine, Doamnă, ajută-mă și mă mântuiește pe mine, robul Tău.

Doamne, îndură-te (40) și rugăciune:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, miluiește-mă pe mine, păcătosul, și iartă-mă pe mine, nevrednicul slujitor al Tău, pentru ceea ce am păcătuit înaintea

Ta ca om, în toată viața mea și chiar până în ziua de azi, prin păcatele mele de bunăvoie și involuntare, cu fapta și cuvântul, cu mintea și cu gândul, din lipsa de atenție și neatenție și din marea mea lene și neglijență. Dacă am jurat pe numele Tău, dacă am jurat strâmb, sau am hulit pe cineva în gândurile mele, sau am ocărât pe cineva, sau am calomniat, sau am întristat, sau am mâniat în vreun fel, sau am furat, sau am săvârșit curvie, sau am mințit, sau m-am dedat la lăcomie, sau dacă prietenul meu a venit la mine și l-am disprețuit, sau l-am insultat și m-am întristat pe fratele meu, sau, când am stat la rugăciune și la psalmodiat, mintea mea rea s-a abătut spre tot felul de rele, sau a simțit o plăcere excesivă, sau a râs nebunește, sau a hulit, sau a fost vanitos, sau s-a mândru, sau a văzut frumusețe deșartă și a fost sedus de ea. Dacă mi-am neglijat rugăciunea, sau n-am păzit poruncile părintelui meu duhovnic, sau am vorbit în zadar, sau am făcut altceva rău, toate acestea și mai multe am făcut, de care nici nu-mi amintesc. Miluiește-Te, Doamne, și iartă-mi toate, ca să adorm și să mă odihnesc în pace, cântând, binecuvântând și slăvind-Te împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul, Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNI DUPĂ CITIREA MAI MULTELOR CATISME SAU A ÎNTREGULUI PSALTIU

Cu adevărat vrednic este să te slăvim, Născătoare de Dumnezeu, cea veșnic binecuvântată și preacurată și Născătoare a Dumnezeului nostru. Pe tine, cea mai cinstită decât Heruvimii și neasemuit mai slăvită decât Serafimii, care ai născut în chip neprihănit pe Cuvântul lui Dumnezeu, te mărim pe tine, cea adevărată Născătoare de Dumnezeu.

Și troparele:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi! Nu avem nicio scuză, iar noi, păcătoșii, aducem această rugăciune către Tine, Stăpâne: miluiește-ne pe noi!

Slavă: Triumful cel slăvit al proorocului Tău, Doamne, a arătat Bisericii Cerul și împreună cu oamenii se bucură îngerii. Prin rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, rânduiește-ne viața în pace, ca să-Ți cântăm: Aliluia.

Și acum: Cerând mântuire de mulțimea păcatelor mele cea mare, la Tine apelez, o, Preacurată Născătoare de Dumnezeu: cercetează sufletul meu cel slab și

roagă-te Fiului Tău și Dumnezeului nostru să-mi dăruiască iertare pentru răul pe care l-am făcut, Preafericite.

Doamne, ai milă (40)

Și închinați-vă cât doriți, sau săvârșiți rugăciunea Sfântului Efrem Sirul cu plecăciuni, împărțind-o în trei părți:

Doamne și Stăpân al vieții mele, nu-mi da duhul trândăviei, al descurajării, al poftei de putere și al vorbelor deșarte. *(Înclinare)*

Dăruiește-mi mie, slujitorului tău, duhul castității, smereniei, răbdării și iubirii. *(Înclinație)*

Da, Doamne, Rege, fă-mi să-mi văd păcatele și să nu-mi condamn fratele, căci Tu ești binecuvântat în vecii vecilor. Amin. *(Înclinare)*

Apoi spuneți această rugăciune cu atenție:

O, Preamilostive și Preaharoase Doamne și Dătător de toate binele, Iubitor de oameni și Rege al întregului univers, Stăpâne și Domn glorios! Eu, cerșetor și nenorocit, îndrăznesc să invoc numele Tău minunat, cumplit și sfânt, înaintea căruia toate Puterile cerești create de Tine tremură de frică. Jos, pe pământ, Tu ai descoperit în mod minunat providența iubirii Tale inefabile pentru omenire, trimițându-L pe Fiul Tău iubit, pe care L-ai zămislit din adâncurile fără de început ale slavei Tale Părintești, fără să te desparți de El după Dumnezeire, pentru ca El să unească oamenii cu Îngerii într-o singură adunare. Pomenește-mi, Doamne, umilința mea din cauza deznădejdii! Eu, țărână și praf, Te invoc, Lumină inefabilă! Sunt îmbrăcat cu slăbiciunea trupului, dar prin mila Ta, Cuvântul Tău l-a primit și prin moartea Sa a eliberat sufletele noastre de robia vrăjmașului, pentru ca toți cei care prin credință au luat asupra lor jugul slujirii Tale să fie socotiți vrednici de a se împărtăși de slava Ta, din care a căzut vicleanul Satana. Miluiește-mă pe mine, cel întunecat de gândurile păcătoase, ridică-mi mintea, zdrobită de spinii leneviei și de tufișurile neascultării. Întărește-mi inima în dragoste arzătoare pentru Tine, trimite o fântână de lacrimi în ochi mei și, la sfârșit, la plecarea sufletului meu, fă-mă plăcut Ție fără prihană, învățându-mă să lupt cu râvnă pentru Tine. Pomenește-Ți, Doamne, cu mila Ta

de părinții mei și de toți vecinii mei, și frații, și prietenii, și vecinii și toți creștinii ortodocși și mă mântuiește prin rugăciunile tuturor sfinților. Și primește cu cinste acești psalmi și rugăciuni pe care le-am rostit înaintea Ta pentru mine, și fie ca această rugăciune cu suspin să nu-Ți fie dezgustătoare, căci Tu ești Milostiv și Iubitor de omenire și Pe Tine, Părinte fără de început, te slăvim împreună cu Unul-Născut Fiul Tău și cu Sfântul Duh acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Mai cinstită decât Heruvimii și neasemuit mai slăvită decât Serafimii, care ai născut fără prihană pe Cuvântul lui Dumnezeu, te mărim pe tine, adevărata Născătoare a lui Dumnezeu.

Glorie, și acum.

Doamne, miluiește (de trei ori). Doamne, binecuvântează.

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Tale Maici, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci și a sfintelor puteri cerești netrupești, prin rugăciunile preacuviincioșilor și purtătorilor de Dumnezeu ai noștri părinți, sfântului prooroc David și tuturor sfinților, miluiește-mă și mântuiește-mă pe mine, păcătosul, căci Tu ești bun și iubitor de oameni. Amin.